

Czysty płomień miłości

Msza święta wieczysta - od Księgi Rodzaju do współczesności

*"Napisz, aby przynajmniej ludzie wiedzieli, że jestem gotów zrobić
Litości, niech będą poinformowani, aby w czasie większego ucisku
pokolenia pamiętały.*

Christ do Claire Ferchaud, 13 listopada 1957 r,
Notatki autobiograficzne t2

Wydawnictwo Wierny Steward

a

ISBN 9 782957 940332

Ilustracja na okładce: oryginalna kreacja z ikony royalty-free z [icons.com](https://www.icons.com)

Czysty płomień miłości

Msza święta wieczysta - od Księgi Rodzaju do współczesności

Porucznik

I wydanie z dnia 2 lutego 2022 r.

*"Napisz, aby przynajmniej ludzie wiedzieli, że jestem gotów zrobić
Litości, niech będą poinformowani, aby w czasie większego ucisku
pokolenia pamiętały.*

Christ do Claire Ferchaud, 13 listopada 1957 r,
Notatki autobiograficzne t2

Wydawnictwo Wierny Steward

Uwaga: Papież Paweł VI dekretem z 14 października 1966 r. uchylił artykuły prawa kanonicznego wymagające imprimatur dla publikacji pism dotyczących objawień (A.A.S. z 29.12.1966).

Zgodnie z dekretami Urbana VIII, autor oświadcza, że relacjonując na tych stronach fakty nadprzyrodzone, nie zamierza przeszkodzić osądowi Stolicy Apostolskiej, której bez zastrzeżeń poddaje swoją osobę i swoje pisma.

Książka ta jest podpisana przez "porucznika", czyli "dzierżawcę leża". Książka ta byłaby o wiele lepszej jakości, gdyby napisali ją ludzie bardziej kompetentni i zdolni; to w ich imieniu i w oczekiwaniu na podjęcie przez nich tematu napisana jest ta książka:
"Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu Imieniu daj chwałę, dla Twojej miłości i Twojej prawdy" (Ps 113B, 1)

Użyte skróty:

KKK: Katechizm Kościoła Katolickiego

Wstęp¹

Co to jest Msza Święta Wieczysta? Jest to jedyna ofiara Chrystusa uobecniona na zawsze. Jest to Msza św. odprowadzana bez przerwy za wszystkie narody świata. Będzie to msza papieża, "znaku i służby jedności Kościoła powszechnego"². Wtedy kapłani będą na zmianę dzień i noc kręcić się wokół tego samego ołtarza. Do świątyni Mszy Świętej Wieczystej przybędą pielgrzymi z każdego kraju. Ta prośba Chrystusa do Klary Ferchaud jest dziś w dużej mierze zapomniana.

*"Niech mężczyźni wiedzą, że jestem gotów okazać miłosierdzie. Niech wiedzą, aby w czasie większego ucisku pokolenia pamiętały."*³. Czy nasze czasy to czas tego "większego ucisku"?

*"Msza Święta Wieczysta". Msza, która przewyższa wszelką wzniosłość i wylewa na świat całą odkupieńczą wartość Chrystusa Zbawiciela. Msza, która stawia człowieka na nowo na osi jego boskiego filiacji, która przywraca osłabione instytucje, która konsoliduje zachwiane filary Kościoła. Msza Święta, jedyna dziś brama, która otwiera zalew Bożego Miłosierdzia. Msza Święta, która w całości spłaca dług ludzkości!"*⁴.

Czy Msza Święta Wieczysta to rzeczywiście projekt Boga na nasze czasy? Jej początki można odnaleźć w Piśmie Świętym, Starym (1) i Nowym Testamencie (2). Historia prowadzi do niej następnie przez nabożeństwa wokół Serca Jezusa (3). Byłaby to kontynuacja inicjatyw papieża Piusa XI i Franciszka (4). Byłaby to wreszcie odpowiedź na prośby Chrystusa skierowane do Claire Ferchaud (5)

1 Pamięci Claire Ferchaud (1896 - 1972). *"Pokorna ofiara prześlągalna, była posłuszna aż do śmierci, zakochana w Kościele i Francji"* (epitafium z grobu Klary, cmentarz komunalny w Loublande).

2 CEC (CEC) §1369

3 Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, tom 2, s.180

4 Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, tom 2, s.50

I. PRZYGOTOWANIE DOSKONAŁEJ OFIARY

Bóg oczekuje i błogosławi ofiary serc szczerze zjednoczonych z Nim⁵.

Jesteśmy dziećmi Bożymi - Adam i Ewa, stworzeni na obraz miłosiernego Boga, odwrócili się od tego. Woląc słuchać węża, sami chcieli zdefiniować dobro. Zdradzono zaufanie Boga, odrzucono czułość Ojca. Do dziś pozostaje wola Ojca, aby odnaleźć swoje dzieci.

Uznajmy Boga za naszego Ojca - Jednak ich dzieci, Kain i Abel, każde składa Bogu ofiarę⁶. Ludzkość zdaje się więc pragnąć odzyskać wierność swojemu Bogu i Ojcu. Ofiara jest aktem, który manifestuje tę wolę. Tak mówi Pan w Psalmach: *"Zbierzcie przede mną moich wiernych, którzy pieczętują moje przymierze ofiarą"*⁷.

Kochajmy go niepodzielnym sercem - Abel z wierności Bogu, z pobożności, składa ofiary z wiarą⁸. Kain, "ponieważ jego czyny były złe"⁹, należy do złego. Jego ofiara nie zostaje przyjęta¹⁰, Kain jest

5 Pamięci **Clotilde Hillaireau (1899 - 1956)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

6 Ofiarowuje się Bogu "dobra zmysłowe, mając na uwadze ich wydzielenie, symboliczne zarezerwowanie dla Boga, aby je ofiarować i przekazać Mu na znak zależności, jaką się od Niego ma i wyjątkowego szacunku, jaki się Mu należy", Dictionnaire de théologie catholique, Librairie Letouzey et Ané, Paris, 1939, tome 14, kol. 662, artykuł "Ofiara".

7 Psalm 49:5

8 "Przez wiarę Abel złożył Bogu ofiarę większą niż Kain; z powodu swej wiary został uznany za sprawiedliwego" (Hbr 11,4)

9 1 Jana 3:12: "Nie bądźmy jak Kain, który należał do złego i zabił brata swego. I dla czego go zabił? Bo jego czyny były złe, ale brata jego były sprawiedliwe.

10 "Nie zwracał uwagi na naturę darów, lecz rozważał wewnętrzne dyspozycje obu, i spoczął na ofierze tego, który ofiarował mu ją z miłością, podczas gdy odwrócił wzrok od ofiary tego, który odczuwał zazdrość, ofiarowując mu ją. Ceną czynów Abła była więc sama dobroczynność, tak jak ceną czynów Kaina była zazdrość, którą odczuwał wobec brata. Nie wystarczyło mu nienawidzić brata i zazdrościć mu jego dobrych uczynków; ponieważ nie miał odwagi go naśladować, wydał go na śmierć - Augustyn, Traktat o Liście św. Jana do Partów (5, 8),

wściekły. Bóg to zauważa i ostrzega go z czułością¹¹, bez skutku. Ponieważ pobożność Abła jest dla niego nie do zniesienia, Kain dokonuje rzezi brata.

Wyberzmy Boga, on da życie i szczęście - Tragiczna historia dwóch braci pokazuje dwa możliwe losy ludzkości¹².

Po Ablu ofiara oznacza przymierze sprawiedliwych z Bogiem stąd ofiara Noego wychodzącego z arki¹³. Abram, po zwycięstwie nad sojuszem królów, przedstawia swoją ofiarę, poświęconą przez Melkisedeka¹⁴. Mojżesz po zwycięstwie buduje ołtarz, który nazywa: "*Pan jest moim sztandarem*"¹⁵.

Ofiara, która podoba się Bogu, pochodzi z serca, które jest zjednoczone z Nim. Noe "*chodził w obecności Boga*"¹⁶. Bóg powiedział do Abrama: "*chodź w mojej obecności i bądź doskonały*"¹⁷. Gdy Abram był posłuszny, Bóg nadał mu nowe imię Abraham i obiecał mu "*mnóstwo narodów*" jako jego potomków¹⁸.

Zerwanie z Bogiem jest grzechem, a on przynosi śmierć. W ślad za Kainem bezbożna ludzkość, dumnie pragnąca pełnić własną wolę, popada ponownie w brutalność i przewrotność. Wtedy Bóg musi ją zredukować przez potop. Później mężczyźni ponownie sprzeciwiają

11 Księga Rodzaju 4:7: "Jeśli będziesz czynił dobrze, czy nie podniesiesz swego oblicza? Ale jeśli nie zrobisz dobrze... grzech przykuwa się do twoich drzwi. Leży w oczekiwaniu, ale musisz go pokonać.

12 Księga Powtórzonego Prawa 30:5: "Patrz! Stawiam dziś przed tobą albo życie i szczęście, albo śmierć i nieszczęście".

13 Genesa 8:20: I Noah budować ołtarz do the Władcy, i brać każdy czysty zwierzę i każdy czysty ptak, i oferować dla palony ofiara na the ołtarz.

14 Rdz 14,17-19: "Król Sodomy przybył do Doliny Goli, to znaczy Doliny Króla, aby spotkać się z Abramem. Abram właśnie pokonał Kedorlahomera i królów, którzy byli z nim. Melchizedek, król Salemu, przyniósł chleb i wino, a był kapłanem Boga Najwyższego. Pobłogosławił go, mówiąc: "Błogosławiony niech będzie Abram przez Boga Najwyższego, który stworzył niebo i ziemię.

15 Wj 17:15

16 Księga Rodzaju 6:9

17 Rdz 17:1

18 Rdz 17:4

się Bogu, budując wieżę Babel dla własnej chwały. Wtedy Bóg ich rozprasza i miesza im języki.

Grzech jest ryzykiem dla każdego pokolenia, prowokując boską sprawiedliwość¹⁹ . Człowiek jest w błędzie, jeśli uważa, że może bezkarnie przeciwstawiać się Bogu²⁰ . Jednak Bóg zawsze okazuje miłosierdzie tym, którzy do Niego wracają. Jeśli ktoś naprawdę chce żyć z Nim, to On zawsze pozwala się zginać²¹ .

Zawsze jest czas, aby powrócić do Boga, aby uspokoić Jego sprawiedliwość. Później, gdy Bóg przygotowywał się do wytopienia swego ludu, który czcił Złotego Cielca, Mojżesz złożył ofiarę, która uspokoiła Boga: *"Bez zwłoki stanął za nich bez winy z bronią swego kapłaństwa: modlitwą i kadzidłem złożonym dla przebaczenia. Zmierzył się z furją i położył kres pladze, pokazując, że rzeczywiście był Twoim sługą."*²²

Oddanie prawdziwej czci Bogu oznacza wyrzeczenie się wszystkich bożków. Dlatego Mojżesz wyprowadza z Egiptu dwanaście plemion Izraela. Trzeba zostawić za sobą niewolę grzechu, magii i ezoteryki. Niech lud wyrzeknie się bożków i uczci jedyne prawdziwego Boga: *"Gdy wyprowadzisz mój lud z Egiptu, oddasz cześć Bogu na tej górze"* (Wj 3,12). (Wj 3:12).

19 Św. Tomasz z Akwinu precyzuje: "O gniewie Boga mówi się dla oznaczenia jego miściwej sprawiedliwości, która nie jest namiętnością, lecz cnotą". Komentarz do Efezjan 4:30

20 Ben Sira Mądry, 5, 5-7: "5 Nie bądźcie tak pewni przebaczenia, że grzech na grzech. 6 Nie mówcie: 'Jego miłosierdzie jest wielkie, przebaczy mi wszystkie grzechy', bo w Nim jest miłosierdzie, ale i gniew; Jego oburzenie spadnie na grzeszników. 7 Nie zwlekajcie z nawróceniem się do Pana, nie odkładajcie z dnia na dzień waszego postanowienia, bo nagle wybuchnie gniew Pana i w godzinie kary zostaniecie zniszczeni."

21 Ben Sira Mądry, 44, 17: "Noe został uznany za sprawiedliwego, doskonałego; w czasie gniewu był narzędziem pojednania. Dzięki niemu reszta została oszczędzona na ziemi, gdy nadszedł potop."

22 Mądrość 18:21

*Bóg uczy Wieczystej Ofiary na miarę swojej wiecznej miłości*²³

Bóg chce być znany przez ludzi i przez nich poznany. Daje Mojżeszowi poznać swoje Imię: w ten sposób Jego lud będzie Go znał. Później Sanktuarium Pana będzie nazywane : Namiot Spotkania²⁴ .

Objawia się jako wiecznie obecny Bóg - imię Boga to "Ten, który jest"²⁵ . On jest Bytem, nie bytem, ale samym Bytem, zawsze obecnym.

Aby Mu dorównać, nasze serca muszą być zawsze zwrócone ku Niemu - Bóg po raz pierwszy pozwala to zauważyć w walce z Amalekitami. Izrael zwycięża tak bardzo, że Mojżesz wyciąga ręce, by modlić się do Pana. Następnie Aaron i Godzina podtrzymują go, aby nie dopuścić do upadku. I Izrael wygrywa.

Pan gromadzi wokół siebie swoje dzieci, każde pod swoim sztandarem - Po zwycięstwie nad Amalekitami Mojżesz zbudował ołtarz. Nazwał ją: "*Pan jest moim sztandarem*"²⁶ . Teraz Bóg chce, aby Mojżesz zgromadził dwanaście plemion wokół Sanktuarium. Każdy będzie obozował "*pod swoim sztandarem*"²⁷ . Bóg, który zachowuje tożsamość każdego plemienia, jest normą dla wszystkich.

Niech Bóg będzie kochany i służony Na ziemi jak w niebie. Pan pokazał Mojżeszowi mieszkanie w niebie jako wzór. Naśladując to, Mojżesz zbudował Namiot Spotkania²⁸ . Kult w sanktuarium ma odpowiadać kultowi w niebie.

23 Pamięci **Madeleine Tamisier (1896 - 1959)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

24 Zwany również Tabernakulum.

25 Wj 3:14

26 Wj 17:15

27 Liczb 2:1-2: "1 Pan przemówił do Mojżesza i Aarona. Powiedział:2 "Synowie Izraela rozstawią się każdy pod swoim sztandarem, pod chorągwiami swoich rodzin; rozstawią się wokół Namiotu Spotkania".

W Namiocie Spotkania pewne ustalenia oddają Bogu cześć na stałe - Sanktuarium składa się z dziedzińca i namiotu podzielonego na dwa: Święty, i Święty Świętych. Na ołtarzu na dziedzińcu Sanktuarium musi płonąć ogień wieczysty²⁹. W "Świątym" zawsze musi płonąć lampa przed Bogiem³⁰. Dwanaście "Chlebów Propozycji" jest wiecznie wyłożonych na stole. Ta symboliczna ofiara jest składana w imieniu dwunastu plemion Izraela³¹. Musi być tam dostępny o każdej porze dnia i nocy.

Pan przepisuje ofiary, których oczekuje od ludzi³². Największym z nich jest Pokuta³³, czyli Wielkie Przebaczenie (Jom Kippur). Są też wielkie święta pielgrzymkowe³⁴ i różne szabaty.

Wśród nich szczególne miejsce zajmuje Ofiara Wieczysta. Jest to ofiara z baranka, noc i poranek. Wszystkie inne ofiary mają być składane "oprócz Ofiary Wieczystej"³⁵. Ofiara Wieczysta nie jest składana obok innych ofiar, to inne ofiary są składane obok niej.

Dwanaście plemion zgromadzonych wokół Przenajświętszej Ofiary wyobraża całą ludzkość. Jest to widoczne, gdy Salomon buduje Świątynię. Inaugurując ją, modlił się do Pana, aby "wysłuchał i

28 Wj 25,8-9: "8 Uczynią mi przybytek, a Ja zamieszkać pośród nich. 9 Ukażę ci wzór przybytku i wzór wszystkich jego przedmiotów: odtworzysz je dokładnie."

29 Księga Kapłańska 6:5-6

30 Księga Kapłańska 24:2-3

31 Księga Kapłańska 24:5. W języku hebrajskim bochenki te nazywane są "Le'hem Hapanim": "bochenki twarzy". Wj 25,30: "A na stole postawisz przede mną chleb, który jest dla mnie na wieki".

32 Zobacz całą Księgę Kapłańską

33 "Według teologii rabinicznej, w rzeczywistości idea przymierza, idea stworzenia świętego ludu jako "rozmówców" z Bogiem i w jedność z nim, poprzedza ideę stworzenia świata, a nawet jest jej głęboką przyczyną. Kosmos jest stworzony nie po to, by mnożyły się gwiazdy i tyle innych rzeczy, ale po to, by było w nim miejsce na "przymierze", na "tak" miłości między Bogiem a człowiekiem, który mu odpowiada. Święto Pojednania przywraca tę harmonię, ten sens świata, który wielokrotnie został zakłócony przez grzech, i dlatego stanowi szczyt roku liturgicznego", Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s.101

34 Shalosh Regalim: Pascha, Pięćdziesiątnica i Święto Tabernakulum

35 Powtarza się to 14 razy: Księga Liczb 28 wersety 10, 15, 23, 31 i Księga Liczb 29 wersety 6, 11, 16, 19, 22, 25, 28, 31, 34, 38

*przebaczył*³⁶. Niech Bóg wysłucha modlitwy każdego człowieka, który przychodzi się tam modlić³⁷.

Świątynia, w której mieści się Wieczysta Ofiara, jest widzialnym świadectwem. Dla kolejnych pokoleń jest to miejsce edukacji w modlitwie³⁸. Jest to obraz tego, jaka powinna być nasza relacja z Bogiem.

Tak więc nasze ciało musi pomieścić nieustanne zjednoczenie naszego serca z Bogiem. Pozostaje wielkie przykazanie Boże: kochać Go całym swoim sercem, duszą i siłą³⁹.

*Mimo niewierności, Bóg zgromadzi wszystkie swoje dzieci, a Wieczysta Ofiara zostanie wznowiona*⁴⁰.

Pan kocha nas czułą miłością, jak się kocha niemowlę⁴¹. Tak mocno jak miłość męża do żony, kocha nas Bóg⁴².

36 2 Kroniki 6:21

37 2 Kronik 6:32-33: "Jeśli cudzoziemiec, nie z twojego ludu izraelskiego, przyjdzie z dalekiego kraju, aby modlić się w tym Domu dla twojego wielkiego imienia, dla twojej silnej ręki i wyciągniętego ramienia, ty, z nieba, gdzie mieszkasz, wysłuchaj go. Wysłuchaj wszystkich prośb nieznajomego. Tak więc wszystkie ludy ziemi, podobnie jak Twój lud Izrael, będą uznawać Twoje imię i bać się Ciebie. I będą wiedzieć, że Twoje imię jest wzywane w tym Domu, który zbudowałem.

38 "Świątynia miała być dla ludu Bożego miejscem wychowania w modlitwie: pielgrzymki, święta, ofiary, ofiara wieczorna, kadzidło, bochenki "propozycji", wszystkie te znaki świętości i chwały Boga Najwyższego i Najbliższego, były wezwaniami i drogami modlitwy. (KKK § 2581)

39 Pwt 6,4-5: "Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, jest Jedyne. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i ze wszystkich swoich sił.

40 Pamięci **Marie-Louise Chaîne (1896 - 1964)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwami Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

41 Ozeasza 11:4

42 Izajasza 62:5

Ale lud Boży niechętnie odpowiada na tę miłość. Już w czasach Samuela lud odrzucił panowanie Boga⁴³. W rzeczywistości to ich serca uparcie odmawiają Bogu.

Bóg ostrzega więc Salomona: niech lud pozostanie szczery i wierny. W przeciwnym razie Bóg opuści swoją Świątynię⁴⁴. Niestety, mieszkańcy praktykują rutynowy kult i zachowują brutalne zachowania⁴⁵. Duchowni świętują obłudnie, usprawiedliwiają zło⁴⁶, potajemnie uprawiają ezoterykę⁴⁷.

Potem po kilku ostrzeżeniach przychodzi kara. Wojska babilońskie zajmują Jerozolimę. Ludność zostaje deportowana do Babilonu, a Ofiara Wieczysta zostaje przerwana.

Prorocy zachowują jednak nadzieję, że Ofiara Wieczysta zostanie kiedyś wznowiona. Mieszkańcy nieba zapowiadają to przed prorokiem Danielem⁴⁸.

43 1 Samuel 8:6-8: 6 Samuel był niezadowolony, ponieważ powiedzieli: "Daj nam króla, który będzie nami rządził" i zaczął się modlić do Pana. 7 Lecz Pan mu odpowiedział: "Słuchaj głosu ludu we wszystkim, co do ciebie mówi. Nie odrzucają ciebie, lecz mnie, nie chcą, abym panował nad nimi. 8 Jak czynili od dnia, kiedy wyprowadziłem ich z Egiptu, aż do teraz, porzucając mnie, aby służyć innym bogom, tak też czynią tobie.

44 2 Kronik 7:19-20: "19 Lecz jeśli się odwrócicie i opuścicie przykazania i dekrety, które przed wami postawiłem, a pójdziecie za innymi bogami i będziecie im oddawać cześć, 20 wtedy wyrwę synów Izraela z mojej ziemi, z ziemi, którą im dałem; a ten Dom, który poświęciłem mojemu imieniu, wypędzę z moich oczu; i uczynię go pośmiewiskiem i pośmiewiskiem wśród wszystkich narodów."

45 Izajasza 58:1-7

46 Micheasza 2:17 Nużycie Pana swoimi słowami i mówicie: Gdzież myśmy go znużyli? - Jest tak, gdy mówisz: "Kto czyni zło, jest dobry w oczach Pana, w takich ludziach ma upodobanie" - i znowu: "Gdzie jest Bóg sprawiedliwości?"

47 Ludzie mieszają dziwne elementy z innych kultur z religią prawdziwego Boga (Jeremiasza 2:17-18), lub szukać Boga pod ziemią lub w pustce (Izajasza 45:19). Duchowni praktykują tajne kultury ezoteryczne (Ezechiela 8:9-12). Te obrzydliwości zrażają Boga do Jego sanktuarium (Ezechiel 8:6) i wywołują Jego gniew (Daniel 9:7).

48 Daniel 8:13-14: "13 Święty mówił, a ja go słyszałem; a inny święty odpowiedział mu: 'Jak długo będziemy widzieć, jak codzienna ofiara jest zabierana, niegodziwość dewastowana, sanktuarium oddawane, wojsko deptane?' "14 I powiedział mu: "Jeszcze dwa tysiące trzysta wieczorów i poranków, a Miejsce Święte zostanie przywrócone do swego prawa."

Pan zgromadzi wszystkie narody wokół siebie na swojej górze. Joel, Tobit, Micheasz, Jeremiasz, Izajasz (w każdej z trzech części uznanych obecnie w jego księdze), Baruch, Ezechiel, Haggai, Zachariasz i Ben Sira Mądry zapowiadają to⁴⁹.

- Izajasz 56:6-8: "6 Obcych, którzy przyłączyli się do Pana, aby go czcić, aby kochać jego imię, aby stać się jego sługami, wszystkich tych, którzy zachowują szabat i nie profanują go, i którzy trzymają się mocno mojego przymierza, 7 przyprowadzę ich na moją świętą górę, napelnę ich radością w moim domu modlitwy; ich ofiary całopalne i ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo mój dom będzie nazwany 'domem modlitwy dla wszystkich narodów'. 8 Modlitwa Pana Boga, który gromadzi wygnańców Izraela: Jednych już zgromadziłem, innych zgromadzę.

Nieustająca pobożność, która będzie wówczas ożywiać sanktuarium, sprawi, że miasto stanie się "niewzruszone"⁵⁰:

- Izajasz 62:5-7:

"5 Jak młodzieniec poślubia dziewicę, tak twój Budowniczy poślubi cię. Jak oblubienica raduje się w swoim mężu, tak ty będziesz się radować w swoim Bogu. 6 Na twoich murach, Jerozolimo, postawiłem strażników; ani we dnie, ani w nocy nie będą milczeć. Wy, którzy podtrzymujecie pamięć o Panu, nie odpoczywajcie! 7 Nie dajcie mu spokoju, dopóki nie uczyni Jerozolimy niewzruszoną, dopóki nie uczyni jej chwałą dla ziemi.

49 Joel 3,4-5; Tobit 13,10-13; Micheasz 4,1-2; Jeremiasz 3,17 i 23,1-4; Izajasz 2,2-3 i 25,6-10 i 49,14 i 56,6-8 i 60,1-4; Ezechiel 36,23-26 i 37,27-28; Haggai 2,6-9; Zachariasz 8,20-22; Ben Sira Mądry 36,1, 13,16-19, Baruch 5,1-5; Izajasz 62,1-12

50 Podczas gdy w tym samym czasie Bóg wstrząśnie światem, który go odrzuca Haggai 2:6: "6 Jeszcze trochę - oświadcza Pan wszechświata - a ja wstrząsnę niebem i ziemią, morzem i suchym lądem.

"Plan Pana trwa na wieki, rada jego serca trwa od wieku do wieku" (Psalm 32:11). Wieczysta Ofiara rozpocznie się na nowo, z nowym Barankiem: Chrystusem, Barankiem Bożym.

II. JEDYNA CZYSTA I DOSKONAŁA OFIARA

*Chrystus przypomina nam o czystej i wieczystej miłości, której Bóg oczekuje od narodów*⁵¹

Pan Jezus przychodzi, aby pojednać ludzi z Ojcem⁵². Salomon otworzył Świątynię dla wszystkich narodów. Jezus powołuje nas niezależnie od narodu, płci, wieku, a nawet grzechu. Niezależnie od czasu nawrócenia, wszyscy mogą odpowiedzieć w sposób wolny. Ci, którzy przyjmują, są zbawieni przez Krzyż i wezwani do miłości.

Bóg zawsze czeka na nas, abyśmy odpowiedzieli na Jego wieczną miłość. "Miłość Pana do tych, którzy się Go boją, jest z wieczności na wieczność"⁵³. Bóg z kolei oczekuje, że nasza miłość do Niego będzie trwała.

Szczegóły w Ewangeliach często nawiązują do fragmentów Starego Testamentu. Na przykład, gdy Jezus zwraca się do swoich pierwszych Apostołów⁵⁴. Przypomina o gniewie wobec tych, którzy odwracają się od Boga⁵⁵. Ale przypomina też o Bogu, który nam przebacza i oferuje zbawienie⁵⁶.

51 Pamięci **Marie-Elisabeth Vergnault (1898 - 1968)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

52 2 Kor 5,20: Jesteśmy więc ambasadorami Chrystusa, a przez nas przemawia sam Bóg: prosimy w imię Chrystusa, pojednajcie się z Bogiem.

53 Psalm 102:17

54 [Uczeniowie Jana szli za Jezusem. Jezus odwrócił się i widząc, że idą za Nim, rzekł do nich: "Czego szukacie? Powiedział do niego: "Rabbi, co znaczy Nauczycielu, gdzie przebywałeś? Powiedział do nich: "Chodźcie i zobaczcie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie się zatrzymał, i zostali u niego tego dnia. (Jan 1:37-39)

55 Izajasza 1:4: "Biada ci, grzeszny narodzie, ludu obciążony nieprawością, nasieniem złoczyńców, przewrotnych dzieci! Opuszczają Pana, gardzą Świętym Izraela, odwracają się od Niego plecami.

56 Ozeasz 11:8-9: "Czy opuszczę cię, o Efraimie, i wydam cię, o Izraelu? Czy opuszczę cię jak Adma, a oddam cię jak Seboim? Nie, moje serce jest zwrócone przeciwko mnie; jednocześnie moje wnętrzności drżą. Nie uczynię według zaciętości mojego gniewu, ani nie zniszczę więcej Izraela, bo Ja jestem Bogiem, a nie człowiekiem: pośród was jestem Bogiem świętym, a nie przychodzę, aby niszczyć.

Wesele w Kanie i rozmnożenie chlebów zapowiadają Eucharystię⁵⁷. Ale przypominają nam także o czystej i wieczystej miłości, której oczekuje Bóg⁵⁸. Na weselu w Kanie Galilejskiej zabrakło wina. Na prośbę Maryi Dziewicy Chrystus przemienił wodę w wino⁵⁹.

W Kanie Galilejskiej brakujące wino i woda symbolizują niewierność i wystudzoną miłość. W Piśmie Świętym wino jest symbolem miłości między małżonkami⁶⁰. Dlatego nakazano ofiarować Panu najlepsze wino⁶¹. Wino mieszane z wodą to obraz schłodzonej miłości, niewierności Izraela⁶². Brak wina symbolizuje zaskoczenie lekkomyślnego⁶³ i skorumpowanego kleru⁶⁴ gdy Pan

57 KKK §1335: Cuda rozmnożenia chlebów, kiedy Pan wypowiedział błogosławieństwo, łamał i dzielił chleby przez swoich uczniów, by nakarmić tłumy, zapowiadają nadobfitość tego wyjątkowego chleba Jego Eucharystii (Por. Mt 14, 13-21; 15, 32-39). Znak wody przemienionej w wino w Kanie (por. J 2,11) zapowiada już Godzinę uwielbienia Jezusa. Ukazuje ona spełnienie uczytu weselnej w Królestwie Ojca, gdzie wierni będą pić nowe wino (por. Mk 14, 25), które stało się Krwią Chrystusa.

58 Cały 2. rozdział Jana mówi o oczyszczeniu kultu, jest obrazem oczyszczenia serc dla nowego kultu: wesele w Kanie (czytaj ciąg dalszy § 31), wypędzenie kupców ze Świątyni, zapowiedź Nowej Świątyni (por. ciąg dalszy tego rozdziału w niniejszej pracy)

59 Jana 2:3-5: 3 Teraz brakowało wina. Matka Jezusa powiedziała do Niego: "Nie mają wina. 4 Jezus odpowiedział jej: "Kobieto, czego chcesz ode mnie? Moja godzina jeszcze nie nadeszła. 5 Jego matka powiedziała do tych, którzy służyli: "Cokolwiek wam powie, zróbcie to".

60 Pieśń nad Pieśniami 1,2: "Niech mi da pocałunki swoich ust: lepsze od wina są twoje miłości!
Pieśń nad Pieśniami 2,4: "Zaprowadził mnie do domu wina: znak nade mną to 'Miłość'".
Pieśń nad Pieśniami 7,10: "Twoje usta, wykwinne wino... Płynie do mojej ukochanej, nawadniając śpiące usta".

61 Numbers 18:12: "Najlepsze ze świeżej oliwy, najlepsze z nowego wina i najlepsze z pszenicy, pierwsze owoce dadzą Panu.

62 Izajasza 1:21-22: "Jakże! Wierne miasto stało się nierządnicą! Sprawiedliwość w nim królowała, sprawiedliwość w nim mieszkała, a teraz to mordercy. Twoje pieniądze to dross, twoje najlepsze wino jest mieszane z wodą.

63 Joel 1:5: "Obudźcie się, wy pijacy, i płaczcie; wszyscy pijący, ubolewajcie nad nowym winem, bo jest wyjęte z waszych ust.

64 Izajasza 56:10-12: "10 Strażnicy Izraela są wszyscy ślepi, nic nie wiedzą; są to nieme psy, niezdolne do szczekania; bez tchu, leżąc, lubią doze. 11 To żarłoczne psy, nienasycone, pasterze niezdolni do zrozumienia! Wszyscy idą swoją drogą, wszyscy bez wyjątku, myśląc tylko o własnych interesach, 12 każdy mówiąc: "Chodź, zdobędę wino, upijmy się mocnym trunkiem; jutro będzie tak jak dzisiaj: jest co pić, więcej niż potrzeba!"

przyjdzie. Izrael budzi się wtedy boleśnie jak dziewczica płacząca po swoim mężu⁶⁵.

W Kanie Pan Jezus objawia się jako Oblubieniec przepowiedziany przez Izajasza⁶⁶. Chrystus przychodzi, aby poślubić swój niewierny lud. On przynosi miłosierdzie i odnawia miłość do Boga.

To samo proroctwo zapowiada zbawienie narodów z Jerozolimy (patrz rozdział 1)⁶⁷.

Wtedy kapłani nie przestaną wspominać Pana, ani we dnie, ani w nocy. W "Jerozolimie" "strażnicy" będą "pamiętać o Panu" dzień i noc⁶⁸. "Jerozolima" to Miasto Świąte, Kościół, lud Boży. Wspomniani w proroctwie "strażnicy" to kapłani⁶⁹. "Na pamiątkę Pana", gdy kapłan odprawia Mszę św. Następnie powtarza słowa Chrystusa: "To czyńcie na moją pamiątkę" (Łk 22, 19).

65 Joel 1:8-9: "8 Wzdychaj, jak dziewczica odziana w wór, oplakująca oblubienca swej młodości. 9 Zabrali ofiary i ofiary z napojów z domu Pana. Oplakują, kapłani, którzy służą Panu".

66 Izajasza 62:4-5: "4 Nikt nie powie do ciebie: Opuszczony! Nikt nie powie o twojej ziemi: "Spustoszona! Ty będziesz się nazywał "Moja preferencja", ta ziemia będzie się nazywać "Oblubienica". Pan bowiem upodobał sobie ciebie, a ta ziemia stanie się "Oblubienicą". 5 Jak młodzieniec poślubia dziewczę, tak twój Budowniczy poślubi cię. Jak oblubienica jest radością swego męża, tak wy będziecie radością waszego Boga.

67 Izajasza 62:1-3: "1 Przez wzgląd na Syjon nie zamilkne, a dla Jerozolimy nie ustane, dopóki jej sprawiedliwość nie będzie widoczna w jasności, a jej zbawienie jako płonąca pochodnia. 2 I narody ujrzą twoją sprawiedliwość, wszyscy królowie zobaczą twoją chwałę. Nazwą was nowym imieniem, które usta Pana wypowiedzą. 3 Będziesz jasną koroną w ręku Pana, królewskim diademem w palcach twego Boga."

68 Isaiah 62:6-7: "6 Na twoich murach, Jerozolimo, ustawiłem strażników; ani w dzień, ani w nocy nie powinni milczeć. Wy, którzy podtrzymujecie pamięć o Panu, nie odpoczywajcie! 7 Nie dajcie mu spokoju, dopóki nie uczyni Jerozolimy niewzruszoną, dopóki nie uczyni jej chwałą dla ziemi!"

69 Izajasza 56:10-11 kojarzy "stróżów" i "pasterzy" jako tych, którzy prowadzą Izrael: "10 Stróżowie Izraela wszyscy są ślepi, nic nie wiedzą; wszyscy są niemymi psami, niezdolnymi do szczekania; są zdyszani, leżąc, lubią drzeć. 11 To żarłoczne psy, nienasycone, pasterze niezdolni do zrozumienia! Wszyscy idą własną drogą, wszyscy bez wyjątku, myśląc tylko o własnym interesie. 'Pasterze' są identyfikowani jako duchowieństwo Izraela w Zachariaszu 10:2, Jeremiaszu 50:6 i Ezechielu 34:2-10.

Rozmnożenie chlebów przypomina o zaproszeniu narodów do wieczystego uwielbienia. Struktura opowieści przypomina zgromadzenie narodów przepowiedziane przez Izajasza⁷⁰.

W Ewangelii Jana :

- Pan Jezus prowadzi tysiące ludzi na górę. Następnie osiedla się tam⁷¹.
- Młody chłopak przedstawia ofiarę dla tłumów⁷². Jezus dokonuje cudu: tłum, który czekał na jedzenie, zostaje napełniony⁷³.
- Nakazuje zebrać nadwyżkę, aby nic nie przepadło⁷⁴.

W proroctwie Izajasza Pan zwraca się do wszystkich narodów⁷⁵ :

- Izajasza 56:7-8: "7 poprowadzę ich do mojej świętej góry
- Napełnię ich radością w moim domu modlitwy, ich ofiary całopalne i ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo mój dom będzie nazwany "Domem modlitwy dla wszystkich narodów".

70 Zob. w tej książce, rozdz. 1, s. 9

71 Jana 6:2-13: "Szedł za nim wielki tłum, bo widział znaki, które czynił na chorych. 3 Jezus wszedł na górę i tam siedział ze swoimi uczniami.

72 Jana 6:4-10: "4 Teraz Pascha, święto Żydów, było blisko. 5 Jezus spojrzał w górę i zobaczył, że duży tłum przychodzi do niego. Powiedział do Filipa: "Gdzie możemy kupić chleb dla nich do jedzenia? 6 Powiedział to, aby go przetestować, bo wiedział, co robi. 7 Odpowiedział mu Filip: "Wynagrodzenie z dwustu dni nie wystarczyłoby, aby każdy otrzymał trochę chleba". 8 Jeden z jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, powiedział do niego: 9 "Jest tam młody chłopak, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, ale co to jest dla tak wielu ludzi?" 10 Jezus powiedział: "Każcie ludowi usiąść". Było tam dużo trawy. Usiedli więc, około pięciu tysięcy z nich. "

73 Jan 6:11 "Wtedy Jezus wziął chleby, a gdy podziękował, rozdał je gościom; dał im też tyle ryb, ile chcieli.

74 Jana 6:12-13: "12 Gdy się najedli do syta, rzekł do swoich uczniów: "Zbierzcie resztki, aby nic nie zginęło. 13 Zebrali je więc i napełnili dwanaście koszy kawałkami pięciu jęczmiennych chlebów, które zostały dla tych, którzy przyjęli ten pokarm."

75 Izajasza 56:6: "Obcy, którzy przystąpili do Pana, aby go uczcić, aby umiłowac jego imię, aby stać się jego sługami, wszyscy ci, którzy zachowują sabat i nie profanują go, i trzymają się mocno mojego przymierza,"

- 8 Ciężar Pana Boga, który gromadzi wygnańców Izraela, polega na tym, że jednych już zgromadziłem, a innych zgromadzę.

Ofiara tłumu przypomina ofiarę wieczystą złożoną przez dwanaście plemion. Te pięć bochenków przypomina pięć bochenków chleba zarekwirowanych przez Dawida w przelocie⁷⁶. Teraz były to bochenki Propozycja⁷⁷. Tłum zostaje podzielony na tysiące, tak jak to ułożył Mojżesz⁷⁸. Tak więc pięć bochenków z pięciu tysięcy odpowiada dwunastu bochenkom z dwunastu plemion. Pan przypomina o swoim oczekiwaniu na wieczystą ofiarę ze strony narodów.

Na uczcie weselnej w Kanie Jezus zaprasza nas do ponownego odkrycia czystości i intensywności zaślubin z Bogiem. Przy rozmnożeniu chlebów Pan zaprasza wszystkie ludy, aby zgromadziły się wokół Niego, jak dwanaście plemion wokół Namiotu Spotkania, na stałe ofiary eucharystyczne.

*Ofiara Chrystusa jest Zadośćuczynieniem, Wielkim Ułaskawieniem ofiarowanym wszystkim*⁷⁹.

"Modlitwa kapłańska" Chrystusa czyni z Krzyża prawdziwe Zadośćuczynienie, Wielkie Przebaczenie ofiarowane wszystkim narodom. Przed aresztowaniem Jezus wypowiedział swoją "modlitwę kapłańską"⁸⁰. Jako Najwyższy Kapłan podjął obrzęd

76 1 Samuel 21:4: "A teraz co masz? Daj mi pięć bochenków lub cokolwiek, co możesz znaleźć.

77 1 Samuel 21:5: "Kapłan powiedział do Dawida: 'Nie mam pod ręką zwykłego chleba, ale jest chleb konsekrowany.

78 Wj 18,25: I wybrał Mojżesz dobrych mężów spośród całego Izraela i postawił ich na czele ludu: oficerów tysięcy, oficerów setek, oficerów pięćdziesiątek i oficerów dziesiątek.

79 Pamięci **Yvonne Chaigneau (1899 - 1975)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

80 Cały 17 rozdział Ewangelii Jana, którego struktura nawiązuje do 16 rozdziału Księgi Kapłańskiej, gdzie przepisany jest obrzęd Zadośćuczynienia. Na temat sposobu strukturyzacji modlitwy kapłańskiej zob. przyp. 80-82.

Zadośćuczynienia (Jom Kippur, Wielkie Przebaczenie). Jak zapowiadał ten obrzęd, ofiara Chrystusa oczyszcza nas z grzechu. Przywraca w ten sposób harmonię Stworzenia⁸¹.

Modlitwa kapłańska dzieli się na trzy części. W obrzędzie pokuty Aaron modlił się najpierw za siebie. Następnie modlił się za mieszkańców swojego domu, a potem za wszystkich ludzi⁸². Chrystus podąża za tą samą strukturą.

Najpierw Syn oddaje chwałę Ojcu, a Ojciec oddaje chwałę Jemu⁸³. Respektując kolejność modlitwy przebiegalnej, Jezus modlił się najpierw za siebie. On uwielbił Ojca i prosi Ojca, aby Go uwielbił. Ta wymiana chwały jest samym życiem Trójcy Świętej⁸⁴.

81 "Według teologii rabinicznej, w rzeczywistości idea przymierza, idea stworzenia świętego ludu jako "rozmówców" z Bogiem i w jedności z nim, poprzedza ideę stworzenia świata, a nawet jest jej głęboką przyczyną. Kosmos jest stworzony nie po to, by mnożyły się gwiazdy i tyle innych rzeczy, ale po to, by było w nim miejsce na "przymierze", na "tak" miłości między Bogiem a człowiekiem, który mu odpowiada. Święto Pojednania przywraca tę harmonię, ten sens świata, który wielokrotnie został zakłócony przez grzech, i dlatego stanowi szczyt roku liturgicznego" - Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu - część 2, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s.101

82 Leviticus 16:17: "Tak Aaron robić atonement dla himself, dla wszystkie jego dom, i dla wszystkie the congregation Izrael.

83 Jana 17:1-5: "1 A więc Jezus mówił. Wtedy spojrzał w niebo i powiedział: "Ojcze, nadszedł czas. Uwielbiaj swojego Syna, aby Syn Ciebie uwielbił. 2 Jak dałeś mi władzę nad wszelkim stworzeniem cielesnym, tak da życie wieczne wszystkim, których mi dałeś. 3 Ale życie wieczne polega na tym, że mają wiedzę o Tobie, jedynym prawdziwym Bogu, i o tym, którego posłałeś, Jezusie Chrystusie. 4 Oddałem Ci chwałę na ziemi, wykonując dzieło, które mi dałeś do wykonania. 5 A teraz uwielbij mnie u Ciebie, Ojcze, tą chwałą, którą miałem u Ciebie, zanim świat zaistniał.

84 "Tylko "Ojciec światła" (J 1,17) jest doskonałym źródłem Chwały (wielka litera wskazuje, że jest to samo życie Boga-Trójcy); wylewa ją całkowicie w swoim Synu, "blasku swojej Chwały, podobiznie swojej substancji", Słowie, które "oddaje Mu chwałę" w całej prawdzie. "Duch chwały" (1 P 4, 14) pośredniczy w przypiływie i odpływie chwały w życiu trynitarnym. Przez Wcielenie widzieliśmy tę Chwałę, która pochodzi od Ojca, aureolowała Syna (J 1,14) i opromieniła oblicze Chrystusa (2 Kor 4,6). Dzięki Niemu "my wszyscy, którzy z odsłoniętym obliczem odbijają chwałę Pana jak w zwierciadle, przemieniamy się w ten sam obraz, przechodząc z chwały w chwałę, jak przez Pana, który jest Duchem" (2 Kor 3,18).
Ta wymiana chwały, która jest w sercu Trójcy Świętej, stanowi już strukturę liturgii: zanim "oddamy chwałę", musimy otrzymać chwałę; przychodzi ona do nas od Ojca przez Syna i w Duchu Świętym, i właśnie o tyle, o ile mamy Ducha Syna, możemy oddać chwałę Ojcu. Kiedy Jezus w swojej kapłańskiej modlitwie prosi: "Ojcze, uwielbij Syna swego, aby Syn Twój uwielbił Ciebie" (J 17,1), czyż nie określa w ten sposób całej swojej istoty i całego swojego życia jako Syna, co w najwyższy sposób objawi ofiara Kalwarii?

Jezus następnie modli się za swoich Apostołów⁸⁵ . Prosi, aby byli "uświęceni w Prawdzie"⁸⁶ . Chrystus jest samą Prawdą⁸⁷ . Świecenie lewitów obejmowało zaklinanie⁸⁸ i namaszczenie⁸⁹ . Obrzęd Pojednania przewidywał, że celebrans powinien być wykąpany przed nałożeniem szat kapłańskich⁹⁰ . Apostołowie są wykąpani w Chrystusie i przyobleczeni w Chrystusa. W ten sposób zostają

Jezus uświęca się, poświęca się, aby przekazać Ojcowską Chwałę, którą nigdy nie przestaje otrzymywać i odzwierciedlać (7,19,22). Eucharystia umieszcza nas w sercu tej Chwały, podobnie jak wszystkie celebracje liturgiczne, których jest centrum, oczekując jednocześnie, że doprowadzi nas do liturgii niebieskiej, gdzie zostaniemy doskonale włączeni w uwielbienie Chwały (por. Ef 1, 6, 12, 14). Dla Hebrajczyków chwała nie jest sprawą świetlistego blasku, ale obiektywnej wagi bytów. Kâbod oznacza "ciężar". I znów, gęstość czy ciężar bytu należy tylko do Boga, tak bardzo, że boskie manifestacje są dosłownie przytłaczające. Objawienie stopniowo pokazuje, że gęstość boskiego życia składa się z masy miłości; Nowy Testament ujawnia, że w Bogu są Trzy, aby dawać i otrzymywać miłość, a nacisk miłości trynitarniej nie ma na celu zmiążdżenia, ale objęcie. W liturgii, pozbawionej wszelkiej niekonsekwencji czy lekkości, wierni znajdują się w centrum ciężkości życia trynitarnego, które jest Miłością przekazywaną i odnawianą w Duchu Świętym. - Dom Robert Le Gall, arcybiskup Tuluz, Extrait du dictionnaire de Liturgie, éditions CLD, 2001 konsultowany 11 czerwca 2021 r. na stronie <https://liturgie.catholique.fr/lexique/gloire/>.

85 Jana 17:6-19: "6 Objawiłem twoje imię ludziom, których wziąłeś ze świata, aby mi ich dać. Oni byli twoi, a ty mi ich dałeś, a oni zachowali twoje słowo. 7 Teraz uznali, że wszystko, co mi dałeś, pochodzi od ciebie, 8 bo dałem im słowa, które mi dałeś: przyjęli je i prawdziwie uznali, że pochodzę od ciebie, i uwierzyli, że ty mnie posłałeś. 9 Modłę się za nich; nie modłę się za świat, ale za tych, których mi dałeś, bo są twoi. 10 Wszystko, co moje, jest twoje, a co twoje, jest moje, a ja jestem uwielbiony w nich. 11 Odtąd już nie jestem na świecie; oni są na świecie, a ja przychodzę do was. Ojciec Święty, zachowaj ich w jedności w Twoim imieniu, w imieniu, które mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. 12 Gdy byłem z nimi, utrzymywałem ich w jedności w Twoim imieniu, imieniu, które mi dałeś. Czuwałem nad nimi, a żaden z nich nie zginął, oprócz tego, który idzie na swoją zgubę, aby wypełniło się Pismo. 13 A teraz, gdy przychodzę do was, mówię to na świecie, aby mieli w sobie moją radość i byli jej pełni. 14 Przekazałem im Twoje słowo, a świat ich zienawidził, bo nie należą do świata, tak jak ja nie należę do świata. 15 Nie modłę się, abyś zabrał ich ze świata, ale abyś zachował ich od złego. 16 Oni nie należą do świata, tak jak ja nie należę do świata. 17 Uświęcaj ich w prawdzie: Twoje słowo jest prawdą. 18 Tak jak Ty mnie posłałeś na świat, tak ja ich posłałem na świat. 19 I ze względu na nich uświęcam siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie."

86 Jan 17:17

87 Jana 14:6: "Ja jestem drogą, prawdą i życiem; nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

88 Prezentacja i zatwierdzenie szat liturgicznych

89 Wj 29, 1-9

90 Księga Kapłańska 16:4

włączeni do Jego własnego kapłaństwa⁹¹.

Wreszcie Chrystus modli się za tych, którzy uwierzą za pośrednictwem Apostołów⁹², wiernych wszystkich czasów. Modli się, aby wszyscy byli jedno z Bogiem i w ten sposób zjednoczeni między sobą⁹³. Ta działalność charytatywna musi być świadectwem wobec "świata", wobec społeczeństwa ludzkiego i wszystkich jego niesprawiedliwości nagromadzonych przez historię⁹⁴. Ta autentyczna jedność pochodzi z życia trynitarnego. Jest ona zbudowana wokół Apostołów, których wybrał Chrystus, przekazywanej przez nich wiary i interpretacji, którą podają⁹⁵.

Po Modlitwie Kapłańskiej na Krzyżu dokonuje się Ofiara Pojednania. Jezus przez tę jedną ofiarę odkupuje grzechy wszystkich czasów⁹⁶.

91 Por. Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu - część 2, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s. 109-112 i 121-122: Apostołowie są więc "konsekrowani", oddzieleni od świata, przeniesieni na własność Boga. Jednocześnie zostają wysłani z misją do świata: nie należą już do siebie, ale do wszystkich. Następnie Apostołowie konsekrowali biskupów, którzy konsekrowali kapłanów. Ta sukcesja apostołowa nie jest ludzkim wymysłem ani autonomiczną strukturą. Jest przedłużeniem działania Słowa

92 Jana 17:20-26: "20 Nie modlę się tylko za tych, którzy są tutaj, ale także za tych, którzy uwierzą we mnie przez moje słowo. 21 Niech wszyscy będą jedno, tak jak Ty, Ojcze, jesteście we mnie, a ja w Tobie. Oby i oni stanowili w nas jedno, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. 22 I dałem im tę chwałę, którą wy daliście mnie, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy: 23 Ja w nich, a wy we mnie. Aby stali się doskonale jednym, aby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że umiłowales ich tak, jak Mnie umiłowales. 24 Ojcze, chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną tam, gdzie ja jestem, i oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, bo umiłowales mnie przed założeniem świata. 25 Ojcze sprawiedliwy, świat Cię nie poznał, ale Ja Cię poznałem i oni poznali, że Ty mnie posłałeś. 26 Ukazałem im Twoje imię i będę je rozślawiał, aby miłość, którą Ty mnie umiłowales, była w nich, a ja w nich.

93 Tertulian, Apologetyka, n. 39 § 7: "Ale to zwłaszcza ta praktyka miłosierdzia, która w oczach niektórych odciska na nas szczególne piętno. Zobaczcie", mówi się, "jak się miłują", bo nienawidzą się nawzajem; "zobaczcie", mówi się, "jak są gotowi umrzeć za siebie", bo są raczej gotowi zabić się nawzajem.

94 Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu - część 2, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s.123

95 Mówiąc inaczej: o święceniach kapłańskich, kanonie Pisma Świętego i Symbolu wiary, por. Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu - część 2, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s. 121-124

96 Hebrajczyków 7:27: "Nie musi on, jak inni arcykapłani, składać codziennie ofiar, najpierw za własne grzechy, a potem za grzechy ludu; to uczynił raz na zawsze, ofiarując

Każda z Mszy Świętych naszych czasów uobecnia wieczną ofiarę Krzyża⁹⁷ . Msze Święte nie pomnażają Ofiary Krzyża. Czynią nas współczesnymi tego⁹⁸ . Krzyż uobecnia się dla nas, którzy jesteśmy w wiecznej potrzebie⁹⁹ .

Msza Święta Wieczysta w Nowej Świątyni¹⁰⁰

Ofiara Chrystusa może się teraz rozwinąć w nowej Świątyni.

Jezus zresztą obiecał, że w ciągu trzech dni odbuduje Świątynię¹⁰¹ .

W świątyni Trójcy Świętej "Jezus, ponieważ pozostaje na wieczność, ma kapłaństwo, które nie przemija. Dlatego jest w stanie zbawić w sposób ostateczny tych, którzy przez niego przychodzą do Boga, bo zawsze żyje, by się za nimi wstawiać."¹⁰²

Przed Ojcem Syn nieustannie odnawia ofiarę całego swojego życia. W ten sposób jedna Ofiara Krzyża jest wiecznie obecna przed Ojcem. Jako taka, Msza Święta w Niebie nigdy się nie kończy.

W świątyni Kościoła¹⁰³ , Oblubienicy¹⁰⁴ i Mistycznego Ciała Chrystusa :

samego siebie.

- 97 "Msza uobecnia ofiarę Krzyża, nie dodaje do niej ani nie pomnaża. Tym, co się powtarza, jest pamiątkowa celebracja, "pamiątkowe ukazanie" (memorialis demonstratio) ofiary, przez które odkupieńcza ofiara Chrystusa, jedyna i ostateczna, staje się obecna w czasie." - Św. Jan Paweł II, encyklika Ecclesia de Eucharistia vivit, §12
- 98 "W tym darze [Eucharystii] Jezus Chrystus powierzył Kościołowi trwałą aktualizację tajemnicy paschalnej. Przez ten dar ustanowił tajemniczą 'współczesność' między *Triduum* a biegiem wieków." -św. Jan Paweł II, Encyklika Ecclesia de Eucharistia vivit, §5
- 99 KKK §1393: "Ilekc Go przyjmujemy, głosimy śmierć Pana" (1 Kor 11, 26). Jeśli głosimy śmierć Pana, to głosimy odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem, gdy przelana jest Jego Krew, jest ona przelana na odpuszczenie grzechów, muszę ją zawsze przyjmować, aby zawsze mogła odpuszczać moje grzechy. Ja, który zawsze grzeszę, muszę mieć zawsze lekarstwo (S. Ambroży, Sacr. 4, 28: PL 16, 446A).
- 100 Pamięci **Anastasia Deguil (1898 - 1980)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwami Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą
- 101 Jana 2:19-21: "19 Jezus im odpowiedział: 'Zburzcie to sanktuarium, a w trzy dni je wzniosę. 20 Żydzi odpowiedzieli: "Budowa tego sanktuarium trwała czterdzieści sześć lat, a ty wzniesiesz je w trzy dni!" 21 On jednak mówił o sanktuarium swego ciała.
- 102 Hebrajczyków 6:24-25

Podczas każdej Mszy Świętej Oblubienica Chrystusa składa Ojcu ofiarę Oblubieńca:

- KKK §1366: "Eucharystia jest więc ofiarą, ponieważ przedstawia (uobecnia) ofiarę krzyża, ponieważ jest jej pamiątką¹⁰⁵ i ponieważ stosuje jej owoce:
 - "Chrystus] chciał pozostawić Kościołowi, swojej umiłowanej oblubienicy, widzialną ofiarę (jak tego wymaga natura ludzka), w której byłaby przedstawiona krwawa ofiara, która miała się dokonać raz na krzyżu, której pamięć byłaby utrwalona do końca wieków (1 Kor 11, 26), a zbawcza cnota, której zastosowanie miałoby służyć odkupieniu grzechów, które popełniamy każdego dnia" (Cc. Trent: DS 1740)

Łączy z nim ofiarę członków swego mistycznego ciała, wiernych. Ich życie, ich uwielbienie, ich cierpienia, ich modlitwy, ich działalność... są zjednoczone z życiem Chrystusa¹⁰⁶. Eucharystia jest ofiarowana w komunii z papieżem i biskupami¹⁰⁷, w komunii z Kościołem w niebie¹⁰⁸, Maryją Dziewicą¹⁰⁹ i duszami

103 Efezjan 2:20-21: "Zostaliście wbudowani w fundament apostołów i proroków, a kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W nim cała struktura wznosi się w harmonii, by stać się świętą świątynią w Panu.

104 KKK §796: Jedność Chrystusa i Kościoła, Głowy i członków Ciała, zakłada również wyróżnienie ich w relacji osobowej. Ten aspekt często wyraża się w obrazie pana młodego i panny młodej. Temat Chrystusa Oblubieńca Kościoła został przygotowany przez proroków i zapowiedziany przez Jana Chrzciciela (por. J 3,29). Pan nazwał siebie "Oblubieńcem" (Mk 2,19; por. Mt 22,1-14; 25,1-13). Apostoł przedstawia Kościół i każdego członka jego Ciała jako Oblubienicę "zaślubioną" Chrystusowi Panu, aby być z Nim w jednym Duchu (por. 1 Kor 6,15-16; 2 Kor 11,2). Jest ona niepokalaną Oblubienicą niepokalanego Baranka (por. Ap 22, 17; Ef 1, 4; 5, 27), którą Chrystus umiłował, za którą oddał siebie, "aby ją uświęcić" (Ef 5, 26), którą związał ze sobą wiecznym przymierzem i o którą nigdy nie przestaje się troszczyć jak o własne Ciało (por. Ef 5, 29)

105 KKK §1363 W rozumieniu Pisma Świętego *pamiątka* to nie tylko wspomnianie wydarzeń z przeszłości, ale głoszenie cudów, których Bóg dokonał dla ludzkości (Por. Wj 13, 3)

106 CEC §1367

107 CEC §1369

czyśćcowymi¹¹⁰. Kościół otrzymuje od swego Oblubieńca, jako owoce Odkupienia, odnowienie kapłaństwa i misji¹¹¹, jedność z Bogiem i wiernych między sobą¹¹² oraz odpuszczenie grzechów¹¹³.

W rzeczywistości Msze św. odprawiane na świecie następują po sobie bez końca. Wszystkie te Msze uobecniają jedną Ofiarę. Są one odprawiane w łączności z jedną wieczną Mszą Świętą w niebie.

Nie ma jeszcze "widzialnego znaku, jakiego domaga się natura ludzka" tej komunii z Mszą w niebie na ziemi.

108 KKK §1137: "Apokalipsa św. Jana, czytana w liturgii Kościoła, ukazuje nam przede wszystkim 'w niebie tron ustawiony, a na tronie siedzi Jeden' (Ap 4, 2): 'Pan Bóg' (Iz 6, 1; Por. Ezd 1, 26-28). Następnie Baranek, "zabity i stojący" (Ap 5, 6; por. J 1, 29): ukrzyżowany i zmartwychwstały Chrystus, jedyny Arcykapłan prawdziwego sanktuarium (por. Hbr 4, 14-15; 10, 19-21; itd.), ten sam, "który ofiarowuje i jest ofiarowany, który daje i jest dawany" (Liturgia św. Jana Chryzostoma, Anafora). Wreszcie "rzeka życia, która wypływa z tronu Boga i Baranka" (Ap 22,1), jeden z najpiękniejszych symboli Ducha Świętego (por. J 4,10-14; Ap 21,6).

§Recapitulated" w Chrystusie, uczestniczą w służbie chwały Bożej i w wypełnianiu Jego zamierzeń: moce niebieskie (por. Ap 4-5; Iz 6, 2-3), całe stworzenie (czterej Żywi), słudzy Starego i Nowego Przymierza (dwudziestu czterech Starszych), nowy Lud Boży (sto czterdzieści cztery tysiące: por. Ap 7,1-8; 14,1), zwłaszcza męczenników "zabitych dla Słowa Bożego" (Ap 6,9-11) oraz wszechświątą Matkę Bożą (Niewiastę: por. Ap 12; Oblubienicę Baranka: por. Ap 21,9), a wreszcie "wielki tłum, którego nie da się policzyć, z każdego narodu, rasy, ludu i języka" (Ap 7,9).

§1139 To właśnie do tej wiecznej Liturgii Duch Święty i Kościół każą nam uczestniczyć, gdy w sakramentach świętych sprawujemy Tajemnicę zbawienia.

109 KKK §1370: "W Eucharystii Kościół, wraz z Maryją, jest jak u stóp krzyża zjednoczony z ofiarą i wstawiennictwem Chrystusa.

110 KKK §1371: "Ofiara eucharystyczna jest składana także za *wiernych, którzy umarli* w Chrystusie, a nie są jeszcze w pełni oczyszczeni" (KKK, Trydent: DS 1743), aby mogli wejść do światła i pokoju Chrystusa"

111 Zob. wyżej, rozdział 2, akapity o kapłańskiej modlitwie Chrystusa i związane z tym uwagi.

112 1 Kor 10,16: "Czyż kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, nie jest komunią krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest to komunია ciała Chrystusa? 17 Skoro jest jeden chleb, to i wielu z nas jest jednym ciałem, bo wszyscy uczestniczymy w jednym chlebie.

113 KKK §1393: "Ileokroć Go przyjmujemy, głosimy śmierć Pana" (1 Kor 11, 26). Jeśli głosimy śmierć Pana, to głosimy odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem, gdy przelana jest Jego Krew, jest ona przelana na odpuszczenie grzechów, muszą ją zawsze przyjmować, aby zawsze mogła odpuszczać moje grzechy. Ja, który zawsze grzeszę, muszę mieć zawsze lekarstwo (S. Ambroży, Sacra. 4, 28: PL 16, 446A).

W świątyni, którą jest każdy z nas¹¹⁴ Chrystus przychodzi, aby żyć¹¹⁵ i sprawia, że żyjemy przez Niego¹¹⁶, "który przyszedł, aby uczynić nas uczestnikami boskiej natury"¹¹⁷. Z każdą komunią jesteśmy przemieniani trochę bardziej w Niego¹¹⁸. Wtedy jesteśmy poruszeni, aby ofiarować Mu nasze ciała, czyny, myśli, słowa, wydarzenia... w duchowej ofierze¹¹⁹. **W ten sposób dusza - Chrystus w duszy - dąży do trwałego zjednoczenia z Bogiem. Dusza pragnie, pomalutku, uczynić ze swego życia Mszę Świętą Wieczystą.**

Cuda wesela w Kanie i rozmnożenia chlebów zapowiadają Eucharystię. Chrystus przypomina o oczekiwaniach Starego Testamentu: Odurzająca miłość między Bogiem a człowiekiem, ożywiająca wieczną cześć w Namiocie Spotkania.

Przez Mszę Świętą Chrystus chciał pozostawić widzialną ofiarę (jak tego wymaga ludzka natura), w której byłaby reprezentowana Jego wyjątkowa Ofiara na Krzyżu. Chrystus natomiast "zawsze żyje, aby wstawiać się za nami". On składa swoją Ofiarę wieczną w Świątyni Trójcy Świętej i w Świątyni Kościoła. Boskie życie otrzymane w Eucharystii pobudza nas do tego, abyśmy chcieli uczynić nasze życie Mszą Świętą Wieczystą.

W Świątyni Wieczystej Mszy mieściłaby się nowa Wieczysta Ofiara jednocząca niebo i ziemię zawsze w boskiej miłości. Msza Święta Wieczysta byłaby widzialnym znakiem (jak tego domaga się natura

114 Efezjan 2:22: "W nim też jesteście zbudowani w jedną strukturę, abyście przez Ducha Świętego stali się mieszkaniem dla Boga.

115 Jana 6:51: "Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba: jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który dam, jest moje ciało, dane za życie świata.

116 Jan 6,57: "Jak mnie posłał żyjący Ojciec, a ja żyję dzięki Ojcu, tak i ten, kto mnie spożywa, będzie żył dzięki mnie.

117 CEC §460

118 Papież Benedykt XVI, adhortacja posynodalna Sacramentum Caritatis, §70

119 Rz 12,1: "Zachęcam was więc, bracia, przez czułość Boga, abyście przedstawili mu swoje ciało - całą swoją osobę - jako żywą, świętą ofiarę, zdolną podobać się Bogu: taki jest właściwy sposób oddawania mu czci.

ludzka), nieustającego zjednoczenia, jakie Chrystus chce przeżywać z naszymi duszami.

"Plan Pana trwa na wieki; rada jego serca trwa od wieku do wieku" (Psalm 32:11). Serce Jezusa i Serce Maryi będą cierpliwie pracować, aby przyprowadzić ludzi i narody, nowe "plemiona Izraela", na Mszę Świętą Wieczystą.

III. PROJEKT "SERCE JEZUSA I MARYI

Pan karmi nas swoim Ciałem, a Jego Duch zaprasza do pójścia za Nim. Historia minionych wieków zdaje się wskazywać, w którym kierunku Pan nas prowadzi.

*Serce Jezusa obecne w Najświętszym Sakramencie*¹²⁰

Najświętszy Sakrament, hostia konsekrowana podczas Mszy Świętej, staje się Ciałem Pana wydanym za nas. Rzeczywiście, hostia zmienia swoją substancję, gdy kapłan ją konsekruje. Przez tę transsubstancjację staje się Ciałem Chrystusa, Jego Rzeczywistą Obecnością¹²¹

Pan jest wrażliwy na miłość, którą okazujemy Mu w Hostii.

Każde odrzucenie z naszej strony rani Go. Jednak brak miłości do konsekrowanej hostii dotyka Go do głębi.

Od najwcześniejszych wieków chrześcijanie oddawali cześć Jezusowi w konsekrowanej hostii, czasem aż do męczeństwa jak św. Tarcyzjusz¹²².

120 Pamięci **Suzanne Grandmottet (1898 - 1980)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwą Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, jako ekspiacja za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczną

121 "Chrystus jest obecny w Kościele na wiele sposobów: w swoim Słowie, w modlitwach wiernych, w sakramentach, w konsekrowanej hostii. Podczas celebracji eucharystycznej kapłan konsekruje chleb i wino, które stają się ciałem i krwią Chrystusa, czyli "rzeczywistą obecnością Chrystusa". Ta rzeczywistość - zwana transsubstancjacją - jest niedostępna dla zmysłów i tylko przez wiarę, opartą na autorytecie Boga, człowiek uczestniczy w tej obecności. - <https://eglise.catholique.fr/glossaire/presence-reelle/>, dostęp: 30.11.2021 r.

122 Obecnie patron ministrantów, został zamęczony w 257 roku za to, że nie chciał dostarczyć konsekrowanych hostii, które potajemnie przewoził innym chrześcijanom. Jego święto obchodzone jest 15 sierpnia.

Poprzez cuda eucharystyczne Jezus pokazuje, że żyje w hostii¹²³.

Konsekrowana hostia staje się ciałem, konsekrowane wino krwią, czyli pojawia się Jezus. Te cuda zdarzają się regularnie i do dziś we wszystkich krajach. Kilka ostatnich analiz biologicznych pozwoliło ustalić, że ciało przemienione w cudach eucharystycznych pochodzi z serca¹²⁴.

W XIII wieku, w wizji zesłanej świętej zakonnicy¹²⁵, Jezus poprosił o nowe święto liturgiczne¹²⁶, aby rozpalic na nowo

123 Poniższa lista nie ma być wyczerpująca. Weźmy po prostu pod uwagę, że Pan nigdy nie przestał się objawiać, także poprzez cuda: Rzym (595), Trani (XI w.), Ferrara (1171), Rimini (1227), Alatri (1228), Florencja (1230 i 1595), Bolsena (1264), Offida (1273), Gruaro (1294), Cascia (1330), Macerata (1356), Bagno di Romagna (1412), Turyn (1453), Volterra (1472), Morrovalle (1560), Veroli (1570), Mogoro (1604), Rzym (1610), Canosio (1630), Dronero (1631), Turyn (1640), Cava dei Tirreni (1656)...W latach 595-1916 jest ponad 132 cudów eucharystycznych, nie licząc cudów nowszych.

124 Jednym z przykładów jest cud eucharystyczny w Buenos Aires. 15 sierpnia 1996 r. jeden z wiernych parafii Santa Maria upuścił na ziemię konsekrowaną hostię, nie podnosząc jej. Inny członek wiernych podniósł ją i przekazał ojcu Alejandro Pezetowi. W takich przypadkach Kościół zaleca umieszczenie hostii w pojemniku wypełnionym wodą, aby się rozpuściła. Tak też uczyniono, a pojemnik umieszczono w tabernakulum. 26 sierpnia ponownie otwarto tabernakulum: nie tylko hostia nie rozpuściła się, ale codziennie powiększały się czerwone plamy. Medyczna analiza laboratoryjna wykazała, że analizowana substancja to fragment serca, wykazujący medyczne objawy wielkiego cierpienia, a tkanka ta była żywa. Na te fakty zwrócił uwagę arcybiskup miasta, kardynał Bergoglio, który obecnie jest papieżem Franciszkiem. Źródło: <https://emmanuel.info/enquete-sur-le-miracle-buenos-aires/>

125 Julienne de Cornillon (1191-1258) od dzieciństwa miała niezrozumiałe wizje. Gdy się modliła, widziała niepełny dysk księżyca. Po kilku latach Jezus wyjaśnił jej, że w Kościele brakuje święta. Społeczność Juliany była podzielona w jej sprawie: jedni ją podziwiali, inni obwiniali. Po co nowe święto, pytali jej przyjaciele, skoro każda Msza św. była już hołdem dla Najświętszego Sakramentu. "Kanonicy miasta zastanawiali się: czy powinniśmy dać wiarę rzekomym objawieniom zakonnicy? To święto, o które prosił Chrystus, zostanie ustanowione mimo wszystko, *"przez małych i pokornych"* - stwierdziła z ufnością Julienne. Biskup Liège, Robert Torotte, dokonał w końcu aktu wiary i w 1246 roku ustanowił w swojej diecezji święto Najświętszego Sakramentu: *"Dawniej, siostrzo Julienne, kiedy mówiłaś mi, że nowa uroczystość będzie służyć chwale Bożej i pożytkowi wybranych, odpowiadałem, że jestem gotów w to uwierzyć; ale teraz jestem tego pewien i z tego powodu otrzymałem taskę od Boga"*. Prześladowania wobec Julienne ustały dopiero długo po jej śmierci. Kanonicy z Liège sprowokowali zamieszki przeciwko Julienne, która, aby im uciec, musiała uciekać ze swojego miasta, a potem z innego. Zmarła na wygnaniu w 1258 r. W 1264 roku, po dostrzeżeniu znaków cudu eucharystycznego, papież Urban IV rozszerzył uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa na cały Kościół. Według Guillaume Simonona, *Julienne de Cornillon*, éditions universitaires, les presses de Belgique, Brussels, 1946, s.52-62

126 Jest to "Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa", zwana "Świętem Boga". Por. przyp. 122.

miłość do Jego Obecności. Skarżył się na brak miłości i codzienne zaniedbywanie Najświętszego Sakramentu.

Zachęcona przez świętych, adoracja eucharystyczna stopniowo rozwijała się do dnia dzisiejszego¹²⁷.

W wielu sanktuariach i parafiach adoracja eucharystyczna jest już wieczysta. Ta praktyka nieprzerwanej adoracji rozpoczęła się w XVII wieku. Obecnie możemy wspomnieć o wieczystej adoracji w bazylice na Montmartre. Od tego czasu naśladowało ją kilka innych sanktuariów na świecie.

Teraz "akt adoracji poza Mszą św. rozszerza i intensyfikuje to, co dokonuje się podczas samej celebracji liturgicznej"¹²⁸. Jeśli na świecie istnieją ośrodki wieczystej adoracji, to zrozumiałe byłoby, gdyby istniało sanktuarium, w którym wieczysta ofiara eucharystyczna łączyłaby je wszystkie.

Jeśli słuszna jest intuicja, która skłoniła chrześcijan do wieczystej adoracji, to co w takim razie z Mszą Świętą wieczystą? Bowiem *"adoracja eucharystyczna nie jest niczym innym jak wyraźnym rozwinięciem celebracji eucharystycznej, która sama w sobie jest największym aktem adoracji Kościoła"*¹²⁹.

Od XIX wieku międzynarodowe kongresy regularnie honorują Eucharystię. W 1881 roku Emilie Tamisier (1843-1910)

127 W ten sposób rozwinęły się procesje z Najświętszym Sakramentem (XIV w.), wieczorne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem (XV w.), adoracja nocna i stosowanie Czerdziesiątgodzinnej Adoracji (XVI w.) oraz zwyczaj łączenia dzieł miłosierdzia z adoracją eucharystyczną (w XVII w., we Francji, przez Kompanię Najświętszego Sakramentu). W XVII wieku benedyktyńskie mniszki od Najświętszego Sakramentu zaczęły praktykować wieczystą adorację eucharystyczną. Kilku świętych było jej propagatorami, w tym św. Pierre-Julien Eymard (1811-1868), wielki przyjaciel Curé d'Ars. W 1864 r. założył Księży Najświętszego Sakramentu i Służebniczki Najświętszego Sakramentu do wieczystej adoracji eucharystycznej. W 1885 roku na Montmartre ustanowiono wieczystą adorację. Święty Jan Paweł II przez cały swój pontyfikat bardzo zachęcał i promował praktykę adoracji eucharystycznej.

128 Papież Benedykt XVI, adhortacja posynodalna *Sacramentum Caritatis*, §66

129 Taki sam jak

zorganizowała 1er Kongres Eucharystyczny w Lille, w dniach 27-29 czerwca 1881 roku. Początkowo regionalne, kongresy stały się krajowe, a następnie międzynarodowe. *"Kongresy Eucharystyczne od ponad wieku przypominają, że Eucharystia jest w centrum życia Kościoła"* (papież Franciszek).

Msza Święta Wieczysta byłaby porównywalna ze stałym międzynarodowym Kongresem Eucharystycznym, a także punktem odniesienia dla wszystkich sanktuariów wieczystej adoracji na świecie.

Jednak Jezus nie tylko w Najświętszym Sakramencie objawił swoją Obecność. Gdy nadszedł czas, zaczął mówić i objawił Swoje Serce.

*Najświętsze Serce Jezusa, Król Miłości Serc i Narodów*¹³⁰

Niedługo po roku 1000 mnisi zaczęli medytować nad Sercem Jezusa. Do tego czasu chrześcijaństwo kontemplowało głównie Chrystusa zmartwychwstałego i chwalebnego. Św. Anzelm z Canterbury¹³¹, św. Bernard z Clairvaux¹³² a po nim¹³³ jego mnisi¹³⁴

130 Pamięci **Thérèse Bruneau (1914 - 1981)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwami Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, jako ekspiacja za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą

131 1033 - 1109

132 1090 - 1153

133 "Gwoździe, które przebijają, gwoździe, które zatapiają, objawiają mi wolę Pana. Dlaczego nie zajrzeć przez otwór? Gwoźdź przemawia, rana przemawia: mówią, że Bóg jest dobry w Chrystusie czyniącym pokój ze światem. Żelazo przeszło jego duszę, dotknęło jego serca, dlatego nauczył się współczuć naszym słabościom. Widzę tajemnicę serca przez ranę ciała, widzę wielką tajemnicę dobroci, głębię miłosierdzia Bożego, które zasłużyło na odwiedzinach Tego, który zstąpił z nieba" P.L. tCLXXXIII; kol. 1072. W cantic. Sermon. LXI, 4

134 "Jezus, dobry i miłosierny, otworzył swój bok, krew z jego rany daje ci życie, oddech serca wysysa cię i znajduje wolne przejście. Tam będziesz bezpieczny aż do godziny, w której zniknie nieprawość; nigdy nie będziesz zimny; miłość Chrystusa zawsze płonie; będziesz żył w rozkoszach i obfitości radości, tam wszystko, co śmiertelne w tobie i we wszystkich ludziach, będzie ożywione życiem Chrystusa, życie głowy zstąpi do kończyn" - bł. Gueric d'Igny, w P.L. t. CLXXXV, kol. 140, In dominica Palmarum, sermon. IV, 5, cytowany w A. Hamon, s.j., Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, éditions Beauchesne,

medytowali ze współczuciem nad cierpieniami Chrystusa, zwłaszcza nad raną Jego Serca.

Następnie w XIII wieku Jezus objawił swoje Serce św. Gertrudzie¹³⁵ przed Najświętszym Sakramentem¹³⁶. "Jej doświadczenie mistyczne opiera się na tajemnicach liturgii i pozostaje całkowicie pozbawione smutku. Kładzie duży nacisk na Chrystusa, a szczególnie na Najświętsze Serce, "w którym zamknięta jest cała cnota Boskości". Kieruje ona duszę ku pogodnej kontemplacji i korzystaniu z życia Bożego "w pełnej blasku i wszech spokoju Trójcy".¹³⁷

Najświętsze Serce chciało odnowić płomień miłości ludzi do Boga, bo ta miłość - jak mówił - "ostygła"¹³⁸. Objawienia św. Gertrudy nie były jednak szeroko rozpowszechnione. Kilku świętych¹³⁹ po niej miało nabożeństwo do Najświętszego Serca.

Paris, 1923, T2, s. 103.

135 1256 - 1302

136 Chrystus powiedział do św. Gertrudy: *"Nigdzie na ziemi nie znajdziesz mnie mieszkającego tak chętnie, jak w sakramencie ołtarza"*. Le Héraut de l'amour divin - Révelations de sainte Gertrude, Vierge de l'ordre de saint Benoît, traduites sur l'édition latine des moines de Solesmes par les moniales de Notre-Dame de Wisques, éditions Mame, 1952, Livre I, Chapitre III, p.18

137 <https://nominis.cef.fr/contenus/saint/154/Sainte-Gertrude-de-Helfta.html> konsultowany w dniu 11 lipca 2021 r.

138 W objawieniu św. Gertruda zobaczyła go spoczywającego na Sercu Chrystusa i zadała mu pytanie. Jan odpowiedział: "Kościołowi, jeszcze młodemu, musiałem przekazać proste słowo o niestworzonym Słowie Bożym: wystarczy ono aż do końca świata, aby zaspokoić inteligencję ludzi, nikt nigdy nie będzie w stanie go w pełni zrozumieć. Ale elokwencja tych boskich pulsów jest zarezerwowana dla tych ostatnich wieków, aby usłyszał ją wiekowy świat, a jego ostudzona miłość do Boga zapali się nowym płomieniem", w *Saint Gertrude, Legatus divinae pietatis*, 1, 4, c. IV, s. 305, wyd. Solesmes

139 Wymieńmy tu główne postacie świętości lub mistyków, którzy mieli wielką miłość do Serca Jezusa: franciszkanów, w XIII wieku. Oprócz św. Franciszka z Asyżu jest jeszcze św. Antoni z Padwy (1195 - 1231), św. Bonawentura (1217 - 1274, Doktor Kościoła), św. Małgorzata z Kortony (1247 - 1297), św. Angela z Foligno (1248 - 1309), Ubertain z Casal (1259 - 1329). dominikanów w XIV wieku i niemieckiego ruchu mistycznego: mistrz Eckart (1260 - 1328), Jan Tauler (1300 - 1361), bł. Henryk Suso (1295 - 1366), Elsbeth Stagel (1300 - 1360), bł. Małgorzata Ebner (1291 - 1351), św. Katarzyna ze Sieny (1347 - 1380), św.

Wpływ pism Gertrudy pozostał jednak ograniczony¹⁴⁰. Większość wiernych ją ignorowała.

Między XIII a XVII wiekiem narody chrześcijańskie zachowały swoją wiarę. Jednak ich serca jakby coraz mniej w tym tkwiły.

Od czasów Konstantyna¹⁴¹, narody chrześcijańskie chętnie umieszczaly Krzyż na swoich flagach¹⁴². Jednak miłość do Boga zanikała w prostym przyzwyczajeniu do społecznej religii. Misja Joanny d'Arc (1412-1431) miała również na celu przywrócenie Bogu

Julian z Norwiche (1342 - 1416).

w XV wieku - św. Wincenty Ferrer (1350 - 1419), św. Bernardyn z Sieny (1380 - 1444), św. Łydwina (1380 - 1433), św. Katarzyna z Bolonii (1415 - 1463), bł. Baptysta Varani (1458 - 1527), św. Wawrzyniec Justynian (1381 - 1455), św. Françoise Romaine (1384 - 1440), św. Jeanne de Valois (1464 - 1505) Jan Veghe, Fridolin z Norymbergi (1430 - 1498)

W Kościele prawosławnym Mikołaj Basilas, biskup Salonik, przyjaciel Jana Kantego, w "Życiu w Chrystusie" pisze: "[Chrystus] dał nam Swoje stopy, Swoje ręce, które zależą od Jego Serca... Nie możemy żyć nie będąc przywiązani do Jego Serca i... nie możemy być przywiązani do Jego Serca nie pragnąc tych samych rzeczy co On... Moc Świętego Stołu przyciąga do prawdziwego życia tego błogosławionego Serca" - Revue d'Ascétique et de Mystique, styczeń 1922, s. 32, Uwaga. Por. P. G. t. C., kol. 648, cyt. w A. Hamon, s.j., Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, éditions Beauchesne, Paris, 1923, T2, s. 262. W XVI wieku "ruch koloński": Lansperge Kartuz (1489 - 1539) wydał Objawienia św. Gertrudy i często głosił kazania o miłości należytej Sercu Jezusa. Święty Piotr Kanizjusz, doktor Kościoła, jeden z pierwszych jezuitów (1521 - 1597), Ludwik de Blois (1506 - 1566).

W XVII wieku Matka Mecchilde od Najświętszego Sakramentu, "francuska szkoła duchowości" skupiona wokół kardynała Pierre'a de Bérulle, księdza de Condrena, księdza Oliera, Louisa-Marie Grignon de Monfort i Saint Jean-Eudes.

140 W 1536 r. republika jego dzieł przez kartuzów Lansperge'a sprawiła, że jego doktryna stała się ponownie znana w kręgach kościelnych: św. Ludwik de Blois (1506 - 1566) przedstawił je św. Teresie z Avila (1515-1582). Wywarli oni również wpływ na Saint François de Sales (1567-1622).

141 W 317 roku cesarz Konstantyn kazał umieścić krzyż na tarczy swoich legionistów po tym, jak zobaczył na niebie krzyż ze słowami: "in hoc signo vincas", "tym znakiem podbijasz" i zwyciężył.

142 Na przykład na duńskiej (c1219 - flaga podobno została cudownie podarowana w bitwie i umożliwiła Duńczykom zwycięstwo), angielskiej (XII wiek), szkockiej (IX wiek - po objawieniu św. Andrzeja królowi Angusowi II, sztandar św. Andrzeja ukazał się cudownie i dodał odwagi Szkotom, którzy wygrali bitwę z wrogami), szwedzkiej (XIV w.), szwajcarskiej, fińskiej, gruzińskiej (c522), greckiej, islandzkiej, baskijskiej...

pierwszego miejsca¹⁴³ w narodach, które się o Niego upominały¹⁴⁴. Obojętność, poszukiwanie zysku i interesów narodowych ponad wszystko, zdawały się dominować¹⁴⁵. Wśród narodów miłość do Boga zdawała się schodzić na dalszy plan.

Również w XVII wieku Chrystus ukazał się św. Małgorzacie Marii Alacoque (1643-1690) w Paray-le-Monial, aby jeszcze raz¹⁴⁶ i skarżył się swoje Najświętsze Serce: *"Oto to Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi... A za wdzięczność otrzymuję od większości z nich tylko niewdzięczność przez ich beczelność i świętokradztwo oraz przez pogardę i chłód, jakie mają dla Mnie w tym Sakramencie Miłości. A jeszcze bardziej wrażliwe jest dla mnie to, że to serca poświęcone Mnie używają go w ten sposób."*

Najświętsze Serce postawiło trzy wymagania tym, którzy Go kochają. Pierwszym z nich było wolne poświęcenie każdej osoby Najświętszemu Sercu. Do dziś od każdej osoby zależy, jak zareaguje. "Nabożeństwo nie chce być wymuszone, ale

143 21 czerwca 1429 r. Joanna poprosiła delfina Karola, by przyznał jej wszystko, o co poprosi, na co ten przystał. Poprosiła go o królestwo i kazała zapisać darowiznę na piśmie. Potem dodała do datku, że sama oddaje królestwo Bogu, a Bóg oddaje je Karolowi. Tym samym za jej pośrednictwem Jezus był legalnie - choć krótko - królem Francji. Można było mieć nadzieję, że Karol, teraz wreszcie król, będzie rządził święcie, jakby był porucznikiem Boga na ziemi: tak się nie stało.

144 "Ustanowienie królewkości Chrystusa nad Francją jest wielką ideą i głęboką misją Joanny d'Arc. To nie jest koncepcja mojego umysłu, którą arbitralnie jej przypisuję. To jej własny program, ten, który wszędzie wyznacza ze świetlistą jasnością i który wyłania się ze wszystkich jej czynów, jak również ze wszystkich jej słów. Jest to najbardziej oryginalna cecha jej mentalności i jest ona niezbędna dla studiów historyka i psychologa, jak również dla myśliciela religijnego. Śmiem twierdzić, że każdy, kto tego nie rozumiał, nie rozumiał nic z duszy naszej bohaterki. Taki był program św. Pawła, który chciał, aby Chrystus królował nad całym światem: Oportet illum regnare. Był to program wielkiego chrześcijańskiego średniowiecza, którego Joanna była najczystszy i najbardziej olśniewającym kwiatem końcowym. Był to program tych dumnych republik włoskich XIV wieku, które nie wahały się umieszczać wszędzie dewiz takich jak ta: "Chrystusowi jego pierwszemu obywatelowi i jego przywódcy Republika Wenecka" - P. Coube, L'âme de Jeanne d'Arc, Jeanne d'Arc et la royauté sociale de J. -C., Paris, 1910, s. 142-143

145 Wojna stuletnia, reformacja protestancka i wojny religijne, rywalizacja kolonialna i merkantylistyczna, różne wojny między państwami...

146 Przed nią o Sercach Jezusa i Maryi pisał św. Jan Eudes (1601 - 1680). Jest on jednak znacznie mniej znany niż prośby Paray. Objawienia te, w latach 1674-1689, stanowią główne źródła dzisiejszego nabożeństwa do Najświętszego Serca.

[Najświętsze Serce] chce się delikatnie i słodko wtłoczyć w serca, przez słodką unkcję swego miłosierdzia, jak olejek, a raczej cenny balsam, którego zapach i nalewka łagodnie się rozprzestrzenia"¹⁴⁷ .

Jezus zaprosił do swojego Serca ofiarę eucharystyczną: komunie w pierwsze piątki miesiąca. *"Obiecuję ci w nadmiarze miłosierdzia mojego Serca, że moja wszechmocna miłość udzieli wszystkim tym, którzy przyjmą Komunię w pierwsze piątki, dziewięć razy z rzędu, łaski ostatecznej pokuty, że nie umrą w mojej niełasce, ani bez przyjęcia sakramentów, a moje Serce uczyni się ich bezpieczną przystanią w tej ostatniej godzinie.*

- Z poświęceniem się Najświętszemu Sercu związane są różne obietnice łaski¹⁴⁸ . Przypominają te z Pisma Świętego o Mesjaszu i o tych, których serca są szczerze zjednoczone z Bogiem¹⁴⁹ .

147 List do Matki de Saumaise, w: A. Hamon, s.j. *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, Beauchesne, Paris, 1923*, T3, s. 393

148 Te "Dwanaście obietnic", które do dziś krążą w obiegu, są w rzeczywistości kompilacją obietnic złożonych przez Chrystusa w różnych objawieniach świętej Małgorzacie Marii. Są one rzeczywiście autentyczne, ale odpowiadają stałej relacji duszy z Bogiem, a nie mechanicznemu efektowi pobożności. Oto obietnice Chrystusa dla tych, których serca są zjednoczone z Nim: 1. Dam im wszystkie łaski niezbędne w ich stanie. 2. Przyniosę pokój ich rodzinom. 3. Będę ich pocieszał we wszystkich ich smutkach. 4. Będę ich pewną ostoją w życiu, a zwłaszcza w śmierci; 5. Wyleję obfite błogosławieństwo na wszystkie ich przedsięwzięcia. 6. Grzesznicy znajdą w Sercu moim źródło i nieskończony ocean miłosierdzia 7. Dusze letnie staną się gorliwe. 8. Dusze gorliwe wzniosą się do wielkiej doskonałości. 9. Pobłogosławię nawet te domy, w których będzie ekspozowany i czczony obraz Mojego Serca. 10. Dam kapłanom talent do dotykania najbardziej zatwardziałyłch serc. 11. 11. ci, którzy propagują to nabożeństwo, będą mieli swoje imiona zapisane w Moim Sercu, i nigdy nie będzie ono wymazane. 12. Obiecuję ci w nadmiarze miłosierdzia mojego Serca, że moja wszechmocna miłość udzieli wszystkim, którzy przyjmą Komunię w pierwsze piątki, dziewięć razy z rzędu, łaski ostatecznej pokuty, że nie umrą w mojej niełasce, ani bez przyjęcia sakramentów, a moje Serce uczyni się ich bezpiecznym schronieniem w tej ostatniej godzinie

149 Hiob 22, 21 Chodźcie! Bądź w porządku z Bogiem i zawrzyj pokój, a szczęście przyjdzie do ciebie. 28 Jeśli podejmiecie decyzję, będzie ona dla was dobra, a światło zabłyśnie na waszych ścieżkach. Psalm 1:1 Błogosławiony człowiek, który nie wchodzi w radę złych, który nie chodzi drogą grzeszników, który nie siedzi z tymi, którzy szyczą, 2 ale rozkoszuje się prawem Pana i szepcze jego prawo dniem i nocą. 3 Jest on jak drzewo zasadzone nad strumieniem, + które przynosi owoc w swojej porze, * a jego liście nigdy nie obumierają; cokolwiek uczyni, powiedzie się,

Drugim było ustanowienie przez Kościół święta ku czci Najświętszego Serca. Celem jest rozpalenie miłości do Boga i naprawa braku miłości do Niego. Podobnie jak Julienne de Cornillon¹⁵⁰, święta Małgorzata Maria była bardzo krytykowana za tę prośbę. O co chodzi z nowym dniem święta religijnego¹⁵¹? Dlaczego warto czcić Serce Jezusa? Św. Małgorzata Maria zmarła w 1690 r. Złożono kilka próśb, ale Kościół długo się wahał ze względu

Prz 28:13 Kto ukrywa swoje wady, nie odniesie sukcesu; kto je wyznaje i odwraca się od nich, uzyska miłosierdzie.

Izajasza 52:13 Mój sługa będzie prosperował, mówi Pan; będzie się wznosił, będzie wywyższony!

Izajasza 53:10 Zmiażdżony cierpieniem, spodobał się Panu. Jeśli odda swoje życie jako ofiarę przebłagalną, doczeka się potomstwa, przedłuży swoje dni: przez niego powiedzie się to, co podoba się Panu.

150 Zob. przyp. 122.

151 Małgorzata Maria Alacoque ostrzegła swoją wspólnotę, że Pan prosi o święto ku czci Jego Najświętszego Serca. W 1685 r. była mistrzynią nowicjuszek w swoim klasztorze. To właśnie im po raz pierwszy zaproponowała obchodzenie święta. Niesione entuzjazmem nowicjuszek chciały zaprosić starsze siostry. Zaproszona na tę uroczystość przez nowicjuszkę, siostra des Escures, wielka przyjaciółka Małgorzaty Marii, odpowiedziała: *"Idź i powiedz swojej mistrzyni, że dobra pobożność jest praktyką naszych Reguł i Konstytucji, i że tego właśnie musi cię nauczyć, a ty inne musisz ją dobrze praktykować"*. Zaskoczona tym, że ją odesłano, młoda nowicjuszka wróciła, by oznajmić, że siostry są zajęte. *"Siostra Marguerite-Marie przerwała jej stanowczym tonem, nie tracąc nic ze swojego spokoju i poniżającego powietrza. Dziś są przeciwni, ale nadejdzie czas, gdy będą pierwsi"*, w A. Hamon, s.j. A. Hamon, s.j., *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, éditions Beauchesne, Paris, 1923, T1, s. 352*. Rok później, po wielu modlitwach i przemyśleniach, po ukazaniu obrazu Najświętszego Serca i po konsultacji z przełożoną, siostra des Escures jako pierwsza uklękła przed ołtarzem Najświętszego Serca, a wszystkie siostry poszły za nią.

na nowość¹⁵². Święto zostało przyznane przez papieża w 1765 roku¹⁵³, po kilkunastu prośbach¹⁵⁴ w okresie 9 pontyfikatów¹⁵⁵.

Na decyzję złożyły się trzy elementy.

Po pierwsze, silne wrażenie pozostawiła dżuma w Marsylii w 1720 roku, która zmiotła prawie połowę populacji Prowansji. Poprzedziło je objawienie zapraszające do nawrócenia¹⁵⁶. Obie fale epidemii zostały powstrzymane przez publiczne inwokacje do Najświętszego Serca¹⁵⁷.

-
- 152 Najbardziej uzasadnioną prośbę odrzucił w 1729 r. w imieniu papieża kardynał Lambertini, przyszły papież Benedykt XIV: *"żadna nowość bez bardzo poważnego powodu"*, w: A. Hamon, s.j. A. Hamon, S.J., *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, Beauchesne, Paris, 1923*, T4, s. 41. Pół wieku wcześniej z zarzutem nowości spotkał się również św. Jan Eudes (1601-1680). Chociaż nie był znany w Rzymie w 1729 roku, jego odpowiedź w tamtym czasie byłaby pouczająca. Jako założyciel Zgromadzenia Jezusa i Maryi (powszechnie znanego jako "Eudyści"), poprosił o pozwolenie na uczczenie Serca Jezusowego i otrzymał je od arcybiskupa Rouen, bpa d'Harlay. Jego następca w 1672 r., bp de Médavy, cofnął to upoważnienie eudydom w swojej diecezji. Pozwolenie na ponowne świętowanie wydał w 1673 r. po liście przesłanym mu przez św. Jana Eudesa: *"To prawda, mój panie, że nowość w rzeczach wiary jest bardzo zgubna i całkiem godna potępienia, ale proszę cię, mój panie, abyś rozważył, że nie jest tak samo w rzeczach pobożności. Święto jest zawsze nowe, gdy jest ustanowione."*
- 153 Propozycja święta Najświętszego Serca została ostatecznie przyjęta dla Polski i tych diecezji, które o to prosiły. Święto zostało rozszerzone na cały Kościół w 1856 roku na prośbę biskupów francuskich.
- 154 Najbardziej uargumentowana prośba została odrzucona w 1729 roku w imieniu papieża przez kardynała Lambertiniego, przyszłego papieża Benedykta XIV. W 1738 roku napisał traktat o beatyfikacji i kanonizacji sług Bożych *De servorum Dei beatificatione et canonizatione*. Prosi w nim *"aby takie błagania były powtarzane kilkakrotnie dla uzyskania ich efektu"*.
- 155 Aleksander VIII, Innocenty XII, Klemens XI, Innocenty XIII, Benedykt XIII, Klemens XII, Benedykt XIV, Klemens XIII i Klemens XIV.
- 156 *"Podczas czterdziestu godzin poprzedzających Wielki Post w 1718 roku w kościele ojców kordelierów wystawiono Najświętszy Sakrament. Nagle, na oczach wielkiego tłumu, Nasz Pan ukazał się widoczny w hostii. Jego spojrzenie jest jednocześnie tak łagodne i tak surowe, że wierni, poruszeni i drżący, nie mogą go znieść. [Czcigodna Anne-Madeleine Rémusat, zakonница wizytek, która została w nadprzyrodzony sposób ostrzeżona o cudzie, została ostrzeżona, że jeśli mieszkańcy Marsylii nie odpowiedzą na to wezwanie do miłosierdzia, zostaną ukarani w straszny sposób", A. Hamon, s.j., Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, Paris, 1928, T3, s. 430. Gniew Boga polegał na tym, że pozwalał ludziom podążać za swoimi własnymi sercami. W 1720 roku do Marsylii przybija statek załadowany tkaninami. Jeden z marynarzy na pokładzie zmarł już na dżumę. Aby nie stracić korzyści z ładunku wycenionego na 100 000 dukatów, wiadomość o chorobie została dyskretnie przekazana dopiero po rozładunku. Ibidem.*
- 157 A. Hamon, s.j., *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur*, Paris, 1928, T3, s. 430-451

Potem mnożenie się Bractw Najświętszego Serca, często błogosławionych przez papieży¹⁵⁸. Rzym pozwolił na rozpowszechnienie się pobożności i nie potępił jej. W ciągu XVII wieku wierni przystępowali do coraz większej liczby takich stowarzyszeń modlitewnych¹⁵⁹.

Wreszcie uwzględniono uporczywość i zwielokrotnienie żądań¹⁶⁰.

Trzecim było poświęcenie Francji, aby doprowadzić do poświęcenia innych narodów. Niech król Francji poświęci się Najświętszemu Sercu, wraz ze swoją rodziną i wojskami. Niech wybuduje bazylikę ku czci Najświętszego Serca i niech Najświętsze Serce będzie wyhaftowane na jego sztandarach. Niech będzie czczony obraz Najświętszego Serca. W ten sposób naprawiałby upokorzenia Chrystusa w pałacach wielkich podczas Jego Męki. Chrystus chciał *"zatriumfować nad sercem króla, a przez niego nad sercami wielkich ludzi ziemi"*¹⁶¹.

Do dziś Francja nie odpowiedziała na ten wniosek. W 1689 roku Ludwik XIV nie odpowiedział na prośbę. W 1823 roku Chrystus ukazał się siostrze Marii z klasztoru w Ptakach. Nadal chciał, aby Francja została poświęcona Najświętszemu Sercu¹⁶². Tym razem

158 Innocenty XIII, Benedykt XIV i Klemens XIII udzielali licznych odpustów na nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Por. A. Hamon, s.j., *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur*, éditions Beauchesne, Paris, 1923, T4, s.210

159 "W 1765 roku w całym świecie chrześcijańskim, w Chinach i w obu Amerykach istniało blisko 1100 kanonicznie założonych bractw ku czci Serca Jezusowego. Ibidem.

160 Prośba królowej Francji w 1740 roku, a w 1763 i 1764 roku prośba dwóch królów Polski Stanisława i Augusta III, księcia Bawarii, 148 arcybiskupów, biskupów, przełożonych zakonów z całego świata. Ibidem, s.200

161 A. Hamon, s.j. *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur*, éditions Beauchesne, Paris, 1923, T1, s. 416

162 "Francja jest zawsze bardzo droga mojemu Boskiemu Sercu i będzie mu poświęcona. Ale to sam król musi poświęcić moją osobę, swoją rodzinę i całe swoje królestwo mojemu Boskiemu Sercu; i musi mieć na to wzniesiony ołtarz, jak ci powiedziałem, tak jak wzniesiono jeden ku czci Najświętszej Dziewicy. Przygotowuję powódź łask dla Francji, kiedy zostanie poświęcona mojemu Boskiemu Sercu. Co to jest! Obrazy wyrządzone Królewskiemu Majestatowi zostały publicznie naprawione, a niezliczone obelgi, które otrzymałem w Sakramencie mojej miłości, jeszcze nie zostały naprawione. Ludzie boją się mówić do króla; obawiają się, że nie będzie chciał słuchać o tym

znów nie zrobiono nic. Żaden z kolejnych królów czy reżimów również nie zareagował przychylnie.

Mieszkańcy Francji odpowiedzieli po części budową

Montmartre. W 1864 roku beatyfikacja Marguerite-Marie stała się okazją do opublikowania jej życia. Mieszkańcy Francji odkryli wówczas żądania Najświętszego Serca. W 1870 roku propozycja konsekracji Francji została odrzucona przez arcybiskupa Paryża, bpa Darbois. II Cesarstwo właśnie upadło w wyniku klęski Prus. Republika, która ją zastąpiła, twierdziła, że opiera się na suwerenności ludowej. Niektórzy świeccy czuli, że żądania Najświętszego Serca są teraz skierowane do ludzi. W 1873 roku ludzie świeccy zaproponowali bpowi Gerlierowi, nowemu arcybiskupowi Paryża, wybudowanie na Montmartrze bazyliki ku czci Najświętszego Serca. Miało to być preludium do konsekracji Francji, na którą czeka się do dziś. Prace rozpoczęły się w 1875 roku. Bazylika została ukończona w 1914 roku, a jej inauguracja opóźniła się z powodu wojny światowej.

Spontanicznie chrześcijanie z Francji wpadli na pomysł stworzenia drugiego sanktuarium dla wszystkich narodów.

W 1874 roku rozważano, a następnie zrezygnowano z projektu w Paray-le-Monial, aby nie konkurować z budową Montmartre.

Hierarchia katolicka szybko podjęła ideę bazyliki Najświętszego Serca dla wszystkich narodów. Bazyliki w tej intencji zostały

podwójnym szczęściu dla niego, a także dla jego rodziny i królestwa! Ach, trzymam w ręku wszystkie serca, a królewskie jest gotowe zrobić wszystko, co się od niego wymaga dla mojej chwały. Każdego dnia daje na to dowody. Czy prośba skierowana do niego, by pracował nad beatyfikacją Matki Marguerite-Marie Alacoque nie jest tego dowodem, skoro nie prosił o więcej? Niech [ojciec Ronsin, spowiednik króla] mówi, a on zobaczy. Przygotowuję wszystko; Francja będzie poświęcona mojemu Boskiemu Sercu, a cały świat odczuje błogosławieństwa, które na nią wyleję. Wiara i religia rozkwitną ponownie we Francji dzięki oddaniu się mojemu Boskiemu Sercu" w *Vie de la Révérende Mère Marie-Anne, Maria de la Truglaye*, s. 269-270, cyt. w A. Hamon, T4, s. 347

zbudowane w 1887 roku w Rzymie¹⁶³, w 1917 roku w Jerozolimie¹⁶⁴. Ich sukces nie jest porównywalny z sukcesem Montmartre.

Święto Chrystusa Króla zostało promulgowane w 1925 roku. Jest on odrębny od Najświętszego Serca. Papież Pius XI przewidział jednak, że w tym dniu Kościół powinien poświęcić się Najświętszemu Sercu. Dzieje się tak dlatego, że Chrystus jest królem, a Najświętsze Serce jest sercem Chrystusa.

W 1934 roku zakończono budowę Bazyliki Najświętszego Serca Chrystusa Króla w Rzymie¹⁶⁵. To również nie przyciągało takich tłumów jak Montmartre.

Świątynia Mszy Świętej Wieczystej, otwarta dla wszystkich narodów, byłaby odpowiedzią na natchnienie, które jeszcze się nie spełniło.

Bóg zdaje się rezerwować sukces tej inspiracji dla miejsca, które sam wybrał: *"Czy wpływowi ludzie nie zapraszali mnie do opuszczenia diecezji, do udania się tam, gdzie inni przyjęliby mnie i wspierali... a ja pozostałem jak wartownik w pobliżu fortu, nawet jeśli był opuszczony, ponieważ miejsca, podobnie jak ludzie, są wyborem Boga. Nie zmienia się według upodobań, tak samo jak nie przenosi się kapłaństwa z jednej duszy na drugą, gdy wybrana osoba się nie podoba"*¹⁶⁶.

163 Kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa, ukończony w 1887 r.

164 Bazylika Agonii, nazywana "Kościółem Wszystkich Narodów", ponieważ zawiera jeden witraż na każdy kraj, który przyczynił się do jej budowy

165 Basilica di Sacro Cuore di Cristo Re, Rzym. Michel Rodriguez, du vœu royal au vœu national, w Les cahiers du Centre de Recherche Historique, 2009, n°21, §56.

166 Zapiski autobiograficzne, op.cit., t1, s.131

*Intymność Eucharystycznego Serca Jezusa, wiecznego kapłana*¹⁶⁷

W połowie XIX wieku Jezus dał znać o swoim Eucharystycznym Sercu. Jezus dał o tym znać Sophie Prouvier podczas objawień w 1854 roku. Nabożeństwo to zostało uznane przez Kościół w 1879 roku. Papież Benedykt XV oświadczył w 1916 roku: "to najdoskonalsze nabożeństwo powinno być przeznaczone zwłaszcza dla kapłanów"¹⁶⁸.

Największą miłością Serca Jezusa było ustanowienie Eucharystii, aby pozostała z nami do końca czasów¹⁶⁹. Dlatego chce być nazywany "Sercem Eucharystycznym". Nabożeństwo to łączy w sobie cały kult eucharystyczny i nabożeństwo do Najświętszego Serca¹⁷⁰.

W Eucharystii Chrystus myśli nieustannie o zjednoczeniu nas z Nim. 14 kwietnia 1927: "Serce moje myśli nieustannie o zjednoczeniu dusz ze sobą przez Eucharystię, jak On sam jest zjednoczony z Ojcem moim przez miłość, w jedności i doskonałej miłości. Oby byli jedno w nas, jak my jesteśmy jedno, ty we mnie, a ja w tobie"¹⁷¹.

167 Pamięci **Marii - Marguerite Bazireau (1895 - 1983)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, jako ekspiacja za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą

168 Papież Benedykt XV, 16 lutego 1916 r. do przedstawicieli Stowarzyszenia Kapłanów Serca Eucharystycznego

169 Celem tej duchowości jest "oddanie kultu miłości, wdzięczności, czci i hołdu temu aktowi najwyższego przeobóstwienia, przez który nasz Boski Odkupiciel, hojnie obdarowując wszystkie bogactwa swego serca, ustanowił uwielbiony sakrament Eucharystii, Brief papieża Leona XIII ustanawiający papieski kościół św. Joachima w Rzymie (San Gioacchino ai Prati di Castello) ośrodkiem generalnym Arcybractwa Eucharystycznego Serca Jezusa, 16 lutego 1903 r.

170 "Kult Eucharystycznego Serca Jezusa nie jest doskonalszy od kultu samej Eucharystii i nie różni się od kultu Najświętszego Serca Jezusa", fragment dekretu Świętego Oficjum z 3 czerwca 1891 r.

171 Autobiografia Matki Marii Sainte-Cécile de Rome, Paris, 1938, s. 247

Przez Niego będziemy zjednoczeni z Ojcem i ze sobą nawzajem w miłości¹⁷².

Zjednoczona z Chrystusem dusza pragnie wtedy naprawić¹⁷³ brak miłości wobec Niego i pomóc Mu w ratowaniu dusz.

Błogosławiona Dina Bellanger¹⁷⁴ (1897-1929) żyła tym nabożeństwem aż do świętości.

Jezus mówi jej, że chce być w niej w stanie wiecznego ofiarowania. 19 maja 1927: *"Przekazuję Ci moją myśl bez przerwy. Chcę teraz, aby twoje życie było niematerialne w myśli i uczuciu. Pozwól Mi w tobie być w stanie obłacji i wiecznego pogrążenia. Pozwól Mi w tobie być w ciągłym stanie poświęcenia."*¹⁷⁵

172 "Im bardziej jesteśmy zjednoczeni z bliźnim, tym bardziej jesteśmy zjednoczeni z Bogiem. Abyście mogli zrozumieć znaczenie tych słów, podam wam obraz zaczerpnięty od Ojców: Przypuśćmy, że na ziemi jest narysowany okrąg, to znaczy linia poprowadzona w kółko za pomocą kompasu, i środek. Środkiem okręgu nazywamy właśnie środek okręgu. Zastosuj swój umysł do tego, co ci mówię. Wyobraź sobie, że tym kołem jest świat, środkiem Bóg, a promieniami różne sposoby lub maniere życia. Kiedy święci, pragnąc zbliżyć się do Boga, idą w kierunku środka koła, do tego stopnia, że wnikają w nie, zbliżają się zarówno do siebie, jak i do Boga. Im bardziej zbliżają się do Boga, tym bardziej zbliżają się do siebie; a im bardziej zbliżają się do siebie, tym bardziej zbliżają się do Boga.

I rozumiecie, że tak samo jest w przeciwnym kierunku, kiedy odwracamy się od Boga i wycofujemy się do świata zewnętrznego: jest wtedy oczywiste, że im dalej odwracamy się od Boga, tym dalej odwracamy się od siebie, a im dalej odwracamy się od siebie, tym dalej odwracamy się od Boga. Taka jest natura dobroczynności. W takim stopniu, w jakim jesteśmy na zewnątrz i nie kochamy Boga, w takim samym stopniu każdy z nas ma dystans do bliźniego. Ale jeśli kochamy Boga, to im bardziej zbliżamy się do Boga przez miłość do niego, tym bardziej obcujemy z miłością bliźniego; a im bardziej jesteśmy zjednoczeni z bliźnim, tym bardziej jesteśmy zjednoczeni z Bogiem." Doroty z Gazy, Instrukcje, VI, 76-78

173 "Dusze wewnętrzne (...) nie myślą, że Chrystus i Maryja cierpią w chwale, ale że miłosa adoracja, która należy się naszemu Panu, jest dla Niego przypadkową radością, której wielu Mu odmawia. "Jeśli Pismo Święte mówi nam, że Bóg Miłosierdzia współczuje z naszą nędzą, to nie znaczy, że jest nią znacząco zasmucony, ale że chce nas uratować od zła i powrócić, by zamieszkać w naszych duszach, które się od Niego odwróciły. Jest to prawda o Bogu, a jeszcze bardziej o duszy Chrystusa, która jest obdarzona wrażliwością. Skargi Pana przypominają nam, że On wie nieporównywalnie lepiej niż my, jaką krzywdę wyrządzamy sobie przez grzech. Przedmowa ojca Garrigou-Lagrange, op, w Sophie Prouvier, *Elévations sur la prière au Cœur Eucharistique de Jésus*, Editions de la Vie Spirituelle, Saint-Maximin, 1926, przedruk w 2018 r., s. 11-12

174 w religii Matka Boska od św. Cecylii z Rzymu

175 w *Autobiographie de Mère Marie Sainte-Cécile de Rome*, Paris, 1938, s. 259

W odpowiedzi pragnie, aby On nasycił się w niej wiecznie sobą:

- *"O Jezu, pragnę Twego doskonałego nasycenia nieskończenie, to znaczy pomnożonego w nieskończoność, w całej pojemności woli Twojej mocy, pragnień Twojej miłości, samych kaprysów Twojej czułości, wreszcie w niezgłębnym bezmiarze Twego nieograniczonego zrozumienia.*
- *Chcę go wiecznie, to znaczy w wiekach bez początku i końca, od Twojego boskiego niestworzonego istnienia, od wszelkiego czasu i bez przerwy w każdej chwili tej wieczności, która nigdy nie będzie miała wieczoru.*
- *Chcę tego bosko, czyli przez siebie. Tylko Bóg może nasycić Nieskończoność. O Jezu, tak, przez Ciebie chcę zadowolić odwieczną i suwerenną Tróję Świętą: najświętszego Ojca, Twoje uwielbione Słowo i Ducha miłości.¹⁷⁶*

Świątynia Mszy Świętej Wieczystej wydaje się naturalną konsekwencją kultu eucharystycznego, nabożeństwa do Najświętszego Serca i pobożności eucharystycznej. Jako świątynia eucharystyczna, świątynia narodów zbiegających się do Najświętszego Serca, Świątynia Mszy Świętej Wieczystej będzie mieściła niekończące się celebracje eucharystyczne, na obraz działalności Eucharystycznego Serca Jezusa. Wreszcie Jezus zostanie pomnożony w nieskończoność, wiecznie, a Bóg zostanie zaspokojony przez Boga.

Źródło Bożego Miłosierdzia

Święta Faustyna Kowalska (1905 - 1938), posłanka Miłosierdzia Bożego, została początkowo potępiona przez Święte Oficjum¹⁷⁷ :

176 Tamże, s. 291-292

177 "Niech będzie podane do wiadomości publicznej, że Najwyższa Kongregacja Świętego Oficjum po zbadaniu rzekomych wizji i objawień siostry Faustyny Kowalskiej z Instytutu Matki Bożej Miłosierdzia, zmarłej w 1938 r. pod Krakowem, postanowiła, co następuje: Należy zakazać rozpowszechniania obrazów i pism, które przedstawiają

obawiano się, że ten nowy kult umniejszą nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa¹⁷⁸.

Jeśli są one od siebie odrębne, mogą być również połączone. Serce jest źródłem, Świątynią widzianą przez proroka Ezechiela¹⁷⁹.

Miłosierdzie tryska z niego, by stać się jak rzeka¹⁸⁰.

Miłosierdzie Boże czeka na każdego z nas. To przesłanie skierowane jest do jednostek, ale także do ludów i narodów:

"Spędzam czas z Matką Najświętszą. Czekam z wielką niecierpliwością na przyjście Pana. Moje pragnienia są ogromne. Chcę, aby wszystkie ludy poznały Pana. Pragnę przygotować wszystkie narody na przyjęcie Słowa Wcielonego. O Jezu, spraw, aby źródło Twojego miłosierdzia płynęło obficie, bo ludzkość jest bardzo chora. Ludzkość jest bowiem bardzo chora i bardziej niż kiedykolwiek potrzebuje Twojego miłosierdzia. Jesteś niezgłębionym oceanem miłosierdzia dla nas grzeszników, a im większa jest nasza nędza, tym bardziej przysługuje nam Twoje miłosierdzie. Ty jesteś

nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w formie proponowanej przez wspomnianą siostrę Faustynę. Od biskupów wymaga się roztropności, aby usunęły wspomniane obrazy, które mogły być już wystawione na kult. - Z Pałacu Świętego Oficjum, 6 marca 1959 r. Mgr. Ugo O'Flaherty, notariusz. - *Dekret Świętego Oficjum z 6 marca 1959 r.*".

178 Został on zrehabilitowany w kwietniu 1978 roku dzięki wytrwałości kardynała Wojtyły, przyszłego papieża i świętego Jana Pawła II. Zawiadomienie Świętej Kongregacji Nauki Wiary z dnia 15 kwietnia 1978 r.: "Ta Święta Kongregacja, w świetle wielu oryginalnych dokumentów, które nie były znane w 1959 r., biorąc pod uwagę głęboką zmianę okoliczności i opinię wielu biskupów polskich, oświadcza, że zakazy zawarte we wspomnianym 'zawiadomieniu' nie są już wiążące".

179 Ezechiel 47:1 i 9: "1 Mężczyzna przyprowadził mnie z powrotem do wejścia do Domu, a oto pod progiem Domu woda wytrysnęła w kierunku wschodnim, bo front Domu był w kierunku wschodnim. Woda spływała spod prawego boku Domu, na południe od ołtarza. 9 W każdym miejscu, gdzie strumień dochodzi, wszystkie zwierzęta będą mogły żyć i obfitować. Ryby będą bardzo obfite, bo ta woda oczyszcza wszystko, do czego wchodzi, i życie pojawia się w każdym miejscu, gdzie strumień dociera."

180 W czasie oktawy Wielkanocy Kościół śpiewa Vidi Aquam: Widziałem wodę tryskającą ze świątyni po prawej stronie, alleluja; a wszyscy, do których ta woda dotarła, zostali zbawieni, i śpiewają: alleluja, alleluja.

Obecne przekłady liturgiczne precyzują: ujrzałam wodę żywą tryskającą z Serca Chrystusa.

*źródłem, które sprawia, że wszystkie stworzenia są błogosławione przez Twoje nieskończone miłosierdzie.*¹⁸¹

Świątynia Mszy Świętej Wieczystej, świątynia Eucharystii, będzie obrazem Świątyni widzianej przez Ezechiela i Serca Chrystusa, źródła Bożego Miłosierdzia.

Modląc się do Boga i medytując nad życiem Chrystusa, Kościół wypracował w ciągu wieków "Liturgię godzin". "Boskie Oficjum" to modlitwa Kościoła. Od XII wieku nazywana jest również "Liturgią Godzin". Pochodzi od żydowskiego zwyczaju regularnej modlitwy kilka razy dziennie¹⁸². Zwyczaj ten wspomniany jest w Starym Testamencie, a podjęty został przez Apostołów¹⁸³. Od tego czasu mnisi i mniszki o stałych porach odmawiali oficjum matins, po którym następowały prime (ok. 7 rano), tierce (ok. 9 rano), sexte (ok. 12.00), none (ok. 15.00), vespers (ok. 17.00) i compline (wieczorem).

Liturgia Godzin ma wiele wspólnego z Mszą Świętą Wieczystą. W pewnym stopniu przygotował do tego Kościół.

Rzeczywiście, Liturgia Godzin wprowadza tajemnicę Chrystusa w czas każdego dnia. Rzeczywiście, poprzez Liturgię Godzin "Tajemnica Chrystusa, Jego Wcielenia i Jego Paschy, którą

181 Mały Dzienniczek siostry Faustyny, §793, dostępny na stronie <https://www.faustyna.pl/fr/Dzienniczek/Dzienniczek.php?token=15847663634qyRO3rLL3Hn7qhbq#p=435>.

182 Daniel 6:11 o proroku: "Trzy razy dziennie klękał i modlił się, i chwalił w obecności swego Boga, jak to czynił przedtem. Ps 54,17-18: "Wołam do Boga; Pan mnie wybawi. Wieczorem i rano i w południe narzekam, jestem utrudzony, a Bóg usłyszał mój głos. I Bóg usłyszał mój głos. Źródło: <https://liturgie.catholique.fr/celebrer-en-toutes-occasions-sacramentaux/liturgie-des-heures/histoire-et-spiritualite/298383-origine-priere-heures-biblia/#~:text=The%20liturgy%20of%20the%20Hours%20tire%20its%20origin%20of,religious%20%C3%A9was%20rhythm%C3%A9%20by%20three%20times%20pri%C3%A8re.>

183 ". W Dziejach Apostolskich: "Jednym sercem uczestniczyli wiernie w modlitwie, razem z niektórymi kobietami, wśród których była Maria, matka Jezusa, i z jego braćmi. (Dz 1:14; por. także Dz 2:42 i 47). Źródło: patrz poprzedni przypis.

celebruje w Eucharystii, zwłaszcza w niedzielnym zgromadzeniu, przenika i przemienia czas każdego dnia"¹⁸⁴ .

Liturgia ta poświęca czas Bogu, ustanawiając nieustanną modlitwę, dniem i nocą. Odpowiada ona poleceniom pozostawionym przez Apostołów, aby "modlić się bez przerwy"¹⁸⁵ . Jest więc "ukonstytuowana w taki sposób, że bieg dnia i nocy poświęcony jest chwaleniu Boga"¹⁸⁶ .

Upublicznia jednomyślną modlitwę Kościoła, Oblubienicy Chrystusa, i Chrystusa z całym Jego Ciałem, Kościołem. "Jest to "publiczna modlitwa Kościoła" (SC 98), w której wierni (duchowni, zakonnicy i świeccy) sprawują królewskie kapłaństwo ochrzczonych. Celebrowana "według formy zatwierdzonej" przez Kościół Liturgia Godzin "jest prawdziwie głosem samej Oblubienicy zwracającej się do swego Oblubieńca; jest także modlitwą Chrystusa z Jego Ciałem do Ojca" (SC 84).¹⁸⁷ .

Jako modlitwa całego Ludu Bożego pokazuje, że Chrystus "nadal sprawuje swoją funkcję kapłańską przez swój Kościół"¹⁸⁸ .

184 Katechizm Kościoła Katolickiego §1174: Tajemnica Chrystusa, Jego Wcielenia i Paschy, którą celebrujemy w Eucharystii, zwłaszcza w niedzielnym zgromadzeniu, przenika i przemienia czas każdego dnia przez sprawowanie Liturgii Godzin, "Boskiego Oficjum" (por. SC IV). Celebracja ta, w wierności zaleceń apostoelskim, aby "modlić się bez przerwy" (1 Tes 5, 17; Ef 6, 18), "jest tak ukonstytuowana, że przebieg dnia i nocy jest uświęcony chwaleniem Boga" (SC 84). Jest ona "publiczną modlitwą Kościoła" (SC 98), w której wierni (duchowni, zakonnicy i świeccy) sprawują królewskie kapłaństwo ochrzczonych. Liturgia Godzin, celebrowana "według formularza zatwierdzonego" przez Kościół, "jest rzeczywiście głosem samej Oblubienicy zwracającej się do swego Oblubieńca; jest to bowiem modlitwa Chrystusa z Jego Ciałem do Ojca" (SC 84).

185 Katechizm Kościoła Katolickiego §1174

186 Katechizm Kościoła Katolickiego §1174

187 Katechizm Kościoła Katolickiego §1174

188 Katechizm Kościoła Katolickiego §1175 Liturgia Godzin ma być modlitwą całego Ludu Bożego. W niej sam Chrystus "nadal sprawuje swoją funkcję kapłańską przez swój Kościół" (SC 83); każdy uczestniczy w niej zgodnie ze swoim właściwym miejscem w Kościele i okolicznościami swojego życia: kapłani jako ci, którzy są przeznaczeni do posługi duszpasterskiej, ponieważ są wezwani do wytrwałości w modlitwie i w posłudze Słowa (por. SC 86; 96; PO 5); zakonnicy i zakonnice, ze względu na charyzmat ich życia konsekrowanego

Liturgia Godzin upamiętnia kilka godzin z życia Chrystusa: jego położenie na krzyżu (12:00), jego śmierć na krzyżu (15:00), godzinę Zesłania Ducha Świętego (9:00).

Ma ona jednak szczególny związek z godziną Chrystusa na krzyżu i Eucharystią. *"Liturgia Godzin... jest jakby przedłużeniem celebracji eucharystycznej"¹⁸⁹. "Wierni, którzy sprawują Liturgię Godzin, jednoczą się z Chrystusem, naszym Najwyższym Kapłanem, aby złączyć się z Jego nieustanną i powszechną modlitwą, która oddaje chwałę Ojcu i błaga o dar Ducha Świętego nad całym światem"¹⁹⁰. "Jezus dokonał wszystkiego z dzieł Ojca i Jego modlitwa, podobnie jak Jego Ofiara, rozciąga się do końca czasów. Modlitwa Godziny wypełnia ostatnie czasy i doprowadza je do ich skonsumowania"¹⁹¹.*

Poprzez Eucharystię sprawowaną co godzinę, świątynia Mszy Świętej Wieczystej będzie w ten sposób ukazywać zjednoczenie Kościoła powszechnego ze swoim Panem, w Godzinie, w której On odkupił świat.

Serce Jezusa i Serce Maryi

Serce Jezusa i Serce Maryi są zawsze zjednoczone. Przez dziewięć miesięcy Serce Zbawiciela było unisono z Sercem Jego Matki.

Maryja jako pierwsza kontemplowała czyny swojego Syna:

"rozważała wszystkie te wydarzenia w swoim Sercu"¹⁹².

Tego, czego pragnie Jezus, pragnie również Maryja. Jako Matka wspiera i dzieli się pragnieniami Syna. Jako nasza Matka

(por. SC 98); wszyscy wierni według ich możliwości: "Proboszczowie powinni zatroszczyć się o to, aby główne godziny, zwłaszcza nieszpory, w niedziele i uroczyste dni świąteczne, były odprawiane wspólnie w kościele. Samym świeckim zaleca się odmawianie Boskiego Oficjum albo z kapłanami, albo gdy są zgromadzeni razem, albo nawet indywidualnie" (SC 100).

189 Idem, § 1178

190 Idem §1196

191 Idem § 2749

192 Łukasza 2:19 Maryja jednak pamiętała o tych wszystkich wydarzeniach i rozważała je w swoim sercu.

delikatnie przygotowuje nas do Mszy Świętej Wieczyste.

Zobaczymy jak.

*Nabożeństwo do Maryi*¹⁹³

Do Matki Bożej modlono się żarliwie od pierwszych wieków Kościoła¹⁹⁴. Różne cuda i krótkie objawienia leżą u podstaw wielu sanktuariów maryjnych¹⁹⁵. W 431 roku Sobór Efeski uznał Maryję za "Matkę Bożą".

Nabożeństwa do Serc Jezusa i Maryi pojawiły się równocześnie w XI wieku. Obie mają swoje źródła w pismach św. Bernarda (1090-1153)¹⁹⁶.

193 Pamięci **Pauline Chollet (1896 - 1986)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą.

194 W Clermont-Ferrand znajduje się kaplica z III wieku ku czci Matki Boskiej Pobożnej, czyli Dziewicy w stóp Krzyża. Nabożeństwa do "Dziewicy Bolesnej", "Matki Bożej Siedmiobolesnej", "Dziewicy Bolesnej" czy "Dziewicy Nieustającej" mają ten sam przedmiot.

195 W 430 roku Dziewica pojawiła się w Le Puy-en-Velay jako "królowa, pani nieba i ziemi" w Guy Barrey, "Publie ma gloire", Versailles 2019, s. 61. W latach 422-432 wybudowano w Rzymie bazylikę Notre-Dame des Neiges. Aby poprzeć swoją prośbę o bazylikę, Dziewica zapowiedziała cud, a w środku sierpnia w Rzymie spadł śnieg. Bazylika, zbudowana na miejscu kościoła również poświęconego Matce Bożej, nosi obecnie imię św. Marii Większej. Wiele innych sanktuariów i pielgrzymek istnieje do dziś, aby uczcić objawienia Dziewicy lub opatrnościowe odkrycie posągów ku jej czci.

196 "Otwórz, o Matko Miłosierdzia! Otwórz drzwi Twego najbardziej błogosławionego Serca na modlitwy, które z westchnieniami i jękami kierujemy do Ciebie. Ty nie odrzucasz ani nie brzydzisz się grzesznikiem, choćby był zgniły od przestępstw, jeśli wzdycha do Ciebie i błaga o Twoje wstawiennictwo sercem skruszonym i pokutującym. I to nie jest dziwne, o moja Królowo! Jeśli sanktuarium Serca Twego jest wypełnione taką obfitością Miłosierdzia, skoro to niezrównane Dzieło Miłosierdzia, zamierzone przez Boga przed wszystkimi wiekami dla naszego odkupienia, dokonało się w Twych świętych wnętrznościach, w których spodobało się Bogu uczynić swoje mieszkanie, zbudowawszy sobie dom z niepokalanej substancji Twego dziewiczego ciała, dom, który wsparł siedmioma kolumnami ze srebra, a w którym umieścił złote miejsce spoczynku, reclinatorhim aurciim, którym jest Twoje Boskie Serce, w którym bierze swój najśladzzy odpoczynek. Siedem srebrnych Kolumn to siedem Darów Ducha Świętego, a Ty jesteś tą wyjątkową i boską Niewiastą, w której tylko On znalazł doskonałe i najmilsze odpoczywanie. To w Twoje najczystsze Piersi i w Twoje najbardziej kochające Serce wlał w pełni i bez miary wszystkie Skarby swojej Mocy i Miłości. Stąd też Duch Święty zażywał cudownego upodobania w Tobie, o godna podziwu Maryjo! Gdy spodobało Mu się poświęcić Twoje łono takimi boskimi Tajemnicami; bo ten uwielbiający Duch jest ogniem trawiącym, który rozpałił i rozżarzył w sobie całą Twoją najśladzszą Duszę, a w konsekwencji całe Twoje boskie Serce, które napelniło Cię blaskami Jego boskiego

W XIII wieku Maryja pojawia się, by dać narzędzia swojej pobożności.

W 1214 roku Matka Boża nauczyła różańca św. Dominika. Św. Dominik bezskutecznie głosił heretykom kazania i rozpacział, że ich nawróci. Dziewica nauczyła go różańca, czyli "anielskiego psalterza". Dobroczynny deszcz, ta modlitwa nawadnia dusze i otwiera zatwardziałe serca¹⁹⁷. Tej modlitwie towarzyszy medytacja nad tajemnicami życia Chrystusa.

Różaniec jest uproszczoną formą Liturgii Godzin. W Godzinie Krzyża Chrystus ofiarował całe swoje życie. W zjednoczeniu z tą Godziną, mnisi w regularnych odstępach czasu każdego dnia śpiewają Boskie Oficjum, złożone ze 150 psalmów Dawida. Różaniec, ze 150 "pozdrawiam Cię Maryjo" podzielonych na tajemnice radosne¹⁹⁸, bolesne¹⁹⁹ i chwalebne²⁰⁰, jest uproszczoną formą 150 psalmów²⁰¹.

Przez Różaniec Matka Boża prowadzi nas w ten sposób do tajemnicy Chrystusa, a zwłaszcza do wiecznie aktualnej Godziny Krzyżowej. To właśnie szczególnie o ofierze Chrystusa pamięta Eucharystia. Znamienne jest, że w XX wieku papież Jan Paweł II

Majestatu. Amen" - św. Bernard z Clairvaux

197 "Po wielu modlitwach i wezwaniach Maryi, Najświętsza Dziewica ukazała mu się pod koniec trzech dni, mówiąc: "Mój synu Dominiku, nie dziw się, jeśli nie odniesiesz sukcesu w swoim przepowiadaniu! Wiedz, że kiedy Bóg chciał odnowić świat, najpierw zesłał deszcz Pozdrowienia Anielskiego i w ten sposób świat został odkupiony. Dlatego napominaj mężczyzn, aby odmawiali mój Psalterz, a zbierzesz wielkie owoce dla dusz. Maryja Panna dodała: "Wiedziecie, że głównym akumulatorem był Psalterz Anielski, który jest fundamentem Nowego Testamentu; dlatego jeśli chcecie pozyskać te zatwardziałe serca do Boga, głoscie mój Psalterz". - w Guy Barrey, *Publie ma gloire*, Versailles, 2019, s. 481

198 Zwiastowanie, Nawiedzenie, Narodzenie, Ofiarowanie w świątyni, Odzyskanie w świątyni

199 Agonia w Ogródzie Oliwnym, Biczowanie, Koronacja Cierniowa, Niesienie Krzyża, Śmierć na Krzyżu

200 Zmartwychwstanie, Wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego, Wniebowzięcie, Koronacja Najświętszej Maryi Panny

201 KKK §2678: "Pobożność ludowa Zachodu rozwinęła Różaniec jako popularny substytut Modlitwy Godzin.

dodał do Różańca czwarty różaniec. Wprowadza to w tajemnice świetlne²⁰², które kończą się medytacją nad ustanowieniem Eucharystii.

W 1251 roku Najświętsza Panna przekazała szkaplerz błogosławionemu Szymonowi Stockowi. Bardzo martwił się o Kościół, zagrożony od wewnątrz i z zewnątrz. Ukazała się Dziewica, aby dać mu szkaplerz jako znak ochrony i konsekracji. Dołączone są do niej obietnice zbawienia i wyzwolenia z czyśćca²⁰³. Początkowo zarezerwowane dla Karmelu, nałożenie szkaplerza jest dziś dostępne dla wszystkich²⁰⁴.

Szkaplerz jest znakiem konsekracji maryjnej i trwałego nawrócenia. Szkaplerz był pierwotnie habitem pracujących mnichów. Noszenie szkaplerza Matki Bożej jest zobowiązaniem do życia jako chrześcijanie. To od nas zależy, czy będziemy dobrymi szafarzami naszych dusz dla Pana.

Poprzez te dwa nabożeństwa Matka Boża stopniowo i nieustannie kształtuje nasze serca. W Różańcu nieustannie kontemplujemy Jezusa oczami Maryi. Nosząc szkaplerz, trwamy w pewności zbawienia. Dzień po dniu łaska działa na nas i nas kształtuje.

202 Chrzest Jezusa, wesele w Kanie Galilejskiej, głoszenie Królestwa, Przemienienie, ustanowienie Eucharystii

203 Słowa Matki Bożej do bł. Szymona Stocka: "Oto przywilej dla ciebie i tych z Karmelu. Ten, kto umrze odziany w ten sposób, będzie zbawiony. "Jest znakiem zbawienia, zabezpieczeniem w niebezpieczeństwach, zadatkiem pokoju i wiecznego przymierza. Później Matka Boża objawiła papieżowi Janowi XXII, że ci, którzy zmarli w szkaplerzu, zostaną uwolnieni z czyśćca przez Matkę Bożą w sobotę po ich śmierci. Jest to "przywilej sabatowy". Jan XXII potwierdził to w bulli papieskiej z 1317 roku: bulli sabatowej. Bulla ta została potwierdzona przez Klemensa VII w 1530 roku (bullą "ex celestis"), oraz przez św. Piusa V w 1566 roku (bullą "Suprema dispositione").

204 Każdy wierny może poprosić o przyjęcie go z rąk kapłana, który odmówi specjalne modlitwy: nazywa się to "nałożeniem" szkaplerza. Rozmiar szkaplerza został zmniejszony, aby ułatwić jego noszenie.

W XVII wieku obchodzi się dwa święte serca, począwszy od Maryi²⁰⁵ . Święty Jan Eudes (1601 - 1680) założył Zgromadzenie Jezusa i Maryi, znane jako "eudyści". W 1648 roku ustanowił liturgiczne święto Serca Maryi²⁰⁶ . Napisał też traktaty o nabożeństwie do Najświętszych Serc²⁰⁷ . Był prekursorem Małgorzaty Marii i objawień w Paray-le-Monial (1675-1690).

Święty Louis-Marie Grignon de Montfort (1673-1716) uczy, aby wszystko ofiarować Bogu przez Maryję. Ten święty pisał obszernie o Maryi, podsumowując doktrynę maryjną²⁰⁸ .

- Rękopis *Traktatu o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Marii Panny* został odkryty w 1843 roku. Święty Louis-Marie zaprasza nas w nim do całkowitego poświęcenia się Maryi, jako niewoli miłości, aby przez Nią być dla Jezusa²⁰⁹ .
- Rzeczywiście, Jezus jest zawsze z Maryją, a Maryja zawsze z Jezusem²¹⁰ . Maryja jest stworzeniem najbardziej upodobnionym do Chrystusa, a upodobnienie się do Niej jest najlepszą drogą do

205 "Naszym zamiarem od początku było uczczenie tych dwóch Serc, ale Opatrzność chciała, aby święto Serca Matki funkcjonowało przed świętem Syna, aby przygotować w umysłach wiernych drogę do czci tego adorującego Serca" - św. Jan Eudes, list okólny wysłany do wszystkich domów jego zgromadzenia. <https://fpec-sacreCœur.org/saint-jean-eudes-Cœurs-jesus-marie/> konsultowany 18 grudnia 2021 r.

206 Pierwsza msza została odprawiona w 1648 roku w katedrze w Autun. Do tej diecezji należy Paray-le-Monial, gdzie Marguerite-Marie Alacoque (1647-1690) otrzymała objawienia Najświętszego Serca.

207 Ostatni rozdział książki traktuje o Boskim Sercu Jezusa. Książka nosi tytuł "Nabożeństwo do Najświętszego Serca i Najświętszego Imienia Najświętszej Maryi Panny" (1648) oraz "Godne podziwu Serce Najświętszej Bogurodzicy albo Nabożeństwo do Najświętszego Serca Maryi" (1681).

208 Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny, o tajemnicy Różańca Świętego...

209 "Oddać się całkowicie Najświętszej Dziewicy, aby przez Nią być całkowicie dla Jezusa Chrystusa. Saint Louis-Marie Grignon de Monfort, Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Maryi Dziewicy, §121

210 "Zwracam się tu na chwilę do Ciebie, o mój ukochany Jezu, aby skarżyć się z miłością Twemu Boskiemu Majestatowi, że większość chrześcijan, nawet najbardziej uczonych, nie zna koniecznej więzi, jaka łączy Cię z Twoją świętą Matką. Ty jesteś, Panie, zawsze z Maryją, a Maryja jest zawsze z Tobą i nie może być bez Ciebie.

upodobnienia się do Jezusa²¹¹. To właśnie przez Maryję ukształtuje się w nas Chrystus²¹². Rzeczywiście, Jezus, głowa mistycznego ciała, narodził się z Maryi Dziewicy²¹³. My, członkowie tego ciała, musimy koniecznie narodzić się duchowo przez Maryję²¹⁴.

- Bóg chce działać swoje cuda przez Maryję²¹⁵ i wszystko wielkie, co czyni²¹⁶, cała łaska przechodzi przez Maryję²¹⁷. Poświęcając się Jej, ofiarujemy Jej każdy ruch naszego życia, nawet ten, o którym nie myślimy, aby Ona mogła je ofiarować Panu²¹⁸. Każda ofiara składana Bogu, jeśli ma być przyjęta, musi być składana przez

-
- 211 "Skoro cała nasza doskonałość polega na upodobnieniu, zjednoczeniu i poświęceniu się Jezusowi Chrystusowi, to bez trudu najdoskonalszym ze wszystkich nabożeństw jest to, które najdoskonalej upodabnia, jednoczy i poświęca nas Jezusowi Chrystusowi. Skoro Maryja jest najbardziej upodobniona do Jezusa Chrystusa ze wszystkich stworzeń, wynika z tego, że ze wszystkich nabożeństw tym, które najbardziej poświęca i upodabnia duszę do naszego Pana, jest nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy, Jego świętej Matki, i że im bardziej dusza poświęci się Maryi, tym bardziej będzie poświęcona Jezusowi Chrystusowi. Dlatego też doskonałe poświęcenie się Jezusowi Chrystusowi nie jest niczym innym jak doskonałym i całkowitym poświęceniem się Najświętszej Dziewicy.
- 212 "Bóg Syn chce się codziennie formować i niejako wcielać przez swoją drogą Matkę w swoje członki" tamże, §31
- 213 "Syn Boży stał się człowiekiem dla naszego zbawienia, ale w Maryi i przez Maryję" tamże §16
- 214 "Ta sama matka nie rodzi głowy ani głowy bez kończyn" tamże §32.
- 215 "Zaczął i kontynuował swoje cuda przez Maryję; i będzie je kontynuował do końca wieków przez Maryję" tamże §19
- 216 "Bóg, skoro zechciał rozpocząć i zakończyć swoje największe dzieła przez Najświętszą Dziewicę, odkąd Ją ukształtował, należy wierzyć, że nie zmieni swojego postępowania na wieki, bo jest Bogiem i nie zmienia się ani w swoich uczuciach, ani w swoim postępowaniu", św. Ludwik-Marie Grignon de Monfort, Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny, tamże, §15
- 217 "Bóg Ojciec uczynił zgromadzenie wszystkich wód, które nazwał Maryją. on wielki Bóg ma bardzo bogaty skarb lub spichlerz, w którym zamknął wszystko, co ma, co jest piękne, błyskotliwe, rzadkie i drogocenne, aż do własnego Syna; a tym niezmiernym skarbem jest nikt inny jak Maryja, którą święci nazywają skarbem Pana, z pełności której ludzie są ubogaceni". tamże §23
- 218 "To nabożeństwo tutaj sprawia, że oddaje on bez zastrzeżeń Jezusowi i Maryi wszystkie swoje myśli, słowa, czyny i cierpienia, a także wszystkie chwile swojego życia; tak, że czy jest obudzony, czy śpi, czy pije, czy je, czy dokonuje największych czynów, czy najmniejszych, zawsze można powiedzieć, że to, co robi, nawet jeśli o tym nie myśli, jest dla Jezusa i Maryi" tamże, §136

Maryję²¹⁹. To bowiem przez nią Chrystus po raz pierwszy przyszedł na świat i przez nią powróci. Maryja jest sanktuarium Boga, Jego ołtarzem, Jego świątynią i Jego światem²²⁰.

Konsekracja Maryi ma na celu zjednoczenie duszy z Jezusem przez Maryję. Święty Ludwik-Marie zaprasza nas, abyśmy uczynili się "niewolnikami miłości" Maryi. Takie jest znaczenie łańcuszka, który zaleca nosić na pamiątkę tej konsekracji.

Nabożeństwo maryjne jest przygotowaniem serc do przyjęcia Najświętszego Serca. Louis-Marie jest współczesne objawieniom w Paray-le-Monial. Teologicznie i historycznie pobożność maryjna przygotowuje serca dla Jezusa. Maryja czyni ze swoich dzieci ofiary dla Serca Jezusa.

*Niepokalane Serce Maryi*²²¹

Po tych wiekach przygotowań, Dziewica objawia się bardziej bezpośrednio. W XIX wieku objawienia maryjne stały się we Francji częstsze.

Francja jest pierwszym odbiorcą wiadomości, które często będą powtarzane narodom w XX wieku. Francja jest powołana jako naród, podobnie jak wszystkie narody przez nią.

Stopniowo Maryja uczy nas modlić się do Jej Niepokalanego Serca. Jednocześnie Maryja ujawnia też to, co jest drogie Jej sercu. Chodzi wtedy o to, by modlić się do niej pod wybranym przez nią imieniem. Jest to również kwestia wzięcia sobie do serca tego, czego ona pragnie

219 "Kiedy chcesz coś ofiarować Bogu, zadбай o to, by ofiarować to przez najmilsze i najgodniejsze ręce Maryi, chyba że chcesz być odrzucony" (św. Bernard, Lib. de Aquaed.), tamże, §149

220 "Duch Święty ustami świętych Ojców nazywa też Najświętszą Dziewicę: 1. bramą wschodnią, przez którą arcykapłan Jezus Chrystus wchodzi na świat i z niego wychodzi; przez Nią wszedł do niego po raz pierwszy i przyjdzie po raz drugi; 2. sanktuarium Bóstwa, miejscem spoczynku Trójcy Przenajświętszej, tronem Bożym, miastem Bożym, ołtarzem Bożym, świątynią Bożą, światem Bożym". tamże, §262.

221 Pamięci **Antoinette Audebert (1903 - 1988)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwą Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą.

W 1830 roku na Rue du Bac, Dziewica objawiła się jako niepokalana, pośredniczka i obrończyni. Ona proponuje światu, narodom, a każdemu w szczególności²²² Ojcu. Z radością rozdaje łaski Chrystusa tym, którzy o nie proszą²²³. Uczy modlitwy "O Maryjo poczęta bez grzechu, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy". Daje wizję medalu. Przedstawia Serce Jezusa obok Serca Maryi przebitego mieczem. Ołtarz zwieńczony krzyżem jest objęty M Maryi i otoczony dwunastoma gwiazdami. Ci, którzy *"noszą [ten medalik] z ufnością, otrzymają wielkie łaski"*²²⁴.

W 1836 roku parafia Notre-Dame-des-Victoires została poświęcona Niepokalanemu Sercu Maryi, Ucieczce Grzeszników. Proboszcz parafii Notre-Dame-des-Victoires rozpaczał z powodu bardzo małej liczby swoich parafian. Zainspirowany wewnętrznym głosem, poświęcił swoją parafię Niepokalanemu Sercu Maryi. Do następnego nabożeństwa kościół był pełen. Natychmiastowy i spektakularny sukces tej konsekracji dał silny impuls do pobożności²²⁵.

W 1846 roku w La Salette Maryja zapłakała nad grzesznikami, którzy wciąż obrażają Boga. Przestrzega przed karami, które grożą jednostkom, społeczeństwom i narodom²²⁶. Ostrzega

222 W 1830 roku na Rue du Bac w Paryżu, Dziewica ukazała się niosąc w rękach *kulę* ziemską: *"Ta kula reprezentuje cały świat, Francję i każdego człowieka w szczególności"*, Guy Barrey i P. Michel de Corteville, *Publie ma gloire - paroles de la Vierge Marie*, éditions Via Romana, kwiecień 2019, s.129

223 "Dzięki niej "zrozumiałem, jak przyjemnie jest modlić się do Najświętszej Panny i jak hojna była dla tych, którzy się do Niej modlili". Ileż łask udziela tym, którzy Ją proszą, ileż radości odczuwa w ich udzielaniu". Tamże, s.129

224 Tamże, s.129. W 1832 roku epidemia cholery zabiła w Paryżu ponad 20 tysięcy osób. Medal z Rue du Bac był rozdawany i tak wiele osób zostało wyleczonych, że nadano mu przydomek "cudownego medalu". W 1842 roku w Rzymie Alfons Ratisbonne, wyznania żydowskiego, który zgodził się nosić przez kilka dni cudowny medalik i kopiować modlitwę do Maryi "pamiętaj", został nawrócony przez objawienie Dziewicy. Został księdzem pod nazwiskiem Marie-Alphonse Ratisbonne. Ibidem s. 132-142

225 Źródło: <https://www.notredamedesvictoires.com/histoire/> dostęp z dnia 3.12.2021 r.

226 "Francja, Włochy, Hiszpania i Anglia będą w stanie wojny; krew popłynie ulicami; Francuz będzie walczył z Francuzem, Włoch z Włochem; potem będzie wojna ogólna, która będzie straszna... Sprawiedliwi będą bardzo cierpieć; ich modlitwy, pokuty i łzy

grzeszników, by wrócili do Boga, a jej matczyna modlitwa może im jeszcze oszczędzić boskiego gniewu²²⁷.

W 1858 roku w Lourdes przedstawiła się jako Niepokalane Poczucie. Chociaż dogmat o Niepokalanym Poczuciu Maryi został ogłoszony w 1854 r., Dziewica objawiła się pod tym imieniem cztery lata później Bernadecie Soubirous. Wzywa tych, którzy kochają Boga, aby czynili pokutę za tych, którzy nie²²⁸, i przynosi cudowne łaski uzdrowienia²²⁹.

W 1871 roku w Pontmain Maryja nagrodziła oddanie jej²³⁰. **Matczyna i delikatna, zaprasza nas do modlitwy, bo Jezus pozwala się dotknąć²³¹.** **Zaprasza nadzieję w zawirowaniach, jakie przeżywa kraj w tym czasie²³².**

W 1876 r. w Pellevoisin Maryja połączyła kult maryjny i Najświętsze Serce. Dziewica ukazała się Estelle Faguette. Dała jej nowy szkaplerz, aby mogła go rozpowszechniać. Najświętsze Serce i

wzniosą się do nieba, a cały lud Boży będzie prosił o przebaczenie i miłosierdzie, będzie prosił o moją pomoc i wstawiennictwo", Tamże, s. 162

- 227 "Jeśli mój lud nie będzie uległy, jestem zmuszona wypuścić rękę mojego Syna. Jest tak ciężka i obciążająca, że nie mogę jej już dłużej powstrzymywać! Jak długo cierpiełam dla ciebie! Jeśli chcę, aby mój Syn nie opuścił was, jestem zobowiązana do nieustannej modlitwy do Niego. A co do ciebie, to masz to gdzieś. Tamże, s.153
- 228 24 lutego 1858 roku "Powiedziała: *Módlcie się do Boga o nawrócenie grzeszników*'. Następnie poprosiła Bernadettę, aby łaskawie weszła na kolana i ucałowała ziemię na znak pokuty za grzeszników...25 lutego: "*Pokuta, pokuta, pokuta. Módl się za grzeszników*". Tamże, s.178.
- 229 "*Módl się do Boga o nawrócenie grzeszników*" i prosi Bernadettę, aby "*weszła na kolana i ucałowała ziemię na znak pokuty za grzeszników*". Ibidem, s.178
- 230 Maryja ma na sobie niebieską sukienkę pokrytą gwiazdami, tak jak sufit kościoła parafialnego, który ksiądz pomalował na niebiesko z gwiazdami, aby uczcić Maryję. Otaczają ją 4 świece, ponieważ kapłan uczcił ołtarz Matki Boskiej zapalając 4 świece podczas każdej mszy.
- 231 "*Ale módlcie się, dzieci, Bóg odpowie wam w krótkim czasie. Mój Syn pozwala się dotknąć*". Ibidem, s.199
- 232 Francja przegrywała wojnę z Prusami. Wojska pruskie znajdowały się 50 kilometrów od Pontmain. Dziewica ukazała się 17 stycznia 1871 r. i zaprosiła ich do modlitwy (patrz notka powyżej). Tego wieczoru wojska pruskie przestały posuwać się naprzód. Następnego dnia wycofali się. 26. podpisano zawieszenie broni, 28. ogłoszono je. Wszyscy młodzi ludzie ze wsi, którzy poszli na wojnę, wrócili cali i zdrowi,

Maryja to dwie strony tego habitu. Dziewica precyzuje, że kocha nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa²³³.

Maryja chce uczyć zadośćuczynienia Sercu Jezusa w Eucharystii.

*"Powiedz [arcybiskupowi Bourges], że pomoże ci ze wszystkich sił, i że nic nie będzie dla mnie przyjemniejsze niż zobaczyć tę liberię na każdym z moich dzieci, i że wszyscy będą się przykładać do zadośćuczynienia za zniewagi, które mój Syn otrzymuje w sakramencie swojej miłości. Zobaczcie łaski, które wylewam na tych, którzy będą ją nosić z ufnością i którzy pomogą wam ją propagować [...] Te łaski są od mojego Syna; biorę je z Jego Serca, nie może mi odmówić... Nie bójcie się, pomogę wam".*²³⁴

Niech nasze komunie i modlitwy będą pełne miłości do Jezusa.

*"Najbardziej smuci mnie brak szacunku dla mojego Syna w Komunii Świętej i postawa modlitwy, którą przyjmuje się, gdy umysł zajęty jest innymi sprawami. Mówię to ze względu na tych, którzy twierdzą, że są pobożni."*²³⁵

Maryja, "Wszystko miłosierne"²³⁶, przemawia wyraźnie do Kościoła i do Francji²³⁷. Francja będzie cierpieć za to, że zignorowała wezwania i ostrzeżenia Nieba²³⁸. Matka Boża prosi jednak o spokój, cierpliwość, zaufanie do Niej, odwagę i prostotę. Niech obietnice złożone Matce Bożej zostaną dotrzymane. Musimy

233 9 objawienie, Pellevoisin, Estelle nous parle... Autobiografia i relacja o piętnastu objawieniach wizjonerki, Centre de pèlerinage, Issoudun, 1993, s. 94

234 Pellevoisin, Estelle nous parle... Autobiographie et récit des quinze apparitions par la voyante, Centre de pèlerinage, Issoudun, 1993, s. 106

235 5 objawienie, Pellevoisin, Estelle nous parle... Autobiographie et récit des quinze apparitions par la voyante, Centre de pèlerinage, Issoudun, 1993, s. 87

236 3. pojawienie się, tamże, s.84

237 "Proszę o to nie tylko dla was, ale także dla Kościoła i dla Francji", 11 objawienie, tamże, s.97

238 "A Francja, czego ja dla niej nie zrobiłem! Ileż to ostrzeżeń, a jednak wciąż nie chce słuchać! Nie mogę dłużej powstrzymywać mojego Syna. Wydawała się poruszona, gdy dodała: "Francja będzie cierpieć. ...odwagę i pewność siebie. Zapłaciłem z góry; szkoda tych, którzy ci nie uwierzą, uznają później prawdziwość moich słów", 11 objawienie, tamże, s.97

modlić się za przykładem Matki Bożej i "czerpać ze skarbów Serca Jezusa, dawno otwartych²³⁹".

W 1917 roku Maryja ukazała się kilkakrotnie²⁴⁰ w Fatimie w Portugalii. Ogłosiła, że Jezus chce ustanowić nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca²⁴¹.

239 15 wygląd, tamże, s.106

240 Najpierw trzykrotnie pojawia się anioł. Następnie Dziewica pojawia się sześć razy

241 W objawieniu z 13 czerwca 1917 roku Matka Boża powiedziała do młodej Łucji: *"Jezus chce się tobą posłużyć, aby mnie poznać i pokochać. Chce ustanowić w świecie nabożeństwo do mojego Niepokalanego Serca. Tym, którzy przyjmą to nabożeństwo, obiecuję zbawienie; te dusze będą pielęgnowane przez Boga, jak kwiaty złożone przeze Mnie dla ozdoby Jego tronu.*

Franciszkwowi, Łucji i Hiacyncie²⁴², Maryja pokazuje im piekło, do którego trafia tak wiele dusz²⁴³. Prosi o pokutę²⁴⁴ i codzienny różaniec²⁴⁵ w intencji nawrócenia grzeszników.

Maryja prosi o poświęcenie narodów Jej Niepokalanemu Sercu. Niech mężczyźni się poprawiają, inaczej świat się skończy²⁴⁶.

242 Francisco Marto (1908 - 1919), Jacintha Marto (1910 - 1920), Lucie Dos Santos, w religii siostra Lucie (1907 - 2005)

243 "Ofiarujcie się za grzeszników i mówcie często, zwłaszcza gdy składacie ofiarę: "O Jezuchu, to z miłości do Ciebie, dla nawrócenia grzeszników i w zadośćuczynieniu za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi".
Gdy wypowiedziała te ostatnie słowa, ponownie otworzyła dłonie, tak jak to robiła przez poprzednie dwa miesiące. Odbicie zdawało się przenikać ziemię i widzieliśmy jakby ocean ognia, a zanurzone w tym ogniu demony i dusze, jakby żar, przezroczysty i czarny, albo spizowy, mający ludzkie formy. Pływały w ogniu, unoszone przez płomień, które wydobywały z siebie kłęby dymu, spadały na wszystkie strony, podobne do spadania iskier w wielkich pożarach, bez ciężaru i równowagi, z okrzykami i jękami bólu i rozpacz, które przerażały i sprawiały, że człowiek drżał ze strachu. (To chyba na ten widok musiałam wypowiedzieć ten okrzyk Aie..., który podobno był słyszany). Demony wyróżniały się strasznymi i odpychającymi postaciami przerażających i nieznanych zwierząt, ale przezroczystych jak czarne płonące węgle. Przerażone, jakby prosząc o pomoc, podniosłyśmy oczy na Matkę Bożą, która powiedziała do nas z dobrocią i smutkiem:
"Widziałyście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Aby ich uratować, Bóg chce ustanowić w świecie nabożeństwo do mojego Niepokalanego Serca". Objawienie z 13 lipca 1917 r., źródło: oficjalna strona Sanktuarium w Fatimie, <https://www.fatima.pt/fr/pages/le-recit-des-apparitions-de-fatima> skonsultowano 28 stycznia 2022 r.

244 "Czy chcesz ofiarować się Bogu, aby znosić wszystkie cierpienia, które On zechce na ciebie zesłać, jako akt zadośćuczynienia za grzechy, którymi jest obrażany, i błagania o nawrócenie grzeszników? - Tak, mamy. - Będziecie wtedy mieli wiele do wycierpienia, ale łaska Boża będzie waszym pocieszeniem. Objawienie z 13 maja 1917 r., tamże.
"Módl się, módl się dużo i składaj ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie do piekła, bo nie ma nikogo, kto by się za nie poświęcił i modlił. Objawienie z 19 sierpnia 1917 r., tamże.

245 "Odmawiajcie codziennie Różaniec, aby uzyskać pokój dla świata i koniec wojny" (objawienie z 13 maja 1917 r.), "abyście nadal odmawiali codziennie Różaniec ku czci Matki Bożej Różańcowej, aby uzyskać pokój dla świata i koniec wojny" (objawienie z 13 czerwca 1917 r.), bo tylko Ona może wam pomóc" (objawienie z 13 lipca 1917 r.), "abyście nadal odmawiali codziennie Różaniec" (objawienie z 19 sierpnia 1917 r.), "odmawiajcie nadal Różaniec do Matki Bożej Różańcowej" (objawienie z 13 września 1917 r.), "abyście nadal odmawiali codziennie Różaniec" (objawienie z 13 października 1917 r.), tamże.

246 "Niech nie obrażają Boga, Pana naszego, który jest już zbyt obrażony! {Jeśli ludzie się poprawią, skończy się wojna, a jeśli się nie poprawią, skończy się świat. Objawienie z

Wymienia w szczególności Rosję²⁴⁷. Bóg zatwierdza młodą Łucję, która prosi również o konsekrację Hiszpanii i Portugalii. Dodaje, by prosić o poświęcenie całego świata. Niech duchowni nie zwlekają z odpowiedzią na Boże prośby. W przeciwnym razie pójdą za przykładem króla Francji i będą go naśladować w jego nieszczęściu²⁴⁸. "To dzięki konsekracji dokonanej przez jej biskupów Portugalia została oszczędzona przez II wojnę światową. Inne narody również zostałyby oszczędzone, gdyby zostały poświęcone"²⁴⁹.

Szkaplerz i różaniec przygotowywały ludzi i serca. Matka Boska
zawsze prosi o te dwa nabożeństwa, których nauczyła ją²⁵⁰.

Niepokalone Serce Maryi towarzyszy pragnieniom Serca Jezusa.
Prowadzi do nawrócenia grzeszników i poświęcenia narodów.

13 października 1917 r., tamże.

247 "Wojna się skończy. Ale jeśli ludzie nie przestaną obrażać Boga, za rządów Piusa XI, zacznie się inny, jeszcze gorszy. [Aby temu zapobiec, przyjdę prosić o poświęcenie Rosji mojemu Niepokalanemu Sercu i o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeśli moje prośby zostaną wysłuchane, Rosja zostanie nawrócona i będziemy mieli pokój. Objawienie z 13 lipca 1917 r., s. 10].

248 "Gdy prosiłam Boga o nawrócenie Rosji, Hiszpanii i Portugalii, wydawało mi się, że Jego Boski Majestat mówi do mnie: "Bardzo Mnie pocieszasz, prosząc Mnie o nawrócenie tych biednych narodów". Poproś o to również Moją Matkę, mówiąc do Niej: Słodkie Serce Maryi, bądź zbawieniem Rosji, Hiszpanii i Portugalii, Europy i całego świata. W innym czasie mów: Przez Twoje najczystsze i Niepokalone Poczucie, o Maryjo, uzyskaj dla mnie nawrócenie Rosji, Hiszpanii, Portugalii, Europy i całego świata. Niech moi ministrowie wiedzą, że jeśli pójdą za przykładem króla Francji w zwlekaniu z wykonaniem mojej prośby, pójdą za nim w nieszczęściu. Nigdy nie będzie za późno, aby uciec się do Jezusa i Maryi" - list siostry Łucji do swojego spowiednika, 29 sierpnia 1931 r., w Guay Barrey, op. cit. s. 299

249 "Bardzo Ojciec Święty, Pan nasz obiecuje szczególne poświęcenie naszego kraju w tej wojnie, z powodu poświęcenia naszego narodu Niepokalanemu Sercu Maryi przez prałatów portugalskich, jako dowód łask, które zostałyby udzielone innym narodom, gdyby poświęciły się Jemu" - List siostry Łucji do Piusa XII z 2 grudnia 1940 r., w Guay Barrey, op. cit. s. 303

250 Opublikuj moją chwałę - słowa Matki Bożej, wyd. Via Romana, kwiecień 2019, s. 295

*Niepokalane i Bolesne Serce Maryi jest zawsze u stóp Krzyża*²⁵¹

Serce Maryi prowadzi nas coraz bardziej do Eucharystii.

Jezus i Maryja coraz częściej proszą o komunie reparacyjne

Łucja, jedyna ocalała z wizjonerów z Fatimy²⁵², ma nowe objawienia. Maryja prosi o zadośćuczynienie eucharystyczne: komunie święta w pierwsze soboty miesiąca²⁵³. Serce Jezusa prosiło o Komunię w pierwszy piątek miesiąca²⁵⁴. Objawienia otrzymała również bł. Alexandrina Da Costa (1904-1955). Jezus prosił o Komunię w pierwsze czwartki miesiąca i adorację eucharystyczną²⁵⁵.

251 Pamięci **Fernande Charrier (1908 - 1992)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą.

252 Po śmierci Franciszka w 1919 r. i Hiacynty w 1920 r.

253 Wtedy Najświętsza Panna powiedziała: "Zobacz, córko, moje serce jest otoczone cierniami, które niewdzięczni ludzie co chwila wbijają w nie swoimi bluźnierstwami i niewdzięcznością. Ty przynajmniej staraj się mnie pocieszyć i powiedz, że wszystkim tym, którzy przez pięć miesięcy, w pierwszą sobotę, pójdą do spowiedzi, przyjmą Komunię Świętą, odmówią Różaniec i spędzą ze mną piętnaście minut na rozważaniu piętnastu tajemnic Różańca, w duchu zadośćuczynienia, obiecuję, że w godzinie śmierci wspomogę ich wszystkimi łaskami potrzebnymi do zbawienia ich dusz. Objawienie z 10 grudnia 1925 r., źródło: oficjalna strona Sanktuarium w Fatimie, <https://www.fatima.pt/fr/pages/le-recit-des-apparitions-de-fatima> skonsultowano 28 stycznia 2022 r.

254 Patrz wyżej w tym samym rozdziale postulatę Paray-le-Monial w XVII wieku.

255 24 lutego 1949: "Córko moja, umiłowana małżonko, spraw, abym w mojej Eucharystii był kochany, pocieszony i ukojony. Ogłoście to w moim imieniu: wszystkim, którzy dobrze przyjmą Komunię Świętą, ze szczerą pokorą, żarliwością i miłością, w pierwsze czwartki sześciu kolejnych miesięcy i uczynią ze Mną godzinę intymnej adoracji, przed moim tabernakulum, obiecuję im Niebo. Powiedz im, aby uczcili moje Święte Rany Eucharystią, czcząc najpierw tę na moim ramieniu, tak zapomnianą. Ktokolwiek zjednoczy pamięć moich Ran z pamięcią bólów mojej błogosławionej Matki i przez nie wyprosi nam łaski duchowe lub cielesne, udzieli mu ich, chyba że te łaski będą szkodliwe dla jego duszy. W chwili śmierci wezmę ze sobą moją Najświętszą Matkę, aby go bronić", w Guy Barrey, op.cit., s.302

Objawienia Matki Bożej dla Łucji kończą się wizją. Jezus na Krzyżu pojawia się nad ołtarzem, Kielich i Hostia²⁵⁶. Maryja stoi pod Krzyżem podczas ofiarowania Jezusa na ołtarzu²⁵⁷.

Istotnie, "przez całe swoje życie Maryja jest 'kobietą' eucharystyczną" (św. Jan Paweł II)²⁵⁸. Podobnie jak cały Kościół, jesteśmy wezwani do jej naśladowania. Aby wejść w tajemnicę Eucharystii, nikt nie może "tak bardzo jak Maryja służyć nam jako wsparcie i przewodniczka"²⁵⁹.

Chrystus daje nam Eucharystię mówiąc *"To czyńcie na moją pamiątkę"* (Łk 22,19). Wtedy przypomina nam się zaproszenie Maryi: *"Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie"* (J 2,5).

Od Zwiastowania, poprzez poczęcie Jezusa w ciele i krwi, Maryja realizowała swoją wiarę eucharystyczną. Jeszcze przed ustanowieniem Eucharystii przewidywała to, co realizuje się w Konsekracji. "Fiat" Maryi²⁶⁰ jest głęboko analogiczne do "amen", które każdy wierzący wypowiada przyjmując Eucharystię.

256 "Jedynym światłem było światło z lampy. Nagle cała kaplica została rozświetlona nadprzyrodzonym światłem, a na ołtarzu pojawił się krzyż świetlny, który sięgał aż do sufitu. W jaśniejszym świetle na górnej części krzyża widać było głowę mężczyzny, a jego ciało widoczne było do pasa; na piersi gołębia, również świecącego, a przybite do krzyża ciało innego mężczyzny. Nieco poniżej pasa tego ostatniego, zawieszony w powietrzu, znajdował się kielich i duża Hostia, na którą spadło kilka kropel krwi, która pacnęła na policzki Ukrzyżowanego i wypłynęła z rany w jego piersi. Te krople krwi spływały po Hostii i do Kielicha. Pod prawym ramieniem Krzyża znajdowała się Matka Boża ("była to Matka Boża Fatimska z Niepokalanym Sercem w lewej ręce, bez miecza i róż, ale z koroną cierniową i płomieniami") ze swoim Niepokalanym Sercem w ręku... Pod lewym ramieniem duże litery, jakby z krystalicznie czystej wody, która spływała nad Ołtarzem, tworzyły te słowa "Łaska i Miłosierdzie".

Zrozumiałam, że ukazuje mi się Tajemnica Trójcy Przenajświętszej i otrzymałam światła na tę Tajemnicę, których nie wolno mi ujawniać. Objawienie z 13 czerwca 1929 r. w Tuy, źródło: oficjalna strona Sanktuarium Fatimskiego, <https://www.fatima.pt/fr/pages/le-recit-des-apparitions-de-fatima> konsultowane 28 stycznia 2022 r.

257 Wizja ta przywołuje duchowość Niepokalanego i Bolesnego Serca Maryi, przekazaną Berthe Petit (11870-1943). Kościół pozwala, by pod tym imieniem modlono się do Dziewicy. Dziewica jest niepokalana z łaski, ale ofiara Jej bólów została złożona dobrowolnie. U stóp Krzyża Maryja otrzymała macierzyństwo ludzkości.

258 Św. Jan Paweł II, Encyklika Ecclesia de Eucharistia vivit, "Kościół żyje dzięki Eucharystii", 17 kwietnia 2003, §53 do 59

259 Ecclesia de Eucharistia, §54

Nosząc Jezusa w swoim łonie, Maryja staje się pierwszym "tabernakulum" w historii, *"promieniującym swoim światłem niemal przez oczy i głos Maryi"*. *"Czyż ekstatyczne spojrzenie Maryi, kontemplującej oblicze nowo narodzonego Chrystusa i trzymającej Go w ramionach, nie jest wzorem niezrównanej miłości, która powinna inspirować każdą naszą wspólnotę eucharystyczną?"*²⁶¹

Symeon przepowiedział Dziewicy, że miecz przebije Serce Jej Matki (Łk 2,34-35). *"Przygotowując się dzień po dniu do Kalwarii, Maryja przeżywała niejako "antycypowaną Eucharystię", czyli "duchową komunię" pragnienia i ofiary", która miała się urzeczywistnić na Krzyżu Jej Syna, a wyrażała się "przez udział w celebracji eucharystycznej, której przewodniczyli Apostołowie"*²⁶².

Tak więc duchowość Matki Bożej Bolesnej, która objawiła się także podczas ostatniego objawienia w Fatimie, jest eucharystyczna. Kościół dopuszcza, aby Serce Maryi u stóp krzyża było odmawiane pod nazwą Serca Bolesnego i Niepokalanego²⁶³, według przekazów Berthe Petit (1870-1943)²⁶⁴.

Istotnie, Dziewica była Niepokalana z łaski, a bolejąca przez dobrowolne ofiarowanie swych cierpień Bogu. W tym sensie i dla

260 Fiat mihi secundum verbum tuum: niech mi się stanie według Twego słowa, słowa, przez które Dziewica przyjmuje, że jest Matką Zbawiciela.

261 Ecclesia de Eucharistia, §55.

262 Ecclesia de Eucharistia, § 56

263 "To nabożeństwo to nic innego jak nabożeństwo do Matki Bożej Siedmiu Boleści, ale mające za przedmiot Jej Serce, jak zawsze Serce fizyczne, ale przede wszystkim Serce duchowe. Tu: "bolesne" Serce tej, która, Matka wszystkich dusz bez wyjątku, strasznie cierpiała z powodu grzechów każdej z nich. Tym bardziej, że Jej Niepokalane Poczęcie i niezrównana świętość, która po nim nastąpiła, uczyniły Ją zdolną do cierpienia bardziej niż ktokolwiek inny, bardziej nawet niż wszyscy święci razem wzięci" - bp Dubois, petite some mariale, t2, s. 294, cytowany w R.P. Colin, Berthe Petit, Apôtre du Cœur douloureux et immaculé de Marie, Nouvelles éditions Latines, Paris, 1967, s.37-38

264 W wyniku objawień otrzymanych przez Berthe Petit i jej starań, wezwanie "Niepokalane i Najświętsze Serce Maryi, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy" zostało odprawione przez świętego papieża Piusa X, przez kardynała Merciera, prymasa Belgii i przez papieża Benedykta XV. Belgia w 1914 r. i Anglia w 1917 r. zostały poświęcone Niepokalanemu i Bolesnemu Sercu Maryi przez swoich prymasów, kardynała Merciera i kardynała Bourne'a.

rozważania Jej przykładu, Kościół pozwala nam modlić się do Bolesnego i Niepokalanego Serca Maryi²⁶⁵, objawionego przez Berthe Petit (1870-1943).

Eucharystia z kolei odsyła nas do Maryi. Rzeczywiście, w Eucharystii jest wszystko, co Chrystus uczynił na Kalwarii. To właśnie tam Chrystus powiedział do umiłowanego ucznia: "Oto Matka twoja" (J 19, 26-27). *"Życie w Eucharystii (...) oznacza także ciągłe przyjmowanie tego daru" od Matki Bożej, a także przyjmowanie Maryi do naszych domów*, *"stawianie się w szkole Jej Matki i pozwalanie, by Ona nam towarzyszyła"*.²⁶⁶

Kościół sprawuje Eucharystię, "czyniąc ducha Maryi swoim" ²⁶⁷. Ta duchowość wyraża się w Magnificat²⁶⁸. Rzeczywiście, Eucharystia jest przede wszystkim uwielbieniem i dziękczynieniem. Podczas Nawiedzenia, gdy Maryja śpiewa Magnificat, Jezus jest w Niej obecny. Wychwala Ojca za Jezusa, ale także w Jezusie i z Jezusem. To jest prawdziwa *"postawa eucharystyczna"*²⁶⁹.

W Magnificat, które Maryja ofiarowuje Bogu, zawiera się cała historia człowieka. Jednocześnie Maryja wspomina dawne Boże błogosławieństwa "według obietnicy danej naszym ojcom" (Łk 1,55),

265 21 sierpnia 1958 r. Święte Oficjum na pytanie o prawomocność tego wezwania odpowiedziało: "obecna pozycja słów, tj. 'Bolesne i Niepokalane Serce Maryi' może być zachowana, ponieważ nie przedstawia żadnej niedogodności". R.P. Colin, Berthe Petit, Apôtre du Cœur douloureux et immaculé de Marie, Nouvelles éditions Latines, Paris, 1967, s.41

266 Ecclesia de Eucharistia, §57

267 Ecclesia de Eucharistia, § 58

268 Pieśń Maryi przytoczona w Ewangelii Łukasza, 1, 46-55: Dusza moja wywyższa Pana, duch mój wielbi Boga, mojego Zbawiciela! Spojrzał na swego pokornego sługę; odtąd wszystkie wieki będą mnie nazywać błogosławionym. Mocarz uczynił dla mnie cuda; święte jest jego imię! Jego miłość rozciąga się z wieku na wiek na tych, którzy się go boją. Rozrzuci dumnych siłą swego ramienia. On strąca możnych z ich tronów, wywyższa pokornych. Głodnych napełnia dobrem, a bogatych odsyła z pustymi rękami. Podnosi Izraela sługę swego, pamięta o swej miłości, o obietnicy danej ojcom naszym, na rzecz Abrahama i jego rodu, na wieki. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, na wieki wieków. Amen.

269 Ecclesia de Eucharistia, § 58

zapowiadając Wcielenie. Śpiewa też o przyszłych czasach zawartych w Eucharystii. Rzeczywiście, każda Eucharystia zasiewa ziarno "nowego nieba" i "nowej ziemi", gdzie moi zostaną strąceni ze swoich tronów, a niscy wywyższeni (por. Łk 1, 52)²⁷⁰.

Magnificat to duchowość Maryi, a "nic tak nie pomaga nam żyć tajemnicą eucharystyczną jak ta duchowość"²⁷¹.

"Eucharystia jest nam dana po to, aby nasze życie, na wzór Maryi, było Magnificat! Ave verum corpus natum de Maria Virgine!"²⁷²

Msza Święta wieczysta, ofiara wieczysta. Serce Jezusa prowadzi do Mszy św. Wieczystej, Jezus składający bez przerwy swoją ofiarę krzyżową. Maryja jest wiecznie u stóp Krzyża. Jej Bolesne i Niepokalane Serce uczy nas żyć w wieczystej ofierze, w eucharystycznym duchu Magnificat. W tym właśnie duchu pielgrzymi są zaproszeni do przyniesienia siebie jako duchowej ofiary na Mszę Świętą Wieczystą.

Niepokalane i Bolesne Serce Maryi poprowadzi ludzi i narody na Mszę św. wieczystą. Dwanaście gwiazd w koronie Maryi przywołuje także dwunastu Apostołów, których Chrystus wysłał, aby "*chrzcili narody*" (Mt 28, 20). Wszystkie narody ewangelizowane przez Apostołów - Kościół - są teraz zaproszone przez Serce Jezusa i prowadzone przez Serce Maryi do zgromadzenia się wokół Mszy Świętej Wieczystej²⁷³, tak jak kiedyś dwanaście plemion było zaproszonych wokół Namiotu Spotkania.

270 por. Ecclesia de Eucharistia, § 58

271 Taki sam jak

272 Idem i §59

273 Przywołuje to na myśl odsłonięty w 1830 roku "cudowny medalik": dwanaście gwiazd otaczających ołtarz zwieńczony krzyżem, przeplatanych M Maryi przed Sercami Jezusa i Maryi.

IV. ROZSZERZENIE INICJATYW PAPIEŻY

Z uwagi na powagę czasów, Triduum Jubileuszu Odkupienia²⁷⁴.

Pomimo apeli Matki Bożej w La Salette i Pellevoisin, Francja i świat nadal oddalają się od Boga. Podobnie jak Kain, ludzkość staje się brutalna i nie chce już być ograniczana. Podobnie jak w Babel, pycha ludzi popycha ich do budowania społeczeństw bez Boga. Niektóre kraje dawały przykład buntu. Od 1880 roku Francja stworzyła system praw mających na celu usunięcie Boga z edukacji i sfery publicznej. Matka Boża w Fatimie opisuje pierwszą wojnę światową jako karę boską i ostrzega, że wybuchnie druga, jeśli ludzie się nie nawrócą. I rzeczywiście, po okresie euforii po zakończeniu I wojny światowej, napięcia między narodami wzrosły. Powstanie komunizmu, a potem nazizmu, oraz apetyt na władzę narodów, zapowiadały rychłe wybuchy nowego konfliktu.

W 1935 roku Pius XI zarządził triduum mszy w Lourdes²⁷⁵.

Przez trzy dni bez przerwy odprawiano 150 mszy świętych.

Msze św. były sprawowane w Lourdes od 25 do 28 kwietnia 1935 r. z okazji Jubileuszu Odkupienia. Papież napisał encyklikę Quod Tam Alacri²⁷⁶

Papież oczekuje od tych Eucharystii ogromnych korzyści duchowych, "takich skarbów, że nie tylko ludzka wyobraźnia nie może sobie wyobrazić żadnego większego, ale że wydają się one

274 Pamięci **Marie-Thérèse Becot (1898 - 1993)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwami Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i poproszenia o Mszę św. wieczystą.

275 Pius XI podjął pomysł księdza Waterkeyne'a, zatwierdzony i przekazany przez kardynała Bourne'a, prymasa Anglii, i kardynała Verdiera, kardynała arcybiskupa Paryża. Zob. encyklikę Quod tam Alacri.

276 W La Documentation Catholique, n°746, kwiecień 1935 r.

wręcz wypełniać nieskończoną moc Boga i wyczerpują Jego nieskończone miłosierdzie".

Zachęca katolików do zwrócenia się do ołtarza, aby "zmyć grzechy i odpokutować winy", aby uzyskać pokój i zbawienie dla narodów, prawdziwy chrześcijański pokój dla świata.

W obliczu zbliżającego się niebezpieczeństwa tylko Bóg może nam pomóc. Do 1935 roku wszystkie elementy II° wojny światowej były na miejscu. Dlatego Papież prosi, *"aby modlono się o Bożą pomoc, której tak pilnie potrzebują wszystkie ludy, wszystkie narody, cała wspólnota ludzi i państw".* Zło, które dotyka nas obecnie, ma taką wagę i ciężar, że ledwo wydaje się oferować jakkolwiek ulgę, a te, których obawiamy się w przyszłości, stawiają wszystkie umysły w niepokoju i lęku"²⁷⁷.

Tylko Bóg może dać ludzkości zbawienie i prawdziwy pokój. Papież jest zaniepokojony odradzaniem się "pogańskich obyczajów"²⁷⁸. Propagowana jest doktryna przeciwna do tej, którą głosił Chrystus. A "uparta duma" rebeliantów grozi ściągnięciem "kary boskiej". "Przez odrzucenie Boga i jego prawa, przez zaniedbanie jego pomocy, żadne lekarstwo nie jest adekwatne do ogromu tego zła.

Papież prosi wiernych we wszystkich krajach świata, nawet odległych, aby włączyli się w te Msze św. odprawiane za cały świat i powierzone opiece Maryi, "Matki Bożej, której jedyny Syn Boży powierzył rodzinę ludzką, jak matce, podczas gdy złamana smutkiem stała u stóp krzyża."²⁷⁹

Bóg przyjął te eucharystyczne ofiary i dał czas pokoju. Wojna mogła wybuchnąć wielokrotnie przed 1939 rokiem. Hiszpańska wojna domowa, która rozpoczęła się w 1936 roku, mogła się rozprzestrzenić. Remilitaryzacja Nadrenii w 1936 roku mogła

277 Pius XI, encyklika Quod Tam Alacri

278 Ibidem.

279 Ibidem.

doprowadzić do konfliktu. Podano czas wytchnienia. Podczas triduum w Lourdes Berthe Petit usłyszała, jak Pan powiedział do niej: *"Wiatr burzy się uspokaja. Tak wiele modlitw zbliża się do Mnie! Tyle błagań, szczerych i prawdziwych, kierowanych jest do Mojego Serca i do Serca Mojej Matki, że narzucę najsilniejszym [Niemcom] epokę pokoju, ale będzie ona krótkotrwała, bo duch zła nie przestaje agitować i uciskać pychy ludzi, którzy żyją tylko myślą o zemście i o panowaniu nad wszystkim."*²⁸⁰

*Dziś jeszcze głębsze poznanie dobrodziejstw Eucharystii.*²⁸¹

Dziś korzyści płynące z Eucharystii są jeszcze lepiej opisane przez Kościół. *"Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, trwa we mnie, a ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję dzięki Ojcu, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył dzięki Mnie. (Jan 6:56-57)"*

"Kto przyjmuje Chrystusa, łączy się z Jego Życiem i Zmartwychwstaniem"²⁸². *"Ciało zmartwychwstałego Chrystusa jest przyspieszone przez Ducha Świętego i jest życiodajne"*²⁸³: wzmacnia w nas łaskę chrztu i sprawia, że rośnie w nas boskie życie Chrystusa. W ten sposób wzrastamy w pełni Chrystusa. Kiedy przyjmujemy Ciało Chrystusa, przekształca nas ono w Niego²⁸⁴.

280 R.P.I. Duffner, m.s.c., Berthe Petit, tercjarka franciszkańska (1870 - 1943) i nabożeństwo do Niepokalanego i Najświętszego Serca Maryi, wyd. 3, Issoudun, 1950, s.99-100

281 Za **Ernestine Gaborit (1905 - 1993)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwą Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w prześlęganiu za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 roku, oraz z prośbą o Mszę św. wieczystą. Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą.

282 CEC §1391

283 CEC §1392

284 *"Ja jestem pokarmem wielkich. Wzrastajcie i jedzcie mnie; nie przemienicie mnie w siebie, jako pokarm ciała waszego; ale we mnie się obróćcie."*

Stopniowo "Eucharystia przekształca całe nasze życie w duchowy kult miły Bogu"²⁸⁵ : "Zachęcam was, bracia moi, przez czułość Boga, abyście złożyli wasze ciała jako świętą ofiarę, zdolną podobać się Bogu: oto duchowy kult, który macie oddawać" (Rz 12, 1). Każdy aspekt naszego życia może więc zostać "uświęcony": stać się ofiarą (od *sacrum facere*: czynić świętym). W Eucharystii Kościół ofiarowuje również siebie, wraz z ofiarami wszystkich wiernych.

285 Benedykt XVI, adhortacja posynodalna *Sacramentum Caritatis*, 2007, §70

Eucharystia umacnia nas boskim życiem Chrystusa w każdej komunii²⁸⁶. Naprawia w nas grzech²⁸⁷ i osłabia jego wpływ na nas²⁸⁸

286 KKK §1392: To, co pokarm materialny wytwarza w naszym życiu cielesnym, komunია osiąga w sposób godny podziwu w naszym życiu duchowym. Komunია z Ciałem Chrystusa Zmartwychwstałego, "ożywiona Duchem Świętym i dająca życie" (PO 5), zachowuje, zwiększa i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Ten wzrost życia chrześcijańskiego musi być karmiony Komunią eucharystyczną, chlebem naszego pielgrzymowania, aż do chwili śmierci, kiedy zostanie nam udzielony jako viaticum.

287 KKK §1393: *Komunia oddziela nas od grzechu.* Ciało Chrystusa, które przyjmujemy w komunii, jest "wydane za nas", a Krew, którą pijemy, jest "wylana za wielu na odpuszczenie grzechów". Dlatego Eucharystia nie może nas zjednoczyć z Chrystusem bez jednoczesnego oczyszczenia nas z popełnionych grzechów i zachowania nas od przyszłych grzechów: "Ilekróć ją otrzymujemy, głosimy śmierć Pana" (1 Kor 11, 26). Jeśli głosimy śmierć Pana, to głosimy odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem, gdy przelana jest Jego Krew, jest ona przelana na odpuszczenie grzechów, to muszę ją zawsze przyjmować, aby zawsze odpuszczała moje grzechy. Ja, który zawsze grzeszę, muszę mieć zawsze lekarstwo (S. Ambroży, Sac. 4, 28: PL 16, 446A).

KKK §1394 Jak pokarm cielesny służy do przywrócenia utraty sił, tak Eucharystia umacnia miłość, która w życiu codziennym ma tendencję do osłabienia; i ta ożywiona miłość wymazuje *grzechy powszednie* (Por. KPK, Trydent: DS 1638). Dając nam siebie, Chrystus ożywia naszą miłość i pozwala nam zerwać nieuporządkowane przywiązania do stworzeń i zakorzenień się w Nim:

Ponieważ Chrystus umarł za nas z miłości, gdy wspominamy Jego śmierć w chwili ofiarowania, prosimy, aby miłość udzieliła się nam przez przyjęcie Ducha Świętego; pokornie modlimy się, abyśmy na mocy tej miłości, przez którą Chrystus zechciał za nas umrzeć, my również, otrzymując łaskę Ducha Świętego, uznali świat za ukrzyżowany dla nas, a sami byli ukrzyżowani dla świata... Otrzymawszy dar miłości, umrzijmy dla grzechu i żyjmy dla Boga (S. Fulgencjusz z Ruspe, Fab. 28, 16-19: CCL 19A, 813-814: LH, wk. 28, poniedziałek, off. Wykład.).

288 KKK §1395: Przez tę samą miłość, którą w nas rozpala, Eucharystia *zachowuje nas od przyszłych grzechów śmiertelnych*. Im bardziej uczestniczymy w życiu Chrystusa i im bardziej postępujemy w Jego przyjaźni, tym trudniej jest nam zerwać z Nim przez grzech śmiertelny. Eucharystia nie jest nakazana do odpuszczania grzechów śmiertelnych. Jest to właściwe dla sakramentu pojednania. Właściwe jest, aby Eucharystia była sakramentem tych, którzy są w pełnej komunii Kościoła.

Eucharystia jednoczy nas z Bogiem i z naszymi braćmi²⁸⁹, zwłaszcza z ubogimi²⁹⁰. Wzywa nas do szukania jedności z Bogiem i z braćmi i siostrami. *"Duchowość eucharystyczna to nie tylko uczestnictwo we Mszy św. i nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu. Obejmuje ona całe życie"*²⁹¹.

Eucharystia stopniowo oświeca nasz sposób widzenia i działania²⁹². Miłość Jezusa w hostii skłania nas do zastosowania się do rady św. Pawła: *"Nie kierujcie się tym światem, lecz przemieniajcie się przez nowy sposób myślenia, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Mu miłe, co doskonałe"* (Rz 12,2). Kiedy życie Chrystusa wzrasta w nas, *"wtedy nie będziemy już jak dzieci, miotani i sprowadzani na manowce przez każdy prąd myśli"* (Efezjan 4:14). Wtedy możemy wejść w dialog z ludźmi i kulturami²⁹³: *"Rozelnawaj wartość wszystkiego. Co jest dobre, zachowaj"* (1 Tesaloniczan 5:21).

Eucharystia prowadzi nas do szukania chwały Bożej we wszystkim²⁹⁴. Wspiera świeckich w ewangelizacji i świadectwie,

289 Tamże, §1396: *Jedność Mistycznego Ciała: Eucharystia czyni Kościół Ci, którzy przyjmują Eucharystię, są ściślej zjednoczeni z Chrystusem. Przez ten właśnie fakt Chrystus łączy ich ze wszystkimi wiernymi w jedno ciało: Kościół. Komunia odnawia, umacnia i pogłębia to włączenie do Kościoła dokonane już przez chrzest. W chrzcie zostaliśmy powołani, aby stać się jednym ciałem (por. 1 Kor 12,13). Eucharystia wypełnia to wezwanie: "Czyż kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, nie jest komunią Krwi Chrystusa? Czy chleb, który łamiemy nie jest komunią z Ciałem Chrystusa? Skoro jest tylko jeden chleb, wszyscy jesteśmy jednym ciałem, bo wszyscy mamy udział w jednym chlebie"* (1 Kor 10, 16-17).

290 Tamże, §1397: Skosztowałeś krwi Pana i nie uznajesz nawet swojego brata. Zhańbiłeś ten właśnie stół, nie uznając za godnego dzielenia się swoim pokarmem tego, który został uznany za godnego uczestnictwa w nim. Bóg uwolnił cię od wszystkich twoich grzechów i zaprosił cię do niego. A Ty, nawet wtedy, nie stałeś się bardziej miłosierny (S. Jan Chryzostom, hom. w 1 Kor 27, 4; PG 61, 229-230).

291 Benedykt XVI, adhortacja posynodalna *Sacramentum Caritatis*, 2007, §76

292 Por. Benedykt XVI, adhortacja posynodalna *Sacramentum Caritatis*, 2007, §77

293 Por. Benedykt XVI, adhortacja posynodalna *Sacramentum Caritatis*, 2007, §78

294 Ibidem, § 79

niezależnie od ich sytuacji. Umacnia kapłanów w ich powołaniu²⁹⁵ i wspiera dziewictwo konsekrowane²⁹⁶. Jest on źródłem misji²⁹⁷.

Eucharystia jest Zadośćuczynieniem ofiarowanym przez Chrystusa za wszystkie grzechy. Korzysta z niej nie tylko człowiek, ale całe stworzenie.²⁹⁸

Dlatego Kościół od dawna zachęca do pomnażania celebracji eucharystycznych. Po pierwsze, poprzez zwiększenie liczby Mszy Świętych, które może odprawić każdy kapłan. Średniowieczna praktyka trzech mszy w czasie Bożego Narodzenia została rozszerzona na świętowanie zmarłych w dniu 2 listopada. Przyznany w XVIII wieku Hiszpanii i Portugalii, w XIX wieku rozszerzony na Amerykę Łacińską, w XX wieku został rozszerzony na cały Kościół. Aby wesprzeć misję, Pius XII prosił, *aby "pomnożyć ofiary eucharystyczne"*²⁹⁹. Następnie, od XVIII wieku, a szczególnie w XX, przez zachęcanie księży do codziennego odprawiania Mszy św. w miarę ich możliwości.

Narodowości zgromadzone wokół Eucharystii ukazują światu chrześcijańską nadzieję. *"Niech ten biedny świat, trapiiony ziemskimi troskami i miotany tak wieloma niezgodami, zobaczy całą wielką chrześcijańską rodzinę zjednoczoną w jednym duchu, jednej wierze i jednej modlitwie, błagającą o przebaczenie dla grzeszników, pokój dla strapionych dusz, ulgę dla nieszczęśliwych, chleb dla głodnych, a wreszcie dla zagubionych światło prawdy i port zbawienia!"*³⁰⁰

295 Ibidem, § 80

296 Ibidem, § 81

297 Ibid, § 82 do 91

298 Zob. rozdział 2, przyp. 79. Por. Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu - część 2, Wydawnictwo Watykańskie, 2011, s. 101.

299 Encyklika Fidei Donum, 21 kwietnia 1957, §239 i nast. Cytowana w "L'Eucharistie, salut du monde", o. Joseph de sainte-Marie, o.c.d., Paryż, czerwiec 1981. Zob. cały rozdział 8, s. 247-266: "Niech pomnaża się ofiara eucharystyczna".

300 Pius XI, encyklika Quod Tam Alacri

Msza Święta Wieczysta objawi nadobfitość dobrodziejstw Eucharystii. Zgromadzenie pielgrzymów ze wszystkich narodów będzie świadectwem dla świata o chrześcijańskiej nadziei.

*Potrzeba Mszy św. wieczystej wobec powagi zła naszych czasów*³⁰¹

Nasza sytuacja jest dziś poważna. I taką ocenę sytuacji mają papieże: mogłaby ona wtedy uzasadnić ofiarowanie nieprzerwanego ciągu Mszy św. Mówi się czasem, że Msza Święta Wieczysta już istnieje poprzez następstwo Eucharystii na powierzchni ziemi. To prawda. Również ona istnieje "w kawałkach".

Pius XI słusznie obawiał się ryzyka wojny światowej. Franciszek uważa, że rozpoczęła się "3 wojna światowa w kawałkach"³⁰².

Rzeczywiście, dla wielkich mocarstw zmieniła się doktryna wojenna. Wojna ma tendencję do stawania się mniej lub bardziej aktywną, ale stałą. Wykracza ona daleko poza ścisłe ramy wojskowe. Terroryzm, cyberataki, broń biologiczna i destabilizacja finansowa są wykorzystywane nieustannie. Utrzymują one stały nacisk, który szybko może przerodzić się w otwartą wojnę.

Pius XI zaprosił wiernych do uwolnienia się od grzechu poprzez Eucharystię. Nasi trzej ostatni papieże uważają, że grzech narasta w niepokojący sposób. Jan Paweł II widzi, że powtarzające się grzechy stają się "strukturami grzechu"³⁰³. Benedykt XVI pyta, czy "pewny siebie i samowystarczalny" człowiek XXI wieku wie

301 Pamięci **Marie-Thérèse Langlais (1906 - 2004)**, która połączyła swoje życie i modlitwy z modlitwami Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, jako zadośćuczynienie za odmowę przyjęcia przez Francję Najświętszego Serca w 1917 r., oraz aby prosić o Mszę św. wieczystą

302 Homilia 7 czerwca 2015 r. w Sarajewie.

303 Jan Paweł II (encyklika *Sollicitudo Rei Socialis*, 1987) zauważył, że grzechy indywidualne rozwinęły się do tego stopnia, że tworzą struktury grzechu, które z kolei sprzyjają grzechowi indywidualnemu. Przykładem może być rozwój handlu narkotykami z popytu jednego lub dwóch konsumentów. W 1999 roku Jan Paweł II dostrzegł w świecie "strasznego pociąg do zła, który sprawia, że wiele postaw wydaje się 'normalnych' i 'nieuniknionych'. Zło rośnie i wpływa z niszczącymi skutkami na sumienia, które pozostają zdezorientowane i nie są w stanie nawet rozpoznać się".

jeszcze, że potrzebuje Zbawiciela³⁰⁴, nie widząc wszystkich niepowodzeń swojego konsumpcyjnego społeczeństwa: *"właśnie z głębi ludzkości, zachłannej na przyjemności i zdesperowanej, wznosi się rozdzierające serce wołanie o pomoc. Papież Franciszek ostrzega przed upodmiotowieniem nauki bez punktów odniesienia: "Nie możemy ignorować faktu, że energia jądrowa, biotechnologia, komputery, znajomość własnego DNA i inne zdolności, które zdobyliśmy, dają nam straszliwą władzę... ludzkość nigdy nie miała tak wielkiej władzy nad sobą i nie ma gwarancji, że zawsze będzie ją dobrze wykorzystywać, zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę sposób, w jaki jest ona wykorzystywana."*³⁰⁵

*Nadzieja i świadectwo dla naszych czasów*³⁰⁶

W maju 2020 r. papież Franciszek zaprosił światowe sanktuaria, aby po południu 30 maja połączyły się z nim w modlitwie na różańcu.

W maju 2021 roku zorganizował ogólnoswiatowy "maraton" różańcowy z wybranymi sanktuariami, aby modlitwa odbywała się na wszystkich południkach:

- "Miesiąc maj rozpoczyna się upragnionym przez papieża Franciszka i promowanym przez Dykasterię ds. Nowej Ewangelizacji maratonem modlitwy do Matki Bożej, który gromadzi maryjne świątynie całego świata w prośbie o uwolnienie ludzkości od dramatu pandemii.
- Łańcuch wiary i pobożności symbolizowany przez koronę, który będzie rozwijany codziennie o godzinie 18.00 czasu rzymskiego w 30 sanktuariach na 5 kontynentach, począwszy od świątyni zanurzonej w zieleni Norfolk w Anglii, gdzie w 1061 roku Dziewica objawiła się szlachciance Richeldis de Faverches, w wiosce Walsingham. Jedną z najstarszych kaplic poświęconych kultowi maryjnemu, zrównana z ziemią przez Henryka VIII,

304 Homilia na dzień Bożego Narodzenia, 25 grudnia 2006 r.

305 Papież Franciszek, Encyklika *Laudato' Si*, 24 maja 2015, §104

306 Za **Marthe Baud (1932 - 2017)**, która zjednoczyła swoje życie i modlitwy z Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r., oraz z prośbą o Mszę św. wieczystą.

odbudowana w latach 1800, w 2016 roku uznana przez papieża za "bazylikę".

- W ten sposób rozpoczyna się miesiąc maj 2021 r. z żywym odmawianiem Różańca na całym świecie, zainaugurowanym przez samego Franciszka o godz. 18.00 w Bazylice św. Piotra, przed ikoną Matki Bożej Dobrej Pomocy, a zakończonym przez niego 31 maja, również z Watykanu o godz. 18.00.
- W ubiegłym roku sanktuaria z całego świata połączyły się w Rzymie po południu 30 maja, aby przed grotą w Lourdes w ogrodach watykańskich odmówić z papieżem różaniec. W tym roku modlitwa będzie polifoniczna, w najróżniejszych językach i akcentach - od Korei Południowej do Brazylii, od Sydney do Waszyngtonu, przechodząc przez niektóre z najbardziej znanych sanktuariów, Fatimę, Częstochowę, Loreto - co nada formę i treść tytułowi wybranemu dla inicjatywy, *"Z całego Kościoła nieustanna modlitwa do Boga"* promowanej przez Papieską Radę ds. Nowej Ewangelizacji.
- *"Ten apel wspólnotowy jest próbą doprowadzenia do nieustannej modlitwy, rozłożonej na południkach świata"* - wyjaśnia dykasteria kierowana przez bpa Rino Fisichella. *"Wszystkie sanktuaria świata są zaproszone do modlitwy, w sposób i językiem, w jakim zwykle wyraża się lokalna tradycja, aby przywołać wznowienie życia społecznego, pracy i wielu ludzkich działań, które pozostały zawieszone"* z powodu Covid.³⁰⁷

Już dwukrotnie nasz papież Franciszek otworzył swoją modlitwę na sanktuaria świata, dla całego świata. Zasada Mszy Świętej Wieczystej jest taka sama. Będzie to papieska Msza św. odprowadzana w komunii ze wszystkimi krajami świata, gdy słońce nad nimi wschodzi, dla całego świata.

307 <https://www.vaticannews.va/fr/pape/news/2021-05/marathon-chapelet-sans-frontiere-pape-francois.html> konsultowany 18 czerwca 2021 r.

V. ODPOWIEDŹ NA WNIOSKI CLAIRE FERCHAUD

Kim jest Claire i jak stała się znana szerokiej publiczności

Claire Ferchaud urodziła się w 1896 roku w gospodarstwie rodziców na wzgórzu Rinfillières w pobliżu wsi Loublande.

Od wczesnego dzieciństwa Klara regularnie widywała Jezusa jako dziecko. Nie dziwi ją to, gdyż uważa, że tak jest w przypadku każdego w tym czasie. Klara opisuje siebie jako całkiem zwyczajną, całkiem niegodną jakiegokolwiek boskiej łaski³⁰⁸. Dopiero gdy dorasta, uświadamia sobie, że tylko ona widzi Chrystusa.³⁰⁹

Od dzieciństwa miała wizję niekończących się procesji w Rinfillières. To, co określa jako "duszę w duszy", stopniowo rośnie: *"Nie mam jeszcze 15 lat, kiedy, nie pojmując znaczenia, dostrzegam niekończący się orszak Dziewic, których symboliczna biel musi wzmocnić moją ofiarę... podczas gdy one adorują i ofiarowują się Majestatowi Boga, wszystko w naturze ożywa, same kamienie są modlitwą: "Introibo...Sanctus...Agnus Dei"; i to zawsze, zawsze, na Jednym Ołtarzu; tylko przez to - Wszystko będzie załatwione między niebem a ziemią"*³¹⁰

Miała 18 lat, gdy wybuchła pierwsza wojna światowa. Chrystus poprosił ją, aby poszła i poprosiła prezydenta Poincaré o poświęcenie Francji Najświętszemu Sercu i umieszczenie Najświętszego Serca na fladze francuskiej i flagach narodów sprzymierzonych.

Podobnie jak Joanna d'Arc, Klara była przesłuchiwana w Poitiers przez biskupa swojej diecezji, bpa Humbrechta, w otoczeniu komisji teologów. Przesłuchanie, w dniach 28 i 29 grudnia 1916 roku, wypadło pozytywnie i Claire otrzymała zgodę na wyjazd do Paryża.

308 "Jeśli cię pieczęję, ja, który jestem Jezusem, to nie dlatego, że na to zasługujesz, ale dlatego, że cię kocham", w Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, kwiecień 2018, T1, s.46

309 Zob. Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, kwiecień 2018, T1, s.47

310 Zob. Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, kwiecień 2018, T1, s. 115

Swojemu biskupowi, który pytał o znak, odpowiedziała:
"Usłyszałam głos mówiący mi, że znakiem będzie to, że Francja i jej sojusznicy poniosą szybką klęskę i że klęska ta będzie tak wielka, że nawet najbardziej bezbożni ludzie dostrzegą w niej rękę Boga". Nieprzyjaciele zbliżali się do Paryża. To właśnie tam trzeba będzie przyjąć na sztandary wizerunek Najświętszego Serca. Ponieważ w jej słowach nie znaleziono nic sprzecznego z wiarą, biskup zezwolił Klarze na wyjazd do Paryża.

20 lutego Claire jest w Paryżu. 24-go zostaje przyjęta w pałacu arcybiskupim przez kardynała Amette. Był do niej bardzo wrogo nastawiony i nie ukrywał tego. Zezwolił jej jednak na spędzenie nocy adoracji na Montmartre 15 marca.

Podczas tej nocnej adoracji Klara otrzymuje od Chrystusa informację, że w rządzie są zdrajcy. Jezus mówi Klarze, że zostaną odkryci i wielu z nich zostanie ukaranych śmiercią³¹¹.

Claire spotkała się z prezydentem 21 marca 1917 roku. Napisała do niego wcześniej list, w którym, niczym Joanna d'Arc do Delfina, ujawniła elementy swojego dzieciństwa, które tylko on mógł znać. Przypomniała mu swój list z prośbą o poświęcenie siebie, Francji i jej wojsk Najświętszemu Sercu.

W rzeczywistości, w umyśle Clare, niekoniecznie trzeba było czekać, aż kraj, który wciąż był w przeważającej większości katolicki, będzie całkowicie jednomyślny: *"Jeśli pierwszym gestem Misjonarza jest zasadzenie Krzyża na pogańskiej ziemi, po której stąpa po raz pierwszy, w ten sam sposób Święty Znak na sztandarze Francji będzie aktem wiary, który przebiję sklepienie Nieba, dla nowej Pięćdziesiątnicy nad Francją"*³¹².

Troskliwy i życzliwy prezydent nie przychylił się do tej prośby, ale zgodził się, że należy zorganizować petycję o umieszczenie Najświętszego Serca na sztandarze. 24 marca Claire opuściła Paryż i wróciła do Wandei.

311 3. list Claire Ferchaud do prezydenta Poincaré, w: Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t2, s.36

312 Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t1, s.119

Klara nie była jedyną, która mówiła o umieszczeniu Najświętszego Serca na sztandarach. 26 marca, bez żadnego związku z Klarą, kardynał Bourne, arcybiskup Westminsteru, prymas Anglii, przewodniczył uroczystej ceremonii w Paray-le-Monial. W obecności biskupa Autun flagi narodów sprzymierzonych - z wyjątkiem flagi francuskiej - wchodziły do bazyliki w Paray i kłaniają się tabernakulum. Następnie każda z nich została ozdobiona napisem Sacred Heart³¹³. Arcybiskup Paryża ze swej strony wyjął sztandar Karola Wielkiego i kazał go ozdobić Najświętszym Sercem w bazylice Saint-Denis 22 kwietnia³¹⁴.

26 kwietnia ruszyła narodowa petycja o poświęcenie Francji Najświętszemu Sercu. Jednak 6 maja arcybiskup Paryża sprzeciwił się petycji w prasie i spowodował jej niepowodzenie. Stworzyło to na tyle silne wrażenie, że około pięćdziesięciu biskupów, którzy zadeklarowali poparcie dla petycji, nie upierało się³¹⁵.

Na prośbę Chrystusa Klara napisała 7 maja do piętnastu generałów armii francuskiej. Wyjaśniła im znaki, które otrzymała, aby uwierzytelnić swoją misję i poprosiła, aby poświęcili swoje wojska Najświętszemu Sercu *"pomimo formalnej obrony, która zostanie wokół nich stworzona"*³¹⁶.

15 maja wybuchła afera "Bonnet Rouge". Emile Duval, dziennikarz anarchistycznej gazety "Le Bonnet Rouge" został aresztowany i znaleziono przy nim czek wystawiony przez niemieckiego bankiera. Gazeta była chroniona i częściowo finansowana przez MSW. Afera

313 Zwróćmy uwagę na obecność w procesji błogosławionego księcia Vladimira Ghiki, beatyfikowanego w 2013 r.: "Flagę angielską niósł bp Jackmann; rosyjską - dr Evreinow z Piotrogradu, obecnie profesor we francuskim seminarium w Rzymie; rumuńską - ksiądz Vladimir Ghika; włoską - bp Pini, przewodniczący Federacji Włoskich Studentów Katolickich. Grupa polskich notabli, uchodźców w Londynie, Paryżu i Rzymie, zgodziła się na ofiarowanie polskiej flagi. Serbską flagę podarował Christian Solvejgs. Wreszcie z Tokio nadeszła wspaniała japońska flaga, dzięki inicjatywie japońskiego oficera, który brał udział w oblężeniu i zdobyciu Tain-Tao. Większość flag, wysłanych najpierw do Rzymu, została tam pobłogosławiona przez Ojca Świętego. Biuletyn Religijny Archidiecezji Rouen 14 kwietnia 1917 r.

314 <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/btv1b53000467b>

315 In Claude Mouton, *Au plus fort de la tourmente...*, éditions Résiac, Montsûrs, 1978, p.45 note 9

316 List Claire Ferchaud do generałów, w: Claire Ferchaud, *Notes autobiographiques*, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t2, s.39

ta doprowadziła do dymisji ministra, który został oskarżony o zdradę stanu. Został osądzony po zakończeniu konfliktu i skazany. Jego szef sztabu został skazany na dwa lata więzienia³¹⁷.

6 sierpnia przeprowadzono przeszukanie w domu innego dziennikarza Red Hat, Miguela Almeyreda³¹⁸. Znalezione dokumenty doprowadziły do natychmiastowego aresztowania dziennikarza, który został znaleziony uduszony w swoim więzieniu 14 sierpnia. Duval został skazany na śmierć i zastrzelony³¹⁹.

21 marca 1918 roku Niemcy przełamali front aliantów i zbliżyli się na odległość 70 km do Paryża.

Tak więc, zgodnie z zapowiedzią Claire, odkryto zdrajców, nawet w rządzie. A Niemcy wrócili pod Paryż. Nikt jednak nie dokonał połączenia z zapowiedzianymi znakami.

W rzeczywistości, gdy tylko Klara wróciła do Wandei, Chrystus poprosił ją o założenie grupy ekspatriantów, aby zadośćuczynić za odrzucenie Najświętszego Serca przez Francję. Za zgodą swojego biskupa Klara zgromadziła młode dziewczęta w Domu Najświętszego Serca w Loublande. Oferują dla Francji wszystko, co Pan zechce im zesłać³²⁰.

317 Dwa inne przypadki również przywołują znaki zapowiedziane przez Claire. W lipcu 1917 roku afera "Turmela", a we wrześniu 1917 roku afera "Bolo Pacha" - obie dotyczyły wpływowego byłego ministra Josepha Caillaux. Aresztowany za wywiad z wrogiem, zastępca Turmela zmarł w więzieniu w 1919 roku. Paul Bolo, znany jako "Bolo pacha", aresztowany we wrześniu 1917 roku, został skazany na śmierć 14 lutego 1918 roku i stracony 17 kwietnia tego samego roku. Caillaux został aresztowany w styczniu 1918 roku, skazany w 1920 roku za korespondencję z wrogiem i amnestionowany w 1925 roku.

318 Eugène Bonaventure Jean-Baptiste Vigo, znany jako Miguel Almeyreda

319 17 lipca 1918 r.

320 "Jezus prosi wtedy o zadośćuczynienie przez zastępstwo, a to zastępstwo usuwa mnie definitywnie z mojej rodziny. Sztandar, który zostałby uświęcony przez święty obraz, będzie symbolicznie reprezentowany przed Bogiem przez dusze ekspiacyjne, których wyróżniającym się charakterem będzie duchowe przeżywanie tego "Serca Jezusa zmiażdżonego przez grzechy ludzi, przez winy Francji". Jezus poprosił biskupa Poitiers o pierwsze spotkanie tych dusz na przyszłe Boże Narodzenie, w rocznicę Chrztu Francji. W listopadzie, zaledwie rok po moich wielkich rekolekcjach, biskup Hummbrecht przyjął mnie ponownie i wreszcie z ojcowską wyrozumiałością przyjął moją prośbę. Boże Narodzenie 1917 roku... Pod błogosławieństwem Monseigneur Humbrecht, "pokorny okup" zjednoczony z nowonarodzonym Zbawicielem, ofiarował się, aby Francja mogła być zbawiona." " Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t1, s.123

Prośba o konsekrację wywołała spore poruszenie. Do Loublande przybywało wielu pielgrzymów. W 1918 roku pierwszym orzeczeniem Świętego Oficjum zażądano wstrzymania planowanych w Loublande uroczystości religijnych³²¹. Biskup Humbrecht został przeniesiony do Besançon. W 1920 r. nowy dekret zażądał milczenia. Claire posłusznie³²².

Nowy biskup, bp de Durfort, otrzymał zadanie sprawdzenia młodej wspólnoty. Bez przyjemności powierzał kapłanom wizytacje kontrolne, aby sprawdzić wspólnotę. Raporty były bardzo korzystne. Biskup de Durfort został uspokojony. W styczniu 1922 r. papież Benedykt XV, *"bardzo wzruszony posłuszeństwem"* Klary, poprosił o pilne widzenie z nią. Niestety, papież zmarł w dniu zaplanowanym na ich spotkanie³²³.

W 1922 roku Klara opowiada swojemu spowiednikowi o wizji Mszy Świętej Wieczystej. Odciął ją gwałtownie i kazał jej przestać o tym myśleć. Triduum w Lourdes w 1935 roku (por. rozdz. 4) doprowadziło ją do uznania, że uczyniono krok, ale trzeba czekać na³²⁴.

W 1925 roku Klara udała się do Rzymu z biskupem Humbrechtem. Spotkała się z prefektem Świętego Oficjum, biskupem Merry del Val. Powiedział jej: *"Nie, moje dziecko, nie popełniłaś żadnego*

321 "W przeddzień pierwszego piątku września Monsieur le Curé Audebert otrzymał od swego eksceleńcji bpa Humbrechta polecenie odwołania uroczystości religijnych pierwszego piątku. Biorąc pod uwagę kilkanaście tysięcy osób znajdujących się już na terenie obiektu, a także zatrzymanych kaznodziejów, proboszcz, którego posłuszeństwo jest surowe, porzuca ten skonsternowany tłum na rzecz prywatnej pobożności. Bezład tych biednych gegnów pozostanie zawsze przed moimi oczami; ruta 1940 roku miała coś podobnego w bolesnej replice", tamże, s.132.

322 "Biorąc wszystko pod uwagę, Święta Kongregacja oświadcza, że tak zwane wizje, objawienia, prorocтва itp. znane powszechnie jako "Fakty z Loublande", jak również pisma z nimi związane, nie mogą być zatwierdzone" w Claire des Rinfillières, s. 199. Oto reakcja Klary na ten dekret: "Mój Krzyż... mój ogromny Krzyż, jest tam... i odtąd to on, ze swoimi dwoma wielkimi wyciągniętymi ramionami, będzie mówił o miłości mego serca do Kościoła... Po napisaniu tekstu o absolutnym poddaniu się Kościołowi Świętemu, mojej Matce, czynię moim obowiązkiem wyrazić moim towarzyszom całkowitą wolność, jaką mają do wycofania się, jeśli zechcą. Łzy płyną...nikt nie korzysta z tej wolności, a skromna egzystencja modlitwy i pracy trwa. Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t1, s.136

323 Tamże, s.141

324 Tamże, s.147

błądu. Dekret nie powstał po to, by cię skrzywdzić, ale by narzucić ci ciszę. Co do ciebie, znamy twoją pobożność i wierność, wiemy, że nie chciałeś oszukać". Dodaje, że "w to wszystko wmieszała się polityka"³²⁵.

Rzeczywiście, wydaje się, że cisza wokół Loublande została narzucona w zamian za przywrócenie stosunków dyplomatycznych między Francją a Stolicą Apostolską³²⁶. Nie było nic, co można by zarzucić Claire Ferchaud, jak zdaje się rozumieć Benedykt XV po przeprowadzeniu dochodzenia. Śmierć tego papieża sprawiła, że akta pozostały nietknięte. Czujność przeciwników Najświętszego Serca pozostała jednak i trwa do dziś.

W 1930 r. zmarłego bpa de Durforta zastąpił bp Mesguen, który był bardzo powściągliwy wobec Claire.

W 1940 roku Francja ponownie znalazła się w stanie wojny z Niemcami. Kombatanci, księża i biskupi apelowali o poświęcenie Francji Najświętszemu Sercu³²⁷. Biskup Mesguen oburzył się. Podczas gdy Klara milczała, nowy biskup spuścił na dzieło deszcz ograniczeń. Klara przyjęła wszystko z posłuszeństwa i dla Francji³²⁸.

Podczas klęski 1940 roku batalion około stu rozgromionych żołnierzy francuskich zatrzymuje się pod Loublande. Claire

325 Tamże, s.141. Zob. także Claire des Rinfillières - témoignages et documents inédits, éditions Téqui, Paris, 1998, s.205.

326 Claire des Rifillières - témoignages et documents inédits, éditions Téqui, Paris, 1998, s. 215, przyp. 1: "Warto przypomnieć inne świadectwo. Udzielił jej ojciec Rissert (1888-1947), prawnik kościelny przy arcybiskupstwie paryskim. 29 listopada 1941 r., rozmawiając z osobą, o której wiedział, że jest blisko Ouvroir du Sacré-Coeur, i przyjaciółką Claire, powiedział jej: "Powiedz Claire, że w 1917 r., Caillaux poszedł do hrabiny Persico, siostry Benedykta XV, i powiedział jej, że jeśli będzie się przejmować opowieściami Claire Ferchaud, [francuskie] stosunki dyplomatyczne z Watykanem nie zostaną wznowione. Dekret Świętego Oficjum został opublikowany 14 marca 1920 r., a ponowne ustanowienie ambasady przy Stolicy Apostolskiej zostało przegłosowane przez deputowanych 1er grudnia 1920 r.: 397 głosów za, 209 przeciw.

327 "Kiedy Serce Boże pochyla się nad jakimś narodem, by przedstawić mu specjalne prośby, On już zaszczycza go ponad wszelki wyraz. Ale kiedy w grę wchodzi nasze najpoważniejsze interesy i od tego zależy zbawienie kraju, zbrodnią byłoby je zignorować. Charles-Marie-André Ginisty, biskup Verdun, 21 września 1939, cytowany w Claude Mouton, Et Jésus modela son âme, Résiac Editions, Montsûrs, 1981, s.7

328 Claire Ferchaud, Notes autobiographiques, éditions Téqui, nowe wydanie kwiecień 2018, t1, s.152-155

współczuje tym mężczyznom, którzy nie jedli od trzech dni. Prosi jedną ze swoich "małych sióstr" o przyniesienie małego chleba w domu, aby mogła ukroić dla nich kromki. W miarę jak kroi, świadkowie zaczynają zauważać zaskakującą ilość rozdawanego chleba. Claire słyszy szmery i natychmiast się wymyka. A chleb, krojony przez inną kobietę, znów zaczyna się kurczyć³²⁹.

W 1945 roku młody ksiądz poinformował generała de Lattre de Tassigny o prośbie o Mszę Świętą Wieczystą, aby Bóg dał pokój światu. Entuzjastycznie, generał oddał do dyspozycji księdza swój osobisty samolot. Daje mu list dla papieża Piusa XII z prośbą o Mszę Świętą Wieczystą. Pius XII, jako nuncjusz apostolski, przewodniczył w 1935 r. triduum w Lourdes w imieniu Piusa XI. Projekt Mszy św. wieczystej bardzo go ucieszył i wyraził zgodę, pod warunkiem, że zgodzi się na to biskup Poitiers. Biskup Mesguen odmówił, mimo interwencji nuncjusza apostolskiego we Francji, arcybiskupa Roncalli³³⁰.

Po tym jak został papieżem Jan XXIII, nie zrobił nic dla Mszy Świętej Wieczystej. Zastępca Sekretariatu Stanu, który śledził tę sprawę za Piusa XII, bp Montini, został papieżem Pawłem VI. Skontaktowany w 1964 roku przez Clare, nie podjął dalszych działań. Święte Oficjum anulowało jednak większość sankcji podjętych wobec dzieła przez biskupa Poitiersa. Skontaktowany ponownie w 1966 roku, Paweł VI uznał projekt za bardzo piękny, ale czuł, że czas nie był odpowiedni³³¹.

Claire zmarła w 1972 roku i jest pochowana na cmentarzu w Loublande. *"Pokorna ofiara ekspiacji, była posłuszna aż do śmierci, zakochana w Kościele i Francji"* (epitafium na grób Klary, cmentarz komunalny w Loublande).

329 Zob. broszurę "A Loublande, le Sacré-Cœur et Claire Ferchaud", éditions saint-Michel, 53150 Saint-Cénére, s.47. Ten cud rozmnożenia chleba jest poświadczony pisemnymi wypowiedziami świadków - w tym piekarza, który doskonale wiedział, jaka ilość chleba była dostępną tego dnia. Zob. także "Et Jésus modela son âme", Claude Mouton, éditions Résiac, Montsûrs, 1981, s.155.

330 Por "Ils regardont vers Celui qu'ils ont transpercé", Claude Mouton, éditions Résiac, Montsûrs, 1983, s.330-33. Por. także "Et Jésus modela son âme", Claude Mouton, éditions Résiac, Montsûrs, 1981, s. 78-88

331 Por. "Ils regardont vers Celui qu'ils ont transpercé", Claude Mouton, éditions Résiac, Montsûrs, 1983, s.335.

Na osobie Klary historia zapamięta świadectwo bpa Auguste Saudreau. Znawca teologii mistycznej, był spowiednikiem Klary w latach 1923-1940, zanim został odwołany na skutek sankcji biskupa Mesguena wobec Klary. Stwierdził, że Klara miała najwyższą świętość³³². W tym samym kierunku idą świadectwa bpa Nègre'a, arcybiskupa Tours, który przybył, aby przeprowadzić dochodzenie bezpośrednio z Klarą³³³. Dla bpa Humbrechta, pierwszego biskupa Klary, duże wrażenie wywarła liczba nawróceń, które obserwował w Loublande³³⁴.

Dziś w domu Sacred Heart trzech ostatnich lokatorów wciąż modli się za Francję. Bp Wintzer, obecny arcybiskup Poitiers, przez 10 lat przyjeżdżał co roku, by odprawić mszę i wygłosić wykład³³⁵.

332 W 1932: "Wszystko, co o niej wiem, wszystko, co poznałem od zwykłych świadków jej życia, zobowiązuje mnie do przekonania, że jest to dusza ofiarna, która osiągnęła wyżyny świętości, która ściąga na siebie ogromne łaski dla Kościoła. Powiedziałem już, że tym, co przekonuje mnie o prawdziwości jej misji, jest doskonała mądrość, z jaką szkoli swoich towarzyszy w praktykowaniu cnót. Kiedy wiemy, że Klara nie otrzymała żadnego wykształcenia religijnego, że spędziła młodość pracując na roli, musimy stwierdzić, że działał sam Bóg. "Digitus Dei est hic" [palec Boży jest tam], jest to znak Jego świętej woli, Jego miłosiernych planów, których pełnego spełnienia nie możemy nie mieć nadziei", w Claire des Rinfillières, op. cit. s. 123

333 W 1918 roku, po sprawozdaniu kanonika Mazereau (członka jury teologów, którzy badali Claire) i po około dwugodzinnej rozmowie z Claire: "Moim bardzo skromnym zdaniem, fakty przedstawione przez Claire Ferchaud, jeśli weźmiemy pod uwagę ich naturę i okoliczności, które je poprzedzają, towarzyszą im i następują po nich, wyraźnie prezentują charaktery boskie, bez żadnej mieszanki charakterów diabolicznych". Tamże, s.66

334 W 1918 roku: "Modlitwa, pokuta, społeczne panowanie Chrystusa, hołd narodowy przez przyłożenie Boskiego Serca do sztandarów, oto cel; co do wyników, to zauważamy nadzwyczajny ruch pobożności i liczne nawrócenia. Tamże, s.39-40

335 Dostępne w Aktach Triduum w Loublande, w Maison du Sacré-Cœur, 27 rue du commerce w Loublande.

Co Klara mówi o Mszy św. wieczystej³³⁶

Wśród wielu fragmentów cytujemy tutaj:

"Tak jak ofiary Starego Prawa były tylko ofiarą ludzi dla oddania czci i zadośćuczynienia należnego Jahwe - niedoskonałą ofiarą w oczekiwaniu na jedyną i doskonałą Ofiarę Krzyża - tak też w naszych czasach perwersji, potwornego oficjalnego ateizmu jednostek i narodów, ofiara wspañiałomyślnych dusz, akty pobożności i wielość dzieł wydają się niewystarczające, by powstrzymać falę zła, wyprostować umysły, ugasić nienawiść i ściągnąć na narody Boże przebaczenie i pokój. To już nie jest kwestia części globu, to cała ziemia, która w morzu pychy przeciwstawia się swemu Stwórcy i swemu Suwerenowi.

Dlatego to w imię Wszechświata Ołtarz, na jednym punkcie, wznosiłby do Ojca, Boga Przedwiecznego, bez przerwy, Jednego Najświętszego, Jednej skutecznej Ofiary bezplamistego Baranka, wzniosłą adorację, głębokie dziękczynienie, integralną ekspiację, nieodpartą błaganie.³³⁷

*Boska ofiara, centrum i zjednoczenie całego życia zakonnego, każdego aktu skierowanego do Pana, każdego apostołatu, każdej rodziny, każdego życia ludzkiego, aby Trójca Augustowska mogła widzieć ziemię tylko przez ten Boski Tygiel, w którym ubogie akty cnoty zmieniają się w Miłość Boga ofiarowanego Bogu".*³³⁸

"...tak wiele można powiedzieć Bogu o biednych ludziach, którzy z beczelną śmiałością badają naturę stworzoną jego rękami. Słowo Świętej Księgi nie jest zamknięte: "Jeśli zjesz z tego owocu, umrzesz.

"Czy nie ma już żadnego prawa, by czcić Jego wielkość, żadnego prawa, by pozostać sługą, nie wstępując na piętro Mistrza? Człowiek bawi się swoją głupią dumą i niebezpiecznym doświadczeniem, zamykając uszy, by nie słyszeć wezwania Wszechmogącego: "Jeśli pójdziesz dalej, umrzesz".

336 Za **Paulette Terrien** (1928 -), która łączy swoje życie i modlitwy z życiem Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, jako zadośćuczynienie za odmowę Francji przyjęcia Najświętszego Serca w 1917 r. i prośbę o Mszę św. wieczystą.

337 Podkreślone fragmenty pojawiają się również złotymi literami na 4 ołtarzach otaczających Krzyż Rinfillières w Loublande

338 Claire Ferchaud, cytowana w Claude Mouton, *Au plus fort de la tourmente*, Résiac Publishing, 1978, s. 220-221

"Bez pokuty jest rozkład. Człowiek w swoim zawrotnym zejściu nie słyszy więcej. Sprawiedliwi są osłabieni w swojej woli. Elity są stłamszone. Cierpienie przelewa się w rodzaj euforii. Dolina odkupionych staje się jak zastale morze, w którym wszystko się psuje.

"Ale głos Papieża, wielki jak grzmot, rozlega się i rzuca świat w stupor.

Skuteczna łaska towarzyszy uroczystemu aktowi Papieża, bo ten akt jest z Boga. Światło, które było mgliste przez dwa tysiące lat, ukazuje się w swoim blasku, sumienia są przebudzone, elita wychodzi z poczwarki, masa chrześcijan, ogarnięta tym tornadem łaski, rzuca się do stóp Boga, zdrtwiałe dusze odzyskują siły, wzniosłe powołania dziewic, osób konsekrowanych, przebijają skorupę materii, Kapłaństwo jest prawdziwie Royem, znaczenie Boga odnajduje całą swoją wartość; Wydaje się, że ziemia zbliżyła się do nieba, albo lepiej, że niebo odwiedza ziemię. Pan, pomszczony w swoich prawach i zaszczytach, pozwala teraz swojemu Sercu przelewać się strumieniami dobroci i miłości; cnota, która wydawała się niedostępna dla człowieka obciążonego grzechem, staje się atrakcją, oddechem wszystkich serc.

"Fundament ludzkości, Małżeństwo, ustanowione przez Boga, podnosi się z poniżających instynktów; rodzina jest sanktuarium, nad którym przewodniczy Bóg, dziecko nie jest już ciałem uwielbianym lub męczonym według kaprysu namiętności lub brutalności, ale świecą z czystego wosku, której płomień jest hołdem dla Boga ołtarza.

Dzieła miłosierdzia pozbawione są próżnej chwały. Jest się teraz świadomym pomagania bratu dla honoru Ojca, naszego suwerennego Boga. Nie ma już zazdrości, nie ma nienawiści, prąd wzajemnej sympatii czyni z mężczyzn wielką zjednoczoną rodzinę.

"Jednym słowem: Msza Święta Wieczysta ma na celu spłatenie Sprawiedliwości Bożej długu ludzkości, który nagromadził się od Kalwarii. Przez Ofiarę nieskazitelnego Baranka ten rachunek został rozliczony, Bóg obejmie świat i wszystko zostanie odnowione.³³⁹

Ponieważ ta Msza Święta Wieczysta byłaby ofiarowana "w imię Wszechświata", konieczne jest, w duchu Klary, aby Suwerenny Papież podjął inicjatywę tego błagania:

339 Claire Ferchaud, cytowana w Claude Mouton, *Au plus fort de la tourmente*, éditions Résiac, 1978, s. 207-208

"Msza Święta Wieczysta będzie siłą Kościoła, który z ramienia na ramię, wydłużając niejako te należące do Ojca Świętego, będzie trzymał kielich Krwi Chrystusa wyciągnięty ku Bogu Ojcu w żadnej innej intencji, jak tylko Jego czystej Chwały". Rzeczywiście, od tej godziny ziemia nie przerwałaby już swojego związku Miłości z Barankiem, który zaspokaja pragnienie Miłości i Sprawiedliwości Boskiego Majestatu. Ofiarowany przez Najwyższego Papieża jeden ołtarz będzie nosił Niepokalanego Baranka, Baranka Pokoju, dla odmłodzenia wyczerpanego świata. Jakże potężnym wstawiennictwem jest to ofiarowanie papieża Bogu! Każda Msza św. odprowadzana w ten sposób, nieprzerwanie i wiecznie, będzie Mszą Papieża, podobnie jak Mojżesz, który w walce Izraela z Amalekitami wyciągnął ręce w modlitwie; ale gdy jego ręce zostały ściągnięte, bitwa stała się niekorzystna. W ten sposób ramiona Ojca Świętego zostaną przedłużone jak ramiona Mojżesza wspartego przez Aarona i Hur (Wj 17,10) przez ramiona wszystkich kapłanów, którzy zastąpią go przy ołtarzu JEGO PERPETUALNEJ Mszy.³⁴⁰

W innym fragmencie Claire rozwija tę myśl:

Przedstawiony przez Najwyższego Papieża ten Ołtarz, który miałby nieść Niepokalanego Baranka, Baranka Pokoju. Jakże potężnym wstawiennictwem jest to ofiarowanie papieża Bogu! O ty, którego Bóg słucha, na którego patrzy, którego kocha, weź w swoje święte ręce Kielich i Hostię. Podnieście je wysoko, bardzo wysoko, przedstawiając adorującej Trójcy Świętej Baranka, który składa siebie w ofierze, Baranka, który przyszedł, aby oczyścić nasze splugawienia, Baranka, jedyną Ofiarę godną przyjęcia przez Ojca Sprawiedliwości. I aby nie opuszczano już rąk, aby Bóg zawsze słyszał Świętą Ofiarę, jedyną zdolną wybielić szaty splamione przez grzech, przywołaj inne ręce, które wydłużą Twoje, Ojczy Najświętszy.³⁴¹

340 Claire Ferchaud, cytowana w Abbé F. Marot, Actes du VIIIe Triduum annuel de Loublande, 2016, s.6

341 Claire Ferchaud, cytowana w Abbé F. Marot, Actes du Triduum de Loublande 2013-2014, s.5

- *"Jeśli Hebrajczykom wystarczyło spojrzeć na spizowego węża, podniesionego przez Mojżesza na rozkaz Boga, aby zostać uzdrowionym, to czyż dzisiejszy chory świat, pochwycony i pociągnięty do Świątyni, w której jest uwieczniony Niepokalany Baranek, nie znalazłby tam lekarstwa na wszystkie współczesne błędy? Porozmawiaj z naszym Ojcem Świętym sam, bez pośrednika. Cierpi, zużywa się w wielokrotnych apelacjach, które pozostają bez efektu. Jedno słowo z jego ust: "TAK", jeden gest: jego błogosławieństwo, a to otworzyłoby drogę do negocjacji nie między ludźmi, ale z Bogiem, suwerennym Panem Wszechświata.³⁴²*
- *"Głos Twój, Ojcze Najświętszy, przez tajemnicę sierpniową powtarzany z godziny na godzinę, będzie miał swój potężny wzmacniacz, aby skłonić Boga Sprawiedliwości i Miłosierdzia do spojrzenia na ziemię z litością. O Ojcze Święty, zbawienie świata jest w Twoich rękach poprzez ofiarę Baranka złożoną w Twoim imieniu na tym wielkim Ołtarzu "ex voto" wrytym na skale Kościoła. Przeciwno tej Skale piekło nie zwycięży.³⁴³*

342 Tamże, s.5

343 Tamże, s.8

Wniosek³⁴⁴

Msza Święta Wieczysta za wszystkie narody to coś więcej niż prosba do Claire Ferchaud. Jest to projekt Boga, który sięga początków historii ludzkości.

Nie zdajemy sobie sprawy z mocy miłości Boga do nas. Bóg stworzył świat z miłości, a ludzie są Jego dziećmi. Upadek Adama i Ewy był dla Niego złamaniem serca.

Od czasu grzechu pierworodnego nasze rozeznanie jest zaślepiene. Nasza własna wola może nas doprowadzić jedynie do wiecznej śmierci.

Ale Bóg nie może się zmusić do porzucenia swoich dzieci, swoich małych: *"Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu, czy może nie mieć więcej czułości dla syna swego łona? Nawet gdyby ona zapomniała o nim, Ja nie zapomnę o tobie"*³⁴⁵ mówi Pan.

Od tego czasu nigdy nie przestał pragnąć pojednać ze sobą swoje dzieci i zgromadzić je wokół siebie. Nasz Ojciec oczekuje naszej miłości i naszych ofiar jako dowodu miłości. *"Zbierz przede mną moich wiernych, którzy pieczętują moje przymierze ofiarą."* (Ps 49:5).

W Starym Testamencie Msza Święta Wieczysta była zapowiedziana przez obrzęd Pojednania (Jom Kippur, Wielkie Przebaczenie), 12 bochenków Propozycji, jako ofiara wieczysta przed obliczem Pana, w imieniu 12 plemion, oraz przez Ofiarę Wieczystą.

Duch niezgody rozproszył 12 plemion. Wieczysta Ofiara została przerwana, ponieważ ludzie nie wkładali już w nią swoich serc. Jednak kiedyś zostanie ona wznowiona, zapowiada prorok Daniel. A

344 Za **Claire-Marguerite Marie Ferchaud** (1930 -), która łączy swoje życie i modlitwy z życiem Claire Ferchaud w Domu Najświętszego Serca w Loublande, w ekspiacji za odmowę przyjęcia przez Francję Najświętszego Serca w 1917 r., i aby prosić o Mszę św. wieczystą

345 Izajasza 49:15

Pan zgromadzi wszystkie swoje dzieci, prorokuje Izajasz:
*"Przyprowadzę je na moją świętą górę, napełnię je radością w moim domu modlitwy, ich ofiary całopalne i ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo mój dom będzie nazwany "Domem modlitwy dla wszystkich narodów".*³⁴⁶ (por. rozdział 1).

A tu w Nowym Testamencie Chrystus gromadzi tłum na górze, przyjmuje 5 bochenków chleba ofiarowanych za 5 tysięcy ludzi, wszystkie narody. Dokonuje prawdziwego Zadośćuczynienia na Krzyżu i wysyła swoich Apostołów, aby chrzcili narody³⁴⁷.
Eucharystia jest pamiątką Krzyża, wokół którego zgromadzą się wszystkie narody. (por. rozdz. 2)

Apostołowie montują więc Kościół, a wierni gromadzą się wokół Eucharystii. Apostołowie chrzczą narody. Od kilku wieków narody chrześcijańskie głoszą Chrystusa, często nawet na swoich flagach. Ale czas mija. Miłość Boga w narodach chrześcijańskich schodzi na dalszy plan wobec dążenia do władzy, pieniędzy i chwały. Są jeszcze święci, ale w praktykach religijnych jednostek i w wierze okazywanej przez narody nie zawsze jest serce.

W XVII wieku, w Paray-le-Monial, Najświętsze Serce wzywa jednostki i narody do poświęcenia się Jemu. Niektórzy słuchają, ale Kościół i narody reagują powoli - a w przypadku narodów nadal wolno.

Najświętsze Serce powtórzyło swoje wezwanie w XIX wieku³⁴⁸.
Matka Boska wspierała jej orędzia podczas licznych objawień we Francji. Wzywa do modlitwy i nawrócenia, do pokuty i coraz bardziej ostrzega przed przygotowywanymi karami. Większość nie

346 Izajasz 56:7:

347 Mateusza 28:19-20: "19 Idźcie i czyńcie uczniów ze wszystkich narodów. Czyńcie uczniów ze wszystkich narodów, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, 20 ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A ja jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.

348 Przez siostrę Marię, klasztor w Ptakach

wzięła tego pod uwagę, a nawet wśród tych, którzy zostali poinformowani, nie wszyscy odpowiedzieli na prośby Matki Bożej. Zdecydowanie "nie chcemy, aby ten człowiek nad nami panował".³⁴⁹ (por. rozdz. 3)

Wtedy Bóg poprosił Claire Ferchaud, aby Kościół ofiarował jej Mszę Świętą wieczystą: *"Msza Święta, jedyna dziś brama, która otwiera wrota Miłosierdzia Bożego.*

Pius XI, słusznie zatroskany o pokój, kazał przez trzy dni nieprzerwanie odprawiać Msze św. Dziś trzej ostatni papieże, słusznie zaniepokojeni, odnotowali nagromadzenie coraz cięższych grzechów.

Te grzechy wymagają boskiej sprawiedliwości. Zaślepieni, mężczyźni sami przygotowują narzędzia swojego nieszczęścia. *"Nigdy ludzkość nie miała tyle władzy nad sobą i nie ma gwarancji, że zawsze będzie jej dobrze używać, zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę sposób, w jaki jest ona wykorzystywana"* - mówi papież Franciszek³⁵⁰ (por. rozdział 4).

Być może teraz nadszedł czas, aby wysłuchać prośby o Mszę św. wieczystą (por. rozdział 5). *"Piszcie, aby przynajmniej ludzie wiedzieli, że jestem gotów okazać miłosierdzie, aby byli poinformowani, aby w czasie większego ucisku pokolenia pamiętały.*³⁵¹

Jeśli czas ucisku jest bliski lub już nadszedł, zawsze jest czas, aby zwrócić się do Boga. Oby papież, *"znak i sługa jedności Kościoła powszechnego"*³⁵², pewnego dnia odprawił Mszę Świętą Wieczystą. Jak Pius XI, w obliczu powagi czasów. Albo jak Franciszek

349 Łukasza 19:14

350 Papież Franciszek, Encyklika *Laudato' Si*, 24 maja 2015, §104

351 Claire Ferchaud, *Notes autobiographiques*, éditions Téqui, kwiecień 2018 r.

352 CEC §1369

prowadzący ogólnoświatowy różaniec, maraton modlitw w zjednoczeniu z całym światem.

Niech papież odprawi tę Ofiarę wstawiennictwa, to Wielkie Przebaczenie ofiarowane całemu światu: *"Nie czekając, bez winy wziął ich w obronę, wyposażony w broń swego kapłaństwa: modlitwę, i kadzidło ofiarowane za przebaczenie. Stawił czoła furii i położył kres zarazie, pokazując, że rzeczywiście był Twoim sługą"*.³⁵³

Z pewnością nie zabraknie głosów sprzeciwu. Jeden z historyków zauważył, że w przeszłości sprzeczności powtarzały się identycznie. Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa była zwalczana zanim została przyznana w 1264 roku. Święto Najświętszego Serca było zwalczane zanim zostało przyznane w 1765 roku:

"Prawnik kościelny wnioskujący o święto Najświętszego Serca] przypomina trudności podnoszone w XIII wieku przeciwko świętu Bożego Ciała: nowy, bezużyteczny, zbędny kult; podobne święto obchodzi się w Wielki Czwartek; codziennie na Mszy Świętej wspomina się Najświętszy Sakrament; słowa Corpus Christi oferują pobożności tylko przedmiot materialny, ciało cielesne; to nowe święto dzieli Chrystusa; obchodzić Ciało Chrystusa dziś, to narazić się na obchodzenie jego duszy, jego boskości, jutro; stok jest śliski i nie zatrzyma się na nim. Te wyrzuty są skierowane dzisiaj do święta Serca Jezusa, o które prosił Nasz Pan od Dziewicy z Paray, tak jak Bóg prosił od Dziewicy z Liège, święta Bożego Ciała: nowe święto; święto, którego przedmiot jest całkowicie materialny; święto bezużyteczne, ponieważ istnieje święto Bożego Ciała; święto, które dzieli Chrystusa, a św. Paweł przeklinał ten podział. Sformułowane sto razy, te zastrzeżenia zostały sto razy obalone".³⁵⁴

353 Mądrość 18:21

354 A. Hamon, s.j. *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, Beauchesne, Paris, 1923, T4, s. 207.*

Czy Msza Święta Wieczysta jest czymś nowym? Msza sięga dwóch tysięcy lat wstecz, więc nie jest czymś nowym. Jest to znak widzialny, "jak tego wymaga natura ludzka" mówi Katechizm Kościoła Katolickiego³⁵⁵. Ale Chrystus wciąż żyje, by wstawiać się za nami. Wyzwaniem jest ukazanie naturze ludzkiej ciągłości Jego wstawiennictwa poprzez ciągłość Mszy Świętej. Odkąd w 1935 roku Pius XI zarządził triduum Mszy św. w Lourdes, Msza św. wieczysta nie jest już nowością. A kiedy tak jest, powinniśmy słuchać św. Jana Eudesa: *"To prawda, Monsignor, że nowość w rzeczach wiary jest bardzo zgubna i całkiem godna potępienia, ale błagam cię, Monsignor, rozważ, że nie jest tak samo w rzeczach pobożności. Święto jest zawsze nowe, gdy jest ustanowione"*.³⁵⁶

Czy Msza Święta Wieczysta jest bezużyteczna, skoro następstwo Mszy Świętych na powierzchni ziemi już ją w pewien sposób konstituuje? Z tego punktu widzenia Msza Święta Wieczysta już istnieje, "w kawałkach", tak jak nasz papież Franciszek powiedział w 2013 roku o III wojnie światowej, że już się zaczęła, "w kawałkach". Msza św. Papież, znak i sługa Kościoła powszechnego, Msza św. będzie odprawiana w łączności z każdym krajem, nad którym w tej chwili wschodzi słońce, na chwałę Boga i dla zbawienia świata. Bardziej niż kiedykolwiek nasz świat potrzebuje owoców Odkupienia

Czy Msza Święta Wieczysta jest zbędna? To po co taka walka z tym, skoro ta prośba jest tak prosta i tak piękna? Jest to ogólnoświatowa i nieustanna modlitwa, nieustannie ukazująca braterstwo ludzi błagających swego Ojca. Chodzi o to, by ukazać każdej duszy ideał stałego objęcia, nieustannego serca przy sercu, którym Bóg chce żyć z każdym z nas. Czy miłość Boga, ta paląca miłość, która nigdy nie ustaje, jest zbędna?

Kościół kiedyś powie, w jakim stopniu Msza św. wieczysta służy doskonałej miłości, jaką trzeba mieć do Boga. Strach przed karą jest miłością niedoskonałą. Może jednak prowadzić do Boga.

355 §1366

356 A. Hamon, s.j. *Histoire de la dévotion au Sacré-Cœur, Beauchesne, Paris, 1923*, T4, s. 41.

"Jakiego pożaru trawiącego ziemię będzie trzeba...?", aby została ustanowiona Msza Święta Wieczysta, zapytała Claire³⁵⁷. *"W epoce, w której piekło na ziemi dekretuje "bomba atomowa", nie potrzeba nic innego jak podniesienie dusz z Królewskiego Kapłaństwa, aby ofiarować Majestatowi Boga samą Moc Świętej Ofiary Jezusa, która jako jedyna jest w stanie unicestwić siły zła."*³⁵⁸

Claire pod koniec życia zauważyła: *"Przez 50 lat i więcej zejście było pionowe, a każda próba wspięcia się z powrotem okazała się daremna"*³⁵⁹. Czy to spostrzeżenie nie jest aktualne do dziś? Same wysiłki mężczyzn nic nie dają. Musimy odpowiedzieć na Boże wymagania.

"Pokój wymówiony przez ludzi jest tylko nicią, która zawiesza ludzkość nad przepaścią... z jednej chwili na drugą Bóg może ją zerwać i ludzkość wpada w najbardziej przerażający chaos... Nie, wojna się nie skończyła i dopóki Francja nie zostanie zwrócona pod Wezwanie Najświętszego Serca, nigdy nie będzie dla niej prawdziwego pokoju".³⁶⁰

*"Podczas gdy Francuzi odmawiali wszystko Sercu Jezusa (...) i dziwiono się długości wojny... I można by się dziwić nowej pladze [...] Te wielkie zła, które można porównać do zniszczenia ludzi po potopie... Chciałbym oszczędzić od nich ziemię. Ale co mogę dostać? Tylko przedłużenie boskiej cierpliwości, bo czuję, że ta wzgardzona boska Miłość musi zostać pomszczona."*³⁶¹

Jednak Boża Sprawiedliwość zawsze może być nagięta przez Jego Miłosierdzie. A Boże miłosierdzie będzie proporcjonalne do naszej nadziei w Nim: *"Niech Twoja miłość, Panie, będzie nad nami - jak nasza nadzieja w Tobie"* (Ps 32, 22).

357 Notatki autobiograficzne, op. cit. t1, s.147

358 Tamże, s.157

359 Broszura "Le Sacré-Cœur et Claire Ferchaud", Téqui, Paryż, 2015, s.49

360 Notatki autobiograficzne, op.cit, t2, s.46

361 Ibidem, t2, s.48

To do nas należy wzywanie Bożego miłosierdzia poprzez najdoskonalszą modlitwę, modlitwę Syna wstawiającego się u Ojca: *"Msza święta, która przewyższa wszelką wzniosłość, wylewa na świat całą odkupieńczą wartość Chrystusa Zbawiciela. Msza Święta, która stawia człowieka z powrotem na osi jego boskiego filiacji, która przywraca osłabione instytucje, która konsoliduje zachwiane filary Kościoła. Msza Święta, jedyna dziś brama, która otwiera zalew Bożego Miłosierdzia. Msza Święta, która w całości spłaca dług ludzkości!"*³⁶²

Faktem pozostaje, że Msza Święta Wieczysta, jak zapowiedziała Klara, będzie aktem władzy Papieża Rzymskiego. Być może podejmie decyzję z własnej inicjatywy, jak to uczynił Urban IV, przyznając w 1264 roku święto Ciała i Krwi Chrystusa.

Być może, podobnie jak Klemens XIII przyznający święto Najświętszego Serca w 1765 roku, papież rozeznaje, obserwując działanie Ducha Świętego wśród wiernych. To właśnie widząc liczbę bractw Najświętszego Serca i liczbę prośb, które napływały do Rzymu, Klemens XIII przyznał święto, o które proszono od 76 lat.

25 marca 2022 roku nasz papież Franciszek poświęcił Rosję i Ukrainę Niepokalanemu Sercu Maryi, zapraszając do tego wszystkich biskupów świata. Konsekracja ta odpowiadała prośbie Matki Bożej podczas objawień w Fatimie w 1917 r. Jest to ogromna nadzieja i zaproszenie, by prosić bez znużenia, bez rozpaczania nad dobrocią Boga, Kościoła i naszych papieży.

Czekając, możemy już teraz żyć duchem Mszy Świętej Wieczystej. Pan powierza nas Sercu Maryi. Jej Bolesne i Niepokalone Serce uczy nas żyć w duchu Magnificat, modlić się, czynić pokutę, ofiarować nasze życie jako wieczną ofiarę wraz z Nią, u stóp Krzyża. Pan otwiera nam również swoje eucharystyczne Serce, aby nasze serca były wiecznie zjednoczone z Jej sercem (por. rozdz. 3). Żyjmy

362 Ibidem, t2, s.50

nieustannie w "stanie Mszy Świętej Wieczystej", to świętość, do której dążyli wszyscy święci, to nieustanne serce do serca, w którym czeka na nas Bóg.

A potem: "Przyjdź i zobacz" (J 1,39). Niech pielgrzymi przyjdą poświęcić swoje narody. Niech przyjdą po poświęceniu się Maryi, jak uczył św. Ludwik Maria Grignon de Monfort, jak widział św. Jan Bosko³⁶³, i jak uczył św. Jan Paweł³⁶⁴ II. Niech przyjdą jak dwanaście plemion, które stały wokół Namiotu Spotkania, "każde pod swoim sztandarem" (Num 2, 2), wokół tego samego Boga, "Pan jest moim sztandarem" (Wj 17, 15).

W Niebie ofiara Krzyża jest zawsze obecna w wieczności Boga³⁶⁵. Msza Święta Wieczysta, łagodząc sprawiedliwość Ojca, pozwoli nam widzieć Boga uczczonego "na ziemi jak w niebie", wiecznie. Wtedy będziemy mieli przed oczami, "jak tego wymaga natura ludzka"³⁶⁶, obraz tego, czym Bóg chce żyć z każdym: uścisk, który nigdy się nie kończy. Czysty płomień miłości Syna, ten ogień rozpalony wreszcie na ziemi. I Ojciec odnajdujący swoje dzieci, wszystkie narody w końcu zgromadzone wokół Niego, na zawsze w panowaniu Jego Miłości.

363 Wizja z 1862 r., znana jako "trzy białości": "Widziałam wielką bitwę na morzu: okręt Piotra, pilotowany przez papieża i eskortowany przez mniejsze okręty, musiał odeprzeć szturm wielu innych okrętów, które dawały mu odpór. Wiatr czołowy i wzburzone morze zdawały się sprzyjać przeciwnikom. Ale na środku morza zobaczyłem wylaniające się dwie bardzo wysokie kolumny: na pierwszej duża Hostia - Eucharystia - a na drugiej (niższej) figura Niepokalanej Dziewicy. [Statek papieski nie miał ludzkich środków obrony. To był rodzaj oddechu, który pochodził z tych dwóch kolumn, które broniły statku i natychmiast naprawiały wszystkie uszkodzenia. [...] Raz papież został ciężko ranny, ale potem znowu wstał; potem drugi raz... i tym razem umarł, podczas gdy wrogowie się wywyższali. Nowy papież, wybrany zaraz potem, znów bierze ster i udaje mu się dotrzeć do dwóch kolumn, zaczepiając do nich okręt dwoma łańcuchami, który zostaje uratowany, podczas gdy okręty wroga uciekają, niszczą się wzajemnie i toną. Warto zauważyć, że św. Louis-Marie Grignon de Monfort zaleca noszenie małego łańcuszka jako znaku miłości do Maryi (w Treatise on True Devotion to the Virgin Mary).

364 Encyklika Ecclesia de Eucharistia vivit, § 54 do 59

365 Hbr 7,24-25: Jezus, ponieważ pozostaje na wieczność, ma kapłaństwo, które nie przemija. Dlatego jest w stanie zbawić w sposób ostateczny tych, którzy przez niego przychodzą do Boga, bo zawsze żyje, by się za nimi wstawiać

366 KKK §1366, o Eucharystii jako pamiątce Krzyża

1. edycja zakończona 2 lutego 2022 roku, w święto Ofiarowania Pańskiego w Świątyni.

Zakończona 26 maja 2022 roku, w święto Wniebowstąpienia Pańskiego.

Dodatek 1 - nieustanna wymiana chwały w Trójcy Świętej :

"Tylko "Ojciec światła" (J 1,17) jest doskonałym źródłem Chwały (wielka litera wskazuje, że jest to samo życie Boga-Trójcy); wylewa ją całkowicie w swoim Synu, "blasku swojej Chwały, podobiznie swojej substancji", Słowie, które "oddaje Mu chwałę" w całej prawdzie. "Duch chwały" (1 P 4, 14) pośredniczy w przyпыwie i odpływie chwały w życiu trynitarnym. Przez Wcielenie widzieliśmy tę Chwałę, która pochodząc od Ojca, aureolowała Syna (J 1,14) i opromieniła oblicze Chrystusa (2 Kor 4,6). Dzięki Niemu "my wszyscy, którzy z odsłoniętym obliczem odbijając chwałę Pana jak w zwierciadle, przemieniamy się w ten sam obraz, przechodząc z chwały w chwałę, jak przez Pana, który jest Duchem" (2 Kor 3,18).

Ta wymiana chwały, która jest w sercu Trójcy Świętej, stanowi już strukturę liturgii: zanim "oddamy chwałę", musimy otrzymać chwałę; przychodzi ona do nas od Ojca przez Syna i w Duchu Świętym, i właśnie o tyle, o ile mamy Ducha Syna, możemy oddać chwałę Ojcu. Kiedy Jezus w swojej kapłańskiej modlitwie prosi: "Ojcze, uwielbij Syna swego, aby Syn Twój uwielbił Ciebie" (J 17,1), czyż nie określa w ten sposób całej swojej istoty i całego swojego życia jako Syna, co w sposób najwyższy objawi ofiara Kalwarii? Jezus uświęca się, poświęca się, aby przekazać Ojcowską Chwałę, którą nigdy nie przestaje otrzymywać i odzwierciedlać (7,19,22). Eucharystia umieszcza nas w sercu tej Chwały, podobnie jak wszystkie celebracje liturgiczne, których jest centrum, oczekując jednocześnie, że doprowadzi nas do liturgii niebieskiej, gdzie zostaniemy doskonale włączeni w uwielbienie Chwały (por. Ef 1, 6, 12, 14). Dla Hebrajczyków chwała nie jest sprawą świetlistego blasku, ale obiektywnej wagi bytów. Kâbod oznacza "ciężar". I znów gęstość czy ciężar bytu należy tylko do Boga, tak bardzo, że boskie manifestacje są dosłownie przytłaczające. Objawienie stopniowo pokazuje, że gęstość boskiego życia składa się z masy miłości; Nowy Testament ujawnia, że w Bogu są Trzy, aby dawać i otrzymywać miłość, a nacisk miłości trynitarniej nie ma na celu zmiażdżenia, ale objęcie. W liturgii, pozbawionej wszelkiej niekonsekwencji czy lekkości, wierni znajdują się w centrum ciężkości życia trynitarnego, które jest Miłością przekazywaną i odnawianą w Duchu Świętym. - Dom Robert Le Gall, arcybiskup Tuluzy, Extrait du dictionnaire de Liturgie, éditions CLD, 2001 konsultowany 11 czerwca 2021 r. na stronie <https://liturgie.catholique.fr/lexique/gloire/>.

Wstęp.....	1
I. PRZYGOTOWANIE DOSKONAŁEJ OFIARY.....	2
Bóg oczekuje i błogosławi ofiary serc szczerze zjednoczonych z Nim.....	2
Bóg uczy Wieczystej Ofiary na miarę swojej wiecznej miłości.....	5
Pomimo niewierności, Bóg zgromadzi wszystkie swoje dzieci i Wieczysta Ofiara zostanie wznowiona.....	8
II. JEDYNA CZYSTA I DOSKONAŁA OFIARA.....	11
Chrystus przypomina nam o czystej i wiecznej miłości, której Bóg oczekuje od narodów.....	11
Ofiara Chrystusa jest Zadośćuczynieniem, Wielkim Ułaskawieniem ofiarowanym wszystkim.....	16
Msza Święta Wieczysta w Nowej Świątyni.....	20
III. PROJEKT "SERCE JEZUSA I MARYI.....	25
Serce Jezusa obecne w Najświętszym Sakramencie.....	25
Najświętsze Serce Jezusa, Król Miłości Serc i Narodów.....	28
Intymność Eucharystycznego Serca Jezusa, wiecznego kapłana	38
Źródło Bożego Miłosierdzia.....	40
Serce Jezusa i Serce Maryi.....	44
Nabożeństwo do Maryi.....	45
Niepokalone Serce Maryi.....	50
Niepokalone i Bolesne Serce Maryi jest zawsze u stóp Krzyża.....	57
IV. ROZSZERZENIE INICJATYW PAPIEŻY.....	63
Wobec powagi czasów, Triduum Jubileuszu Odkupienia.....	63
Dziś jeszcze głębsze poznanie dobrodziejstw Eucharystii.....	65
Konieczność Mszy św. wieczystej wobec powagi zła naszych czasów	70
Nadzieja i świadectwo dla naszych czasów.....	71
V. ODPOWIEDŹ NA WNIOSKI CLAIRE FERCHAUD.....	73
Kim jest Claire i jak stała się znana szerokiej publiczności.....	73
Co Klara mówi o Mszy św. wieczystej.....	81
Wniosek.....	85

Wadium prawne 2e kwartał 2022 r.

Wydrukowano w maju 2022 r.

W warsztacie Monastère Ste-Catherine de Langeac

Atelier.op.langeac@orange.fr

"Ta straszna sytuacja, w której nic nie można przyjąć za pewnik, jest naprawdę cudowna, bo wszystko może się zacząć na nowo tylko od Boga.

Fabrice Hadjadj, *L'aubaine d'être né en ce temps*, Editions Emmanuel, Paris, 2015, s.32

10 €